

ஜூன் 2007



85

# ஆனாம்

கலை இலக்கியச் சஞ்சிகை



மலையகக் கவிதைகள்  
தரங்கமுறைந்தவையா?

ஜேபி டிரைவ் வீரா  
2007

டால்ஸ்டாய்  
சிறுகதை - தமிழில்



எழுத்தாளர்  
வேல் அமுதன்

தெனியான் எழுதும்  
புதிய தொடர்

50/=



**ஞானம்**

ஒளி - 08

சுடர் - 01

**பகிர்தலின் மூலம்  
விரிவும்  
ஆழமும்  
பெறுவது  
ஞானம்**

ஆசிரியர் :

**தி. ஞானசேகரன்**

இணை ஆசிரியர் :

**ஞானம் ஞானசேகரன்**

ஓவியர் :

**கௌதமன்**

தலைமை அலுவலகம் :

**19/7, பேராதனை வீதி, கண்டி.**

தொடர்புகளுக்கு... :

**தி. ஞானசேகரன்**

**ஞானம் கிளை அலுவலகம்**

**3-B, 46<sup>ஆ</sup> ஒழுங்கை,**

**கொழும்பு - 06.**

**தொலைபேசி : 011 -2586013**

**0777-306506**

**தொலைநகல்: 2362862**

**E-mail : editor@gnanam.info**

**Web : www.gnanam.info**

**வங்கித் தொடர்புகள்:**

**T. Gnanasekaran**

**HNB - Wellawatte Branch**

**A/C No. 0090672606**



**இதழினுள்ளே ...**

- **கவிதைகள்**
  - ஜின்னாஜ் 11
  - ரிம்ஸா முகம்மத் 15
  - தலவின்னை சிபார் 21
  - எஸ்தர் லோகநாதன் 27
  - ஆவூரான் 32
  - ருபராணி 34
- **கட்டுரைகள்**
  - மா. குலமணி 04
  - ச. முருகானந்தன் 39
- **சிறுகதைகள்**
  - டால்ஸ்டாய் / வீ. கே. சபாரத்திரம் 12
  - செங்கை ஆழியான் 24
  - த. அஜந்தகுமார் 28
  - ஏ. எம். எம். அலி 30
- **நேர்காணல்** 07
- **விவாதம்**
  - ரா. நித்தியானந்தன் 16
  - ஏ. எம். எம். அலி 18
- **உரைச்சித்திரம்**
  - தெணியான் 19
- **நாடக விமர்சனம்**
  - உமாபதி 22
- **நூல் மதிப்புரை** 43
- **வாசகர் பேசுகிறார்** 47
- **பத்தி எழுத்து**
  - ஞானபண்டிதன் 33
  - என். செல்வராஜா 35
  - ச. முருகானந்தன் 38
  - எஸ். நடராஜன் 39
  - இளைய அப்துல்லாஹ் 41

அட்டைப்படம் :

**அகதி**

நன்றி : இளையம்

ஞானம் சஞ்சிகையில் பிரசுரமாகும் படைப்புகளின் கருத்துகட்கு அவற்றை எழுதிய ஆசிரியர்களே பொறுப்புடையவர்கள். புனைபெயரில் எழுதுபவர்கள் தமது சொந்தப் பெயர், முகவரி ஆகியவற்றை வேறாக இணைத்தல் வேண்டும். பிரசுரத்திற்கு ஏற்றுக் கொள்ளப்படும் படைப்புகளைச் செவ்வைப்படுத்த ஆசிரியருக்கு உரிமையுண்டு. - **ஆசிரியர்**



# ஞானம்



## கலை இலக்கியச் சஞ்சிகை

வெள்ளத்தின் பெருக்கைப்போல் கலைப்பெருக்கும்  
கலிப்பெருக்கும் மேவு மாயின்,  
பள்ளத்தில் வீழ்ந்திருக்கும் குருடெரல்லாம்  
வீழ்பெற்றுப் பதவி கொள்வார்.

அன்பார்ந்த வாசகப் பெருமக்களே,  
வணக்கம்

2000ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் முதல் வெளிவரத்தொடங்கிய ஞானம் இந்த இதழுடன் எட்டாவது ஆண்டில் காலடி எடுத்து வைக்கிறது என்ற மகிழ்வான செய்தியைத் தெரிவிப்பதில் பெரு மகிழ்வு அடைகின்றோம். முடிவடைந்த ஏழு ஆண்டுகளில் எந்தவொரு மாதத்திலாவது ஞானம் வெளிவராது நின்றதில்லை. ஏழு ஆண்டுகளில் எண்பத்தினாலு இதழ்கள். இந்த எண்பத்தினாலு இதழ்களையும் தரம் மிக்கதாக, பேணி வைத்துப் பாதுகாக்கப்பட வேண்டிய இதழ்களாக வெளிக்கொணர்ந்ததில் பெரும் மனநிறைவடைகிறோம்.

ஞானத்தின் முதலாவது இதழ் 1/8 சைலில் 32 பக்கங்களில் வெளியாகியது. அந்த இதழுடன் இப்போது உங்களது கையில் தவறும் 85ஆவது இதழையும் ஒன்று சேர்ப்பார்க்கும்போது ஞானத்தின் வளர்ச்சிக் கட்டங்கள் ஒவ்வொன்றாக நினைவில் வருகின்றன. இந்த வளர்ச்சிக் கட்டங்களின் பின்னால் தரமான வாசகர்கள், எழுத்தாளர்கள் நலன் விரும்பிகள், விளம்பரதாரர்கள் எனப் பலர் பக்கபலமாக இருந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் யாபேருக்கும் எமது மனப்பூர்வமான நன்றியை இவ்வேளையில் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

நமது நாட்டில் புதிய எழுத்தாளர்களை இனங்கண்டு அவர்களுக்குக் களம் அமைத்துக் கொடுத்து வளர்த்தெடுக்கும் பணியினை முன்னர் பத்திரிகைகளின் வார இதழ்களே செய்து வந்தன. பேராசிரியர் க. கைலாசபதி தினகரனிலும், பொன் இராஜகோபால் வீரகேசரியிலும், எஸ்.டி. சிவநாயகம், இராஜ அரியரத்தினம் போன்றவர்கள் அவ்வப்போது தாம் பணிபுரிந்த பத்திரிகைகள் மூலம் இளம் எழுத்தாளர்களை இனங்கண்டு வளர்த்தெடுத்தமை வரலாறாகும்.

பிற்பட்ட காலத்தில் புதிய எழுத்தாளர்கள் சிறு சஞ்சிகைகள் மூலம்தான் தோன்றினார்கள்; வளர்த்தெடுக்கப்பட்டார்கள். ஞானமும் இந்தப் பாரிய பணியில் தன்னை இணைத்துக்கொண்டு இயங்கி வந்திருக்கிறது. கடந்த ஏழு வருடகாலத்தில் ஏறத்தாழ நூற்றைம்பதுக்கு மேற்பட்ட புதியவர்களின் படைப்புகள் அவை சிறுகதைகளாகவோ, கவிதைகளாகவோ, கட்டுரைகளாகவோ ஞானத்தில் வெளியாகியுள்ளன. சமீப காலமாக புதிய படைப்பாளிகளை அறிமுகம் செய்யும் பணியிலும் ஈடுபட்டு வருகிறோம். ஞானம்

இலக்கியப் பண்ணையில் வளர்ந்த எழுத்தாளர்கள் என்று கூறிக்கொள்ளும்படியாக இன்று பல இளம் எழுத்தாளர்கள் நாடெங்கிலும் பரவலாக இருப்பது எமக்குப் பெருமையாக இருக்கிறது.

அத்தோடு எமது நாட்டின் இலக்கியப் பாரம்பரியங்கள், அவற்றில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள், வளர்ச்சிப் போக்குகள் ஆகியவற்றின் காலக்கண்ணாடியாகவும் ஞானத்தை வெளிக்கொணர்வதில் கூடிய கவனஞ் செலுத்தி வந்துள்ளோம். பல்வேறு கருத்து நிலைகொண்ட அறிஞர்கள், எழுத்தாளர்கள், விமர்சகர்கள் ஆகியோரின் நேர்காணல்கள் மூலமாகவும், கட்டுரைகள் மூலமாகவும், படைப்பாக்கங்கள் மூலமாகவும் இதனைச் செயற்படுத்தி ஒரு சிறுசஞ்சிகைக்குரிய சரியான தடத்தில் பயணித்துவந்துள்ளோம்.

தமிழகத்திலும் நமது நாட்டிலும் பல்கலைக்கழகங்களில் பயிலும் மாணவர்கள் பலர் ஞானத்தில் ஆய்வுகளை மேற்கொண்டு தமது பட்டப்படிப்பை நிறைவு செய்து வருவது ஞானத்தின் தரத்துக்குச் சான்றாக அமைகிறது. அந்த ஆய்வு ஏடுகளை இனிவரும் காலங்களில் ஞானம் பதிப்பக வெளியீடாக வெளிக்கொணரத் திட்டமிட்டுள்ளோம்.

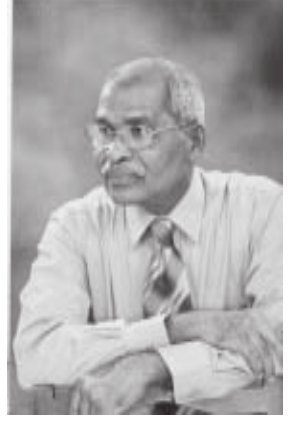
இன்று ஈழத்தில் வெளிவரும் சஞ்சிகைகளில் ஞானத்துக்கு மட்டுமே இணையத்தளம் உள்ளது. இந்த இணையத்தளத்தில் ஞானத்தின் முதலாவது இதழில் இருந்து கடைசியாக வெளிவந்த இதழ்வரை எல்லா இதழ்களையும் எவ்வித கட்டணமுமின்றிப் பார்வையிட முடியும். இந்த வசதியைப் புலம்பெயர்ந்துவாழும் நம்மவர்கள் நன்றாகவே பயன்படுத்துகின்றார்கள். இதன் காரணமாக ஞானத்தின் வாசகர் வட்டம் உலகளாவிய ரீதியில் பரந்துபட்டு இருப்பதுடன் பலபாகங்களிலும் உள்ள எழுத்தாளர்கள் ஞானத்துடன் தொடர்புகளை ஏற்படுத்துவதோடு ஞானத்தில் எழுதியும் வருகிறார்கள். இவையெல்லாம் எமக்கு மகிழ்வுதரும் செய்திகள்.

மகிழ்வுதராத செய்திகளும் இருக்கத்தான் செய்கின்றன. கடந்த 27.04.2007 முதல் தபாற் செலவுகள் திடீரென அதிகரிக்கப்பட்டுள்ளன. ஒரு ஞானம் சஞ்சிகையை அனுப்புவதற்கான தபாற் செலவு முன்னரைவிட நான்கு மடங்காக அதிகரித்துள்ளது. அத்தோடு அச்சுத்தாள் மற்றும் அச்சடிக்கும் செலவுகள் இரண்டு மடங்காக உயர்ந்துள்ளன. இந்நிலையில் ஞானம் சஞ்சிகையின் விலையை அதிகரிப்பதைத் தவிர எமக்கு வேறு மார்க்கம் எதுவுமில்லை. இத்தகைய நெருக்கடிகள் முன்னர் ஏற்பட்டபோதெல்லாம் சஞ்சிகையின் விலையைக் கூட்டாது கடந்த ஐந்து வருடங்களாகச் சமாளித்து வந்துள்ளோம். இனிமேலும் அவ்வாறு செய்ய முடியாத நிலையிலே ஞானம் சஞ்சிகையின் விலையை ரூபா 50/= ஆக நிர்ணயிக்க நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டுள்ளோம். எமது நிலைமையைக் புரிந்து கொண்டு எம்முடன் ஒத்துழைக்குமாறு வாசக அன்பர்களை அன்புடன் வேண்டுகிறோம்.

இந்த இதழில் பிரபல எழுத்தாளர் தெணியான் எழுதும் 'இன்னும் சொல்லாதவை' என்ற தொடர் ஆரம்பமாகிறது. இனிவரும் காலங்களிலும் ஞானம் புதிய புதிய அம்சங்களுடனும் இலக்கிய தரத்துடனும் வெளிவரும் என உறுதி கூறுகின்றோம்.

## வேல் அமுதன் என்ற வினைஞர்

மா. குலமணி



அரசபணியிலிருந்து தூக்கிவீசப்பட்டபோது அந்த விபத்தில் விழைந்த வினையாக அச்சத்தொழில் என்னை ஏற்றுக் கொண்டது. ஆரம்பத்தில் ஆத்ம திருப்தியை அளித்திராத அந்தத் தொழில் பின்னர் ஏற்பட்ட அறிஞர்கள், எழுத்தாளர்கள் அறிமுகங்களால் என்னை ஆக்கிரமித்தும் கொண்டது. அந்த ஆக்கிரமிப்பின் இரசனைக்கு வித்திட்டவர்களில் வேல் அமுதன் என்ற மனிதர் முக்கியமானவர். 1976ல் அவரது முதல் வெளியீடான 'அறுவடையுடன் ஆரம்பித்த கவையான பிணைப்பு அப்புறம் வைகறை, மாரீசம், வாழும்வழி எனத் தொடர்ந்து இன்று முப்பது ஆண்டுகள் முடிவடைந்து விட்டன. இதற்கிடையில் இவர் பெற்றுக் கொண்ட கௌரவங்களில் சிறுகதைக்கான சாகித்திய மண்டலப் பரிசு முக்கியமானது. நண்பனாய், மந்திரியாய், நல்லாசிரியனுமாய்... என்கிறாரே பாரதி அப்படியான ஒரு உறவினையே இக்கட்டுரையில் உரசிப்பார்க்கிறேன்.

கறுப்புச் சட்டைக்குள் என் கவனம் பதிந்திருந்த காலம்; அங்கிருந்து இலக்கிய உலகுக்கு இழுத்துவந்தவர் இவர். 'அறுவடை' கால ஆரம்பத்தில் அச்ச ஆக்கத்துக்கான ஒப்பு நோக்காளனாக உள்வாங்கப்பட்டதிலிருந்து ஆரம்பித்து, இவரது ஒவ்வொரு படைப்பின் எழுத்துப் பிரதிகளிலிருந்தும், கிடைத்தவற்றைப் பதித்துக் கொண்டவன் நான். தன் படைப்பின் பரிமாணங்களை இந்த இலக்கியப் புதுமுகத்துடன் பகிர்ந்து கொண்டு விமர்சனம் கேட்ட அந்தப் பெருந்தன்மை வேல் அமுதரின் வெளிப்பாடான புரிந்துணர்வாகும்.

1946 தொடக்கம் 1956 வரை இவரது கல்வி தெல்லிப்பழை மகாஜனாவில் இருந்தது. வித்துவான் நா. சிவபாதசுந்தரம், அளவையூர் கவிஞர் செ. கதிரேசர்பிள்ளை, ஆகியோர் இவருக்குத் தமிழ் கொடுத்த ஆசிரியர்கள். அந்தப் பத்து ஆண்டுகள் இவரது கல்வி ஆங்கில மொழி மூலமே இருந்தது. அதன் பின்னரான பொதுத் தராதரப் பரீட்சையை தமிழ் மொழியில் எழுதிச் சிறப்புத் தேர்ச்சியும் பெற்றார் அமுதர். மகாஜனக் கல்லூரியில் 'வெண்ணிலா' என்ற கையெழுத்துப் பத்திரிகையின் ஆசிரியராகவும் இருந்திருக்கிறார். அக்கல்லூரியின் சிறந்த இலக்கியத் திறனுக்கான பரிசையும் இவர் பெற்றுக் கொண்டதுண்டு. உரும்பிராய் இந்துக் கல்லூரியில் ஆங்கில ஆசிரியராகவும் அமுதர் பணியாற்றியிருக்கின்றார். அந்நாட்களில் நாடக, இலக்கிய முயற்சிகளும், கலந்துரையாடல்களும் இடம் பெற அமுதரே காரணமாக இருந்தார். அது அமரர் அதிபர். வைத்திலிங்கம் அவர்கள் ஆற்றிய பணிக்குப்பின் நடைபெற்ற ஒரு குறிப்பிடத்தக்க ஒரு கணிப்பீடாகும். 'தசம்' என்ற சண்முக சுந்தரம் ஆசிரியரே இவரது ஞானகுரு. அவருடைய வழியே அமுதர் எழுதும் தமிழ் அருவியாகிறது. அமுதரின் அன்றைய இளமைக்காலம் அல்லல்கள் நிறைந்தது. அரவணக்க அன்னை மாத்திரமே இருந்தார். முகங்காணாத வயதில் தன் தந்தையை இழந்து விட்ட தனிக்குழந்தை இவர்.

அன்றைய தாலாட்டுதலே இன்றைய இந்த எழுச்சிக்குக் காரணம். ஊரெழுவில் இவரது அன்னை மறைந்தபோது அந்த மரண நிகழ்வு கூட இலக்கிய மணத்துடன் இடம் பெற்றது. மண்ணுக்கு மைந்தனாகவும் அன்னைக்கு ஆறுதலாகவும், 'ஆச்சி' என்று உறவு ஆழமாக இருந்தது. இவரது ஆக்கங்களுக்கு கவிஞர் செ. கதிரேசர்பிள்ளை, 'தசம்' சண்முகசுந்தரம், இரா. சிவலிங்கம், கி. இலட்சுமண ஐயர், கு.குருசாமி, கலாநிதி க. செ. நடராசா, கலாநிதி க. குணராசா, சிவநேசச் செல்வன், நா. சுப்பிரமணிய ஐயர் முதலியோர் அணிந்துரை வழங்கி அழகுபடுத்தி உள்ளனர்.

இவரது அறிவு இயக்கமே என்னைப் புடம் போட்டது. அந்த அறிவு இயக்கமூலம் சமூக விழிப்புணர்வுகளை மேம்படுத்த முனைந்து நின்றிருக்கிறார். மலையாக முன்னோடியான இரா. சிவலிங்கம் அவர்கள் இந்த அறிவு இயக்கத்துக்கு 'SRILANKA ATHENAEUM' எனப் பெயரிட்டார். சிலப்பதிகாரத்துக்கும், திருக்குறளுக்கும் தலைநகரில் அன்று அறிவு இயக்கமூலம் எடுக்கப்பட்ட விழாக்கள் மிகப்பெருமைப்பட்டதக்கவை, பல புதிய பேச்சாளர்களை இவ் விழாக்களில் அறிமுகப்படுத்தி அவர்களைப் பிரபலங்களாக்கிய பெருமையும் அமுதருக்குண்டு. அம்மா தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்களைச் சமயம் தொடாத இலக்கியப் பேச்சாளராக எடுத்துக் காட்டிய வரும் இவர்தான். கத்தோலிக்க திருச்சபையின் மதகுருவான வண. சா. ம. செல்வரத்தினம் (கரவையூர் செல்வம்), அறிஞர் வ. இராசையா (மாஸ்டர்) இவரது குருநாதரான 'தசம்' சண்முகசுந்தரம் போன்றோரை அந்த அறிவு இயக்கத்தின் தலைமையில் அமர்த்தி அழகு பார்த்தவர் அமுதர். பேரறிஞர் சிவங்குருணாலய பாண்டியனார் அறிவு இயக்கத்தால் கௌரவிக்கப்பட்டார்.


1979/80களில் தலைநகரில் புதிய எழுச்சியுடன் புறப்பட்ட 'தமிழ் கதைஞர் வட்டம்' என்ற 'தகவம்' இவரது முயற்சியின் முதிர்ச்சி. சென்னை 'இலக்கிய சிந்தனையுடன் ஒப்பிட்டு பேசப்பட்ட ஈழத்து இலக்கிய அமைப்பு இதுவாகும். தகவத்தின் தந்தையும் தாயுமானவர் அமுதர். 'தகவம்' அமைப்பின் சிறுகதைத் தேர்வும், பரிசும், பாராட்டும் தமிழ் எழுத்தாளர்கள் மத்தியில் ஒரு தரமார்ந்த தகுதியாக அன்று இருந்தது. படைப்பிலக்கியம் சாராத என்னை தகவத்தின் சிறுகதைத் தெரிவுக்கான பொறுப்பாளனாக ஆக்கி, பொன்னிருக்கும் இடத்தில் வெறும் பூவை வைத்துப் பார்த்தவர் இவர். இந்தப் புதிய அரங்கேற்றம் பார்த்திபனுக்கு பரந்தாமன் அளித்த பரிசு போன்றது. வெளிநாடு ஒன்றில் முகந் தெரியாத ஒருவனாக நான் எழுந்து நின்ற போது, இவரது 'தகவம்' தான் எனக்கு முகவரி தந்தது; ஒரு மாத சஞ்சிகையை மலர வைக்கவும் உதவியது.

பிறர் தொடுவதற்குத் தயங்கும் விடயங்களைத் தொட்டுப் பார்க்க விழைபவர் அமுதர். பலர் அணுகப் பயன்படும்போது அங்கு அமிழ்ந்து பார்த்து அரங்கேறியவர் அமுதர். அவற்றால் ஏற்பட்ட துன்பங்களே பின்னர் அரைச் சுடர் விட வைத்திருக்கின்றன. எந்தத் தனிப்பட்ட குழப்பங்களுக்குள்ளும் மன உறுதி குலையாத அவரின் துணிவு கண்டு வியந்திருக்கிறேன். தன் உயிருக்கு நிகரான 'தகவம்' தகர்ந்த போது கூட அந்தத் துணிவுதான் அவருக்குத் துணை நின்றது. எங்கள் கண்களில் நீர் முட்டி நின்ற அந்த வேளை கூட அமுதர் நிதானமாகப் படி கடந்து போனார். அதன்பின் யுத்த யூமியாக - நெருப்பு நிலமாக நின்ற யாழ் மண்ணில் அவர் ஆரம்பித்த 'மகவம்' என்ற 'மதி கதைஞர் விட்டம்' மீண்டும் ஒரு இலக்கிய குளிர் நிலவாகத் தோற்றம் பெற்றது. 'சந்திப்பு' என்ற பெயரில் மாதாந்த இலக்கிய ஒன்று கூடல்களை அது உருவாக்கியது. நாற்பதுக்கு மேற்பட்ட ஒன்று கூடல்கள் நடத்தப் பெற்றிருந்தன. குரும்பிட்டி யாபெழு மண்ணை விட்டு 'மகவம்' ஊரெழுவில் உட்கார வேண்டிய சூழ்நிலை உருவாயிற்று. மதி அக்கடமியாகவும் அது வளர்ச்சி பெற்று உயர்ச்சி அடைந்தது. அந்த இக்கட்டான இடர் காலங்களிலும் 'மகவம்' எழுத்தாளர்களை, கலைஞர்களை, சமூகவியலாளர்களைத் தேடிப்பிடித்துச் சிறப்புச் செய்யத் தவறவில்லை. அந்த நாட்களிலேயே தனது ஞான குருவான 'தசம்' சண்முகசுந்தரம் அவர்களின் உருவத்தை என் நண்பனும் பிரபலமான ஓவியனுமான 'தவத்தைக்' கொண்டு ஓவியமாக்கினார் அமுதர். அதனை இன்றும் மகாஜனாவில் காணலாம். இவர் மனத்துள் இரண்டு இலக்கியவாதிகள் இடம் பெற்றிருந்தார்கள். அவர்கள் பற்றிய பேச்சு வரும் போது இவர் உணர்ச்சி வசப்படுவதைப் பார்த்திருக்கிறேன். ஒருவர் இவரது ஞானகுரு மற்றவர் இரகசிகமணி கனக செந்திநாதன் அவர்கள், இன்னுமொருவர்

இவர் மனதுள் இடம் பெற்றிருந்தார், அவர் காப்பக மேதை குரும்பிட்டி இரா. கனகரத்தினம் அவர்கள்.

மீண்டும் கொழும்பு வந்த அமுதர் இன்னொரு புதுமையைப் புறப்பட வைத்தார். அது 'திருமண சேவை' என்றுதான் அறிமுகமானது. இன்று விரிவு பெற்று தலைநகரில் வேரூன்றி நிற்கிறது. 'சுய தெரிவு முறை' என்ற இவரது புதிய வழிகாட்டல் இதுவரை எவராலும் முன்னெடுக்கப்படாத முயற்சியாகும். இந்தச் சுய தெரிவு முறையும், வழி காட்டல் தரமும் இவரை 'திருமண ஆற்றுப்படுத்துநர்' என அறிமுகப் படுத்தி இருப்பதுடன், இவர் ஆற்றிய பத்து ஆண்டுப் பணிகள் இன்று பல்கலைக் கழக பட்ட ஆய்வு வரை ஏற்புடைத்தாக்கியுள்ளது. பத்தாண்டுகள் நிறைவில் பகிரங்கமான கருத்தரங் கொன்றினையும் மக்களுடனான கலந்துரையாடல்களையும் ஏற்படுத்தி எடுத்ததைத் துலங்க வைத்தார் இவர். புதிது புதிதாக முகிழ்ந்துவரும் முன்னோடித்திட்டங்களை இன்னும்- இந்த அறுபதைக் கடந்த இளைஞரிடம் காணமுடிகிறது. இவர் முயற்சியில் தளராத விக்கிரமாதித்தன். "விழுவதெல்லாம் மீண்டும் எழுவதற்காகவே" என்ற எண்ணம் கொண்டவர். எழுத்தாளனாக, இலக்கியவாதியாக இலட்சிய நோக்கராக என்மனதுள் எழுந்து நின்ற 'வேல் அமுதன்' இன்று ஆற்றுப்படுத்துநராக அவதாரமெடுத்திருப்பது எதிர்கால இளசுகளின் இணைவுகளை ஏற்றும்; வலுவான ஒரு வாழ்க்கைப் பாதையையும் வழிப்படுத்துமென எண்ணுகிறேன். இவரது அனுபவங்கள் இப்போது நூல் உருப் பெற்றுள்ளன. இந்த நூலின் அடுத்த பாகங்களும் விரைவில் வெளிவரவேண்டும். இவை என்றென்றும் பலரது நினைவில் நிற்கும். இன்னும் பல 'ஓர்மம்'கள் இவரிடமிருந்து வெளிப்பட்டும். நாம் காத்திருப்போம்.

**கலாபூஷணம் புலோலியூர் க. சதாசிவம்**  
**ஞாபகார்த்தச் சிறுகதைப் போட்டி 2007**



(அனுசாரணை : புலோலியூர் க. சதாசிவம் குடும்பத்தினர்)

முதற் பரிசு - ரூபா 5000/- இரண்டாம் பரிசு - ரூபா 3000/- மூன்றாம் பரிசு - ரூபா 2000/-

**ஏகைய ஒன்பது சிறுகதைகளுக்கு பரிசுச் சான்றிதழ்கள் வழங்கப்படும்.**

**பரிசுக் கதைகள் யாவும் தொகுப்பாக வெளியிடப்படும்**

**போட்டிக்கான விதிகள்**

சிறுகதைகள் முன்னர் எங்கும் பிரசுரிக்கப்படாததாக இருத்தல் வேண்டும்.

போட்டியில் பங்குபற்றுவவர்கள் தமது பெயர், முகவரி போன்ற விடயங்களை வேறாக இணைத்தல் வேண்டும்.

தபால் உறையின் இடது பக்க மூலையில் அமரர் புலோலியூர் சதாசிவம் ஞாபகார்த்தப் போட்டி எனக் குறிப்பிடப்படல் வேண்டும்.

அனுப்ப வேண்டிய முகவரி:  
**ஞானம் கிளை அலுவலகம் - 3-B, 46<sup>ஆம்</sup> ஒழுங்கை, கொழும்பு - 06.**

**போட்டி முடிவு திகதி - 30.06.2007**

முடிவு திகதிக்குப் பின்னர் கிடைக்கும் கதைகள் போட்டியில் சேர்க்கப்படமாட்டாது

- ஆசிரியர்





# POOBALASINGHAM BOOK DEPOT

IMPORTERS, EXPORTERS, SELLERS &  
PUBLISHERS OF BOOKS,  
STATIONERS AND NEWS AGENTS.

**Head Office :**

340, 202 Sea Street,  
Colombo 11, Sri Lanka.  
Tel. : 2422321  
Fax : 2337313  
E-mail : pbdho@slt.net.lk

**Branches :**

309A-2/3, Galle Road,  
Colombo 06, Sri Lanka.  
Tel. : 4-515775, 2504266

---

4A, Hospital Road,  
Bus Stand, Jaffna.



**புலாலசிங்கம் புத்தகசாலை**

புத்தக விற்பனையாளர்கள், ஏற்றுமதி, இறக்குமதியாளர்கள்,  
நூல் வெளியீட்டாளர்கள்

**தலைமை :**

இல. 340,202 செட்டியார் தெரு,  
கொழும்பு 11, இலங்கை.  
தொ. பே. 2422321  
தொ. நகல் 2337313  
மின்னஞ்சல் : pbdho@slt.net.lk

**கிளை :**

இல. 309 A-2/3, காலி வீதி,  
கொழும்பு 06, இலங்கை  
தொ. பே. 4-515775

---

இல. 4A, ஆஸ்பத்திரி வீதி,  
பஸ் நிலையம், யாழ்ப்பாணம்.

# நேர் காணல்

‘மறுமலர்ச்சி’

அமரர்

ச. பஞ்சாட்சர சர்மா

(ஏப்ரல் இதழ் தொடர்ச்சி)

ஈழத்தின் முதலாவது சிறுசஞ்சிகையான ‘மறுமலர்ச்சி’யை வெளிக்கொணர்ந்த ஐவரில் ச. பஞ்சாட்சரசர்மாவும் ஒருவர். இவர் சமஸ்கிருத, தமிழ் பண்டிதர். ஆங்கிலம், மலையாளம், ஹிந்தி ஆகிய மொழிகளில் பரீட்சயம் உள்ளவர். இவரே மறுமலர்ச்சிக் குழுயில் அதிகம் படித்தவர். பழமையை நன்கு தெரிந்து கொண்டு புதுமை இலக்கியத்தை ஆக்கியும் ஊக்கியும் தொழிற்பட்டவர். நவீன இலக்கியத் துறையில் கட்டுரை, புனைகதை மொழிபெயர்ப்பு நாடகம் சிறுவர் இலக்கியம் ஆகிய துறைகளில் பங்களிப்புச் செய்தவர். 2001ஆம் ஆண்டில் பல்கலைக்கழக மாணவி செல்வி செல்வராணி வேலுப்பிள்ளை இவரது வாழ்வும் பணியும் பற்றி ஆய்வு செய்து பட்டம் பெற்றுள்ளார். 1987ல் இவரது வாழ்க்கையும் பணியும் ஆக்கங்களும் சேர்ந்த தொகுப்பாக ‘பஞ்சாட்சரம்’ என்ற நூல் யாழ் இலக்கிய வட்ட வெளியீடாக வெளிவந்துள்ளது. 1996ல் யாழ் இலக்கிய வட்டம் இவருக்கு மறுமலர்ச்சிக்கான விருதுவழங்கி பொன்னாடை போர்த்திக் கௌரவித்தது.



● உங்கள் எழுத்தாற்றலை எந்தத் துறையில் அதிகம் வளர்த்தீர்கள்?

கட்டுரைத் துறையிலேயே எனது கவனம் அதிகம் சென்றது. பல விதமான கட்டுரைகளை எழுதியிருக்கிறேன். அடுத்த படியாக மொழிபெயர்ப்புத் துறையிலும் ஈடுபட்டேன். எதிர்காலத்திலும் சில மொழி பெயர்ப்புக்களை வெளியிட எண்ணியிருக்கிறேன். மொழிபெயர்ப்பின் மூலம் ஒரு மொழியை வளம்படுத்தலாமென்பது எனது எண்ணம்.

● உங்கள் ஆக்கங்கள் நூல்வடிவில் வெளிவந்திருக்கின்றனவா?

நூல் வெளியிடுவதென்பது எளிதான காரியமல்ல. ஈழத்தின் பிரபலமான பழைய எழுத்தாளரான சி. வைத்திலிங்கத்தின் சிறுகதைகள் நூலுருவம் பெறவில்லை. எனது கட்டுரைகள், மொழிபெயர்ப்புக் கதைகள், நாடகங்கள், சிறுவரிலக்கியம், வானொலிப் பேச்சுக்கள் என்பவற்றைத் தொகுத்து என்னுடைய மகன், எனது 70ம் ஆண்டு நிறைவின் போது “பஞ்சாட்சரம்” என்ற பெயரில் ஒரு நூலைச் சில ஆண்டுகளின் முன்பு வெளியிட்டிருக்கிறார். இதற்கு முன்பு S.S.C. வகுப்பு மாணவர்களுக்கான சமய பாடத்தொகுப்பு நூலொன்றை எழுதினேன். இதை நண்பர் வரதர் தமது வெளியீட்டகத்தின் மூலம் வெளியிட்டார். இது பலபதிப்புகளாக வெளிவந்து வெளியீட்டாளருக்கு நல்ல வருவாயைக் கொடுத்தது. சைவ பரிபாலன சபையும் எனது சமய பாடநூலொன்றை வெளியிட்டது. பரீட்சைக்குப் பாடநூலாயிருந்த கும்பகர்ணன் வதைப்படலத்துக்கு நானும் நண்பரொருவரும் சேர்ந்தெழுதிய உரைக்குறிப்பு நூலும் வரதர் வெளியீடாக வெளிவந்தது.

● நீங்கள் சாகித்திய மண்டலம் முதலிய நிறுவனங்களின் பரிசுகள் பாராட்டுக்களைப் பெற்றிருக்கிறீர்களா?

இத்தகைய நிறுவனப் பரிசுகளையோ பாராட்டையோ பெறவில்லை. ஆனால் அறிஞர்கள் எழுத்தாளர் பலரின் பாராட்டுக்கள் பல கிடைத்தன. பேராசிரியர் வேலுப்பிள்ளை, செங்கை ஆழியான், சொக்கன் முதலியவர்களின் பாராட்டுக்களைப் “பஞ்சாட்சரம்” என்னும் தொகுப்பு நூலிற் பார்க்கலாம்.

யாழ். பல்கலைக்கழக மாணவன் ஒருவருக்கு ச. பஞ்சாட்சர சர்மா வழங்கிய இந்நேர்காணல் இதுவரை எங்கும் பிரசுரமாகவில்லை. ‘மறுமலர்ச்சி’ சஞ்சிகை பற்றி ஆய்வு மேற்கொண்ட திரு. செ. சுதர்சன் அவர்கள் (தற்போது பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் விரிவுரையாளர்) திரு பஞ்சாட்சர சர்மாவின் மகனான கோப்பாய் சிவத்திடம் இதனைப் பெற்று ஞானத்துக்கு வழங்கினார்.

-ஆசிரியர்



- **உங்களுக்குக் கவிதையில் ஈடுபாடில்லையா? மரபுக்கவிதை புதுக்கவிதை என்பன பற்றி உங்கள் அபிப்பிராயம் என்ன?**

ஆரம்ப காலத்தில் கவிதைகள் இயற்றிப் பார்த்திருக்கிறேன். அவை எனக்கே திருப்தியளிக்காததால் அவற்றைப் பத்திரிகைகளுக்கு அனுப்ப நான் விரும்பவில்லை. சிறந்த கவிதை நூல்களையும் கவிதை விமர்சனங்களையும் சிறுவயதிலேயே படித்துச் சுவைத்திருந்ததோடு பரீட்சைக்காக யாப்பிலக்கணமும் படித்திருந்ததால் விமர்சன நோக்கில் என் கவிதைகளைப் பார்த்தபோது யாப்பும் பிழையில்லாமல் புறவுருவம் சரியாயிருக்கும். உள்ளடக்கம் உயர்ந்ததாய் கற்பனை நயமுடையதாய் அமைவதில்லை. எனவே, அந்தத் துறையில் முயற்சி செய்யாமல் விட்டுவிட்டு நண்பர்களான நாவற் குழியூர் நடராஜன், “சாரதா” சரவணமுத்து முதலியோரைத் தூண்டிவிடுவேன். எனது கவிதையார்வம் என் மகனான கோப்பாய்ச் சிவத்தில் பிரதிபலித்திருக்கிறது. தனிக்கவிதைகள், சிறுகாவியம், இசைப்பாடல்கள் என்று ஏராளமாகப் பாடியிருக்கிறார்.

இனி, புதுக்கவிதை பற்றிய கருத்து. சங்ககாலத்திலிருந்து அண்மைக்காலம் வரையில் எத்தனை யெத்தனை வடிவங்களில் அளவுகளில் ஆயிரக் கணக்கில் கவிதைகள் தமிழில் இருக்கின்றன. இவற்றைப் படித்துச் சுவைக்கவே காலம் போதாமலிருக்கிறது. இவற்றிலில்லாத இக்காலத்துக்குரிய புதிய விஷயங்களை சாதாரண வாசகர் விளங்குவதற்காகப் பழகு தமிழிற் புதிய கவிதைகள் பாடப்படலாம். ஆனால் அவற்றிற்குப் பழைய யாப்பு வடிவமில்லாவிட்டாலும் ஏதாவதொரு ஒழுங்குமுறையில் கவிதை வடிவம் அமைய வேண்டும். ஒரு சொல்லை, ஒன்றரைச் சொல்லை ஒரு வரியாக மடித்து மடித்து வசனத்தை எழுதினால் அது கவிதையாகிவிடாது. என்றாலும், புதுக்கவிதையாளர் சிலர் கையாண்டிருக்கும் சொற்றொடர்களையும் புதிய சிந்தனைகளையும் கண்டு வியந்திருக்கிறேன். இத்தகைய புதுக்கவிதைகள் மிக மிகக் குறைவாயே வெளிவந்தன. இப்போது பத்திரிகைகளில் வெளிவருவனவற்றுள் குண்டுமணிகளுண்டா என்று தேடிப்பார்க்க எனக்கு நேரமில்லை.

- **நீங்கள் பல துறைகளில் ஈடுபட்டிருக்கிறீர்களென்று தெரிகிறது. இவற்றுள் உங்களுக்கு மிகவும் பிடித்த துறை எது? அதில் ஏதாவது சாதனை நிலை நாட்டியிருக்கிறீர்களா?**

இரண்டு மூன்று துறையளவில் நிலலாமல் பலதுறையிலும் பயிற்சி பெறவேண்டுமென்று நான் விரும்பியதும், அவற்றில் முயற்சியையும் காலத்தையும் செலவிட்டதுந்தான் நான் செய்த தவறான காரியம். பாஷைகளைப் படிப்பதிலும், பாஷைகளின் எழுத்துக்களை (லிபிகளை) படிப்பதிலும் சிறுவயதிலிருந்தே எனக்கு ஆர்வமும் ஆற்றலும் இருந்தது. இதனால் தமிழ், சமஸ்கிருதம் ஆகியவற்றோடு சமஸ்கிருதத்தின் பழைய பேச்சு மொழிகளான பிராகிருதம், பாளி என்பவைகளையும் இன்றைய வழங்கு மொழிகளான மலையாளம், ஹிந்தி என்பவைகளையும் படித்துக் காலம் போக்கினேன். இவற்றுக்குப் பதிலாக ஆங்கில மொழியை ஆசிரியரோடு படித்துத் தேறியிருந்தால் அவ்வறிவு எனக்குப் பலவகையிலும் பயன் பட்டிருக்கும். இந்தப்பாஷைகளின் எழுத்துக்களைவிட, சிங்களம், தெலுங்கு, மராத்தி, குஜராத்தி, வங்காளி மொழிகளின் எழுத்துக்களை(பாஷைகளையல்ல) வாசிக்கவும் பழகினேன். இந்தியாவுக்குப் போகாமலே இந்திய மொழி எழுத்துக்களின் பயிற்சி பெற்றிருப்பதை ஒரு சாதனை என்று நான் சொன்னால் அதை மற்றவர்கள் ஏற்றுக்கொள்வார்களோ தெரியாது. ஆனால் தமிழர் தமிழ்மொழி மூலமாக வடமொழி எழுத்துக்களையும் சொற்களையும் ஒரு சில நாட்களில் மிக எளிதாகக் கற்றுக்கொள்ளக் கூடிய புதிய முறையில் நூலொன்று ஆக்கியிருக்கிறேன். அச்சுவசதி, பணவசதிகளில்லாமையால் அது இன்னும் அச்சிடப் படாமலிருக்கிறது. அது வெளிவரும் போது அது ஒரு சாதனையாகக் கருதி மதிக்கப்படுமென்று நம்புகின்றேன்.

இனி, பல துறைகளில் எனக்குப் பிடித்த துறை என்று சொல்லக் கூடியது ஆரிய திராவிட ஒற்றுமை முயற்சியே. அதாவது, வடமொழிக்கும் தமிழ்மொழிக்கும் இடையில் தேவையற்ற வீணான பகைமையை மூட்டி வளர்த்து விடுவார்கள் ஒரு சாரார். இவர்களது துவேசப் பிரசாரத்தினால் வடமொழிக்கு ஒரு சிறிதும் நஷ்டமேற்படவில்லை. ஆரிய இலக்கியச் செல்வங்களையும் தத்துவ ஞானப் பொக்கிஷங்களையும் வெறுத்தொதுக்குவதால் தமிழ்மொழிக்கும் தமிழ் மக்களுக்கும் தான் பெரிய இழப்பு. இந்தியத் தமிழ்நாட்டில் கல்வியால் முன்னேறிய பிராமணருக்கும் கல்வியில் பின்தங்கிய பிராமணரல்லாதார்க்கும் இடையே ஏற்பட்ட உத்தியோகப் போட்டி பொறாமைகள் இனவெறுப்புக்கும் மொழிவெறுப்புக்கும் காரணமாகியது. மேலாட்டுக் கிறிஸ்தவ மிஷனரிமாரும் பின்தங்கிய தமிழ்மக்களைத் தங்கள் சமயத்துக்கு இழுப்பதற்காக இந்த இன மொழிப்பகைமையைத் தூண்டி வளர்த்தார்கள். இது தமிழ்நாட்டளவில் நிலலாமல் இங்கும் பரப்பப்படுகிறது. மேடைப்பேச்சாளருக்கும் வெறும்வாய் சப்புகிறவனுக்கும் அவல் கிடைத்த மாதிரி இந்த மொழித்துவேசந்தான் வாய்ப்பான விசயம். சாதாரண மக்கள் ஏமாந்தாலும் அறிஞர்கள் உண்மையை உணர்கிறார்கள். ஆதார பூர்வமாய் உண்மையுணர்த்தும் பணியில் ஈடுபட்டிருக்கிறேன். இதனைப் பாராட்டி, யாழ்ப்பாணத்தில் இயங்கும் சிவானந்த குருகுல பரிபாலன சபை என்னும் நிறுவனம் 15 ஆண்டுகளின் முன்பு “அமர பாரதி” என்ற பட்டத்தை வழங்கி கௌரவித்தது. அந்தப்பட்டச் சான்றிதழில் மதிப்புக்குரிய அறிஞர் மூவர்கையொப்பமிட்டிருந்ததால், அதை மறுக்கமுடியாமல் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறேன்.

- **நீங்கள் யாரையாவது முன்மாதிரியாகக் கொண்டு எழுதுகிறீர்களா? அல்லது முன்மாதிரியான போக்குண்டா? இந்திய இலங்கையறிஞர்களிடமும் எழுத்தாளர்களிடமும் எனக்கு அதிக ஈடுபாடுண்டு. என்றாலும் இவர்களில் எவருடைய எழுத்துச்சாயலும் என் எழுத்தில் இருப்பதாகச் சொல்ல முடியாது. எழுதும் விஷயத்துக்குத் தக்கவாறு எனது வசனநடை மாறுவதுண்டு.**

- **உங்கள் இலக்கிய முயற்சிக்கு உங்கள் குடும்பங்கத்தவரின் ஒத்துழைப்பு எப்படியிருந்தது?**  
இவ்விஷயத்தில் நான் அதிஷ்டசாலி. “இவரின் இலக்கியப் படைப்புக்களின் முதல் ரசிகையும் விமர்சகியுமாக இருப்பவர் மனைவியே” என்று எனது வாழ்க்கைக் குறிப்புக்களில் (பஞ்சாசூறம் பக்கம்6) குறிப்பிட்டிருப்பது மனைவியின் ஆதரவைத்

தெரிவிப்பதற்குப் போதியதாகும். பிள்ளைகள் சிறுவயதிலிருந்தே நல்லாதரவு தருகிறார்கள். சிவானந்த சர்மா(சிவம்) என்னும் இரண்டாம் மகனுடைய முயற்சியாலேதான் எனது ஆக்கங்கள் நூலுருப் பெற்றன.

● **இலக்கியத்துறையில் உங்கள் பிள்ளைகளும் உங்கள் இடத்தைப் பிடிப்பார்களா?**

நிச்சயமாக உயர்ந்த இடத்தைப் பிடிப்பார்கள். இப்போதே இவர்களில் இருவர் நான் ஈடுபடாத இலக்கியத் துறையில் இறங்கிப் பெயர்பெற்றிருக்கிறார்கள். சிறுகதை, கவிதை, ஆகியவற்றில் 'சௌமினியும்' 'சிவமும்' பல பரிசுகளைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். சௌமினியின் எழுத்துக்கள் நூல்வடிவில் வரவில்லை. சிவத்தின் பலதுறை ஆக்கங்கள் நூலுருவம் பெற்றிருக்கின்றன. மூத்தமகள் 'ஆனந்தன்' என்ற பெயரில், பள்ளிக்கூட மாணவப்பருவத்திலேயே விஞ்ஞானக்கட்டுரைகளும் சிறுவர்க்கான கதைகளும் எழுதியவர். இளைய மகன் எழுதிய குறுநாவல் வெளிவராதிருக்கிறது. இளைய மகள் கலைத்துறைச்சிறப்புப்பட்டதாரி. பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர்.

● **இந்திய இலக்கியப்படைப்புகள் பற்றியும் ஈழத்து இலக்கியப்படைப்புகள் பற்றியும் உங்கள் அபிப்பிராயம் என்ன?**

இரண்டிடத்துப் படைப்புகளிலும் அறிஞரின் படைப்புக்களும் எழுத்தாளரின் படைப்புக்களும் என்று இரண்டுவகையான நூல்கள் வெளிவந்திருக்கின்றன. சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்த தமிழ்நாட்டு அறிஞர்களிற் பெரும் பான்மையோரின் ஆக்கங்கள் பயனுள்ள உயர்தரப் படைப்புக்களாயிருந்தன. இக்காலத்துத் தமிழ்நாட்டறிஞர்களிற் பலர், மனக்கோளாறுள்ளவர்கள்போல. இனத்துவேஷ, மொழித்துவேஷங்களையும் பகுத்தறிவு வாதங்களையும் பரப்புகின்ற ஆக்கங்களைப் படைத்துப்பரப்புகின்றனர். அங்கே வெளியீட்டகங்கள் இவர்களின் படைப்புக்களை அழகாக வெளியிட்டுவகின்றன.

இனி, தமிழகத்துப் பழைய எழுத்தாளர்களின் படைப்புக்களை எடுத்துக் கொண்டால் அவை தமிழை வளப்படுத்திய சிறந்த இலக்கியங்களென்று மதிக்கப்பட்டு இலக்கியவரலாற்றிலும் இடம் பெற்றவை. இத்தகைய படைப்புக்களின் மேல் சேற்றைவாரி வீசும் முயற்சியில் இன்றைய தமிழ் நாட்டுப் படைப்பிலக்கிய விமர்சகர்கள் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். இன்றைய தமிழ்நாட்டு படைப்பிலக்கிய எழுத்தாளர்களோ ஆற்றலுள்ளவர்களாயிருந்தும் உயர்ந்த இலக்கியம் படையாமல் பணத்துக்கு ஆசைப்பட்டு சினிமாத் தயாரிப்பாளர் போல ஜனரஞ்சக இலக்கியம் படைக்கிறார்கள். வெளியீட்டாளர் காசைக் கொடுத்து இவற்றை வாங்கி ஆபாசப்படங்களுடன் அச்சிட்டுப் பரப்பிப் பணந்தேடுகிறார்கள். தமிழ்நாட்டு வாசகர்கள் செக்குக்கும் சிவலிங்கத்துக்கும் வேறுபாடுகாணாதவர்களாயிருக்கிறார்கள்.

ஈழநாட்டுப்படைப்புக்களின் நிலமை மாறுபாடானதாயிருக்கிறது. முந்திய தமிழறிஞர்களுடைய உயரிய ஆக்கங்கள் இன்று கிடையாதனவாய்விட்டன. மறுபதிப்பு வெளிவருவதில்லை. இன்றைய தமிழறிஞர்கள் நல்ல ஆராய்ச்சிகளையும் வேறு இலக்கியங்களையும் படைக்கிறார்கள். அவை பத்திரிகைகளில் மலர்களில் வெளிவருவதோடு நின்றுவிடுகின்றன. பல்கலைக்கழகக் பேராசிரியர்கள் விரிவுரையாளர்களிற் சிலரின் ஆக்கங்களே நூலுருப் பெற்றன. இனி இங்கு சிறுகதை நாவல் நாடகம் என்னும் இலக்கியவகைகளைப் படைக்கும் எழுத்தாளர்களின் ஆக்கங்களைப் பற்றி நாம் பெருமைப்படலாம். தமிழகத்துப் படைப்புக்களிலும் பார்க்க உயர்ந்த கருத்தமைந்த ஆக்கங்களை ஈழத்து இலக்கியப் படைப்பாளர்கள் படைத்திருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் இலக்கியத்தின் உருவம் பற்றி இவர்களிற் பலர் கவனிப்பதில்லை. எழுதிமுடித்தவுடனே அச்சேற்றிவிட அவசரப்படுகிறார்களே தவிர, மீண்டும் வாசித்து திருத்த அழகு படுத்த நினைப்பதில்லை. கதாபாத்திரங்களின் உரையாடலைச் சுவையாக எழுதும் ஆற்றல் எங்கள் எழுத்தாளர்களுக்குக் குறைவென்றே கூறலாம். உரையாடலில் பேச்சுத்தமிழை எழுதும் போது தம்மை அறியாமலே இலக்கியத் தமிழ்ச் சொற்களை— கூறுகின்றேன், கருதுகின்றேன் என்பன போன்றவற்றைக் கலந்தெழுதுவார்கள். பிரபல எழுத்தாளரிடமும் இக்குறைபாடுண்டு.

ஈழநாட்டுப் படைப்புக்களுக்குப் பிரசுரவசதியில்லாமையே பெருங்குறையாகும். எழுத்தாளர்களே ஒன்றுகூடி பிரசுராலயம் அமைத்து நூல்களை வெளியிடுவதே பரிசாரமாகும்.

● **நூல்களை வெளியிட்டதற்கான முதலீட்டுச் செலவை நூல் விற்பனை மூலமாகப் பெற்றிருக்கிறீர்களா? இல்லையென்றால் இப்பிரச்சினை பற்றிய உங்கள் திட்டமின்ன?**

ஈழத்தில் இலக்கியவகை நூல்களை வெளியிட விரும்பும் எழுத்தாளர் முதலீட்டுப்பணம் முழுவதையும் மீள்பெறலாம் என்ற நம்பிக்கையோடு தொடங்க முடியாது! பேர் பெற்ற எழுத்தாளர்களும், அச்சக வசதியுள்ளவர்களும், வீரகேசரிப்பிரசுரம் போன்ற பத்திரிகைப் பிரசார வசதியுள்ளவர்களும் மாத்திரம் கைப்பொறுப்பில்லாமல் நூல்வெளியிட முடியும். மற்ற எழுத்தாளர், பிள்ளைகளின் இசையரங்கேற்றம் நாட்டிய அரங்கேற்றங்களை வருவாயை எதிர்பாராமல் பெருஞ்செலவில் நடத்தும் பெற்றோர் போல, முதலீட்டை மீள்ப் பெறும் எண்ணமின்றி நூலை வெளியிடவேண்டியதுதான். பணவசதியுள்ள எழுத்தாளர், தமது படைப்பையும் தமது பெண்பிள்ளையாகக் கருதி வெளியிட முன்வந்தால் முதலீட்டிழப்பும்பற்றி கவலைப்படாதேராதது. பரிட்சைகளுக்குப் படிப்போர்க்கு உடனுதவும் பயிற்சினூல்களையும் சிறுவரிலக்கியங்களையும் வெளியிடுவோர் துணிந்து முதலீடு செய்யலாம். இவ்வகை நூல்கள் விரைவாயும் அதிகமாயும் விற்பனையாவதால் இவற்றில் முடக்கிய பணம் விரைவில் கிடைத்துவிடும்.

சிறிய நூல்களை வெளியிடுவோர் ஒரே சமயத்தில் இரண்டு மூன்று நூல்களை வெளியிட்டால் விளம்பரச்செலவு, ஏற்றுமதிச் செலவு பிரயாணச் செலவு என்பன குறையும். நூல்கள் வெவ்வேறுதுறைசார்ந்தவையென்றால் ஒன்றினால் வருகின்ற லாபம் மற்றதில் வரும் இழப்பை ஈடுசெய்யக் கூடும் என்று இந்த ஆலோசனையைப் பிரபல வெளியீட்டாளராயிருந்த 'சக்தி' கோவிந்தன் கூறியது நினைவில் வருகிறது.

- பணவசதியுள்ள எழுத்தாளர் துணிந்தால் இப்படிச் செய்யலாம். ஆனால் வசதியில்லாத எழுத்தாளர்கள் பலர் தங்கள் ஆக்கங்களை வெளியிட இயலாமல் இருக்கிறார்களே- இவர்கள் என்ன செய்யலாம்?

பிரசுராலயங்கள் இவர்களுக்கு உதவவில்லையென்றால், இத்தகைய எழுத்தாளர்களுக்குள்ள ஒரே வழி, இவர்கள் தங்கள் குழுமனப்பான்மை, கட்சிக்கண்ணோட்டம், போட்டி பொறாமைகள் ஆகியவற்றையெல்லாம் கைவிட்டுப் பொறுமையுடன் ஒன்றுகூடிக் கூட்டுறவு முறையிலான நூல்வெளியீட்டகம் ஒன்றை நிறுவி அதன் மூலம் நூல்களை வெளியிடுவதுதான். இந்தியாவில் கேரள நாட்டில் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பே தொடங்கிய எழுத்தாளர் கூட்டுறவு வெளியீட்டகம் நூற்றுக்கணக்கான நூல்களை வெளியிட்டு இலாபத்தோடு இயங்குகிறதே இங்கே ஏன் இப்படிச் செய்ய முடியாது. இதனால் வங்கிக்கடன் பெற முடியும். எழுத்தார் மாத்திரமே இதில் உறுப்பினராக நிர்வாகிகளாக இருக்க வேண்டும். முதலாளிகள் இதில் புகுவதற்கு இடம் கொடுக்கக்கூடாது. கூட்டுறவின் பெயரோடு நூற்பதிப்பு விற்பனைக்கழகம் ஒன்று முன்பு இங்கு தொடங்கி நல்ல நூல்களை வெளியிட்டது. கூட்டுறவியக்க மேற்பார்வை இல்லாததால் நிறுவனம் நின்றதுவிட்டது. திட்டமிட்டு நல்ல முறையில் நடத்தினால் வெற்றிகரமாக இயக்கலாம்.

- நீங்கள் பல சமூக சமய நிறுவனங்களிற் பணியாற்றியிருப்பதாய் அறிகிறோம். அந்த நிறுவனங்கள் பற்றியும் அவற்றில் நீங்கள் பெற்ற அநுபவங்கள் பற்றியும் அறியலாமா?

கட்டாயம் நீங்கள் அறியவேண்டும். இளைஞர்களாகிய நீங்கள் வருங்காலத்தில் சமய சமூக சேவைகளில் ஈடுபடும் போது எனது அநுபவம் மிகவும் பயன்படும். சிறுவயதிலிருந்தே எனக்குச் சேவை மனப்பான்மை வளர்ந்து வந்தது. காரணம் : டோல்ஸ் டோயின் “இனி நாம் செய்ய வேண்டுவது?” விடுதலை வீரர் சுபாஷ் சந்திரபோஸ் எழுதிய “இளைஞன் கனவு” என்னும் நூல்களை மாணவனாயிருக்கும் போதே வாசித்திருந்தமை தான். எனது ஊரிலிருந்த பல தாபனங்களிற் சேர்ந்து தொண்டாற்றியிருக்கிறேன். நான் பேச்சாளனல்ல, ஆகையால் நான் எவரோடும் போட்டியிடப் போவதில்லை. நான்தான் முன்னுக்கு நிற்க வேண்டுமென்று எண்ணாமல் பின்னாலிருந்து பணியாற்றுவேன். நான் பல காலம் தலைவராயிருந்த ஒரு சமயச் சங்கம் இப்போது என்னைக் காப்பாளராக வைத்திருக்கிறது. இந்த நிறுவனங்களில் கசப்பான அநுபவம் எதுவும் ஏற்படவில்லை.

இதன் பின்பு எனது சமூக முன்னேற்றத்துக்காகப் பல ஆண்டுகளின் முன்பு ஒன்றன் பின் ஒன்றாய்த் தோன்றி நல்ல பணி செய்த இரண்டு நிறுவனங்களிற் சேர்ந்தேன். இச் சங்கங்களின் நானே வயது குறைந்தவன். இவற்றைத் தொடங்கி அயராதுழைத்த பெரியவர்களின் சேவையை சமூகம் உணரவில்லை. மதித்து ஆதரிக்கவில்லை. அடுத்தடுத்து இரு சங்கமும் நின்றதுவிட்டன. இந்த சமூகம் முன்னேறப் பாடுபடுவது வீண்முயற்சி என்ற அநுபவத்தோடு சமயப்பணிபுரியும் அகில இலங்கை ரீதியான சமய நிறுவனங்களிற் சேர்ந்து அலைந்துலைந்து தொண்டாற்றினேன். இவற்றிற் பணியாற்றிய தொண்டர்களைப் போற்றிப் பாராட்டாவிட்டாலும் குற்றமில்லை. ஆராயாமல் கூறை கூறவந் தொடங்கினர் வெளியிலிருந்தோர். ஆகவே போதும் இந்தப்பணி என்று ஒதுங்கிவிட்டேன். முந்தியவர்களைக் குறை கூறிக் கொண்டு வந்து கையேற்றவர்களும் இன்று கைவிட்டுவிடுவார்கள் போல் நிலைமையிருக்கிறது.

பணப்புக்கமுள்ள நிறுவனங்களில் தொண்டுபுரிபவர்கள் மற்றையோர் பார்வையில் சந்தேகத்துக்குரியவராயே காணப்படுவர். நாம் எமது பசுவின் பாலைத்தான் குடித்தாலும் அதைப் பனைமரத்தின் கீழிருந்து குடித்தால் அந்தப்பால் கள்ளென்றுதான் கருதப்படும்.

இப்போது 10,12 ஆண்டுகளாகப் பழைய கல்வி நிறுவனமான ஆரிய திராவிடபாஷாபிவிருத்திச் சங்கத்தில் கல்விப்பணியாற்றி வருகிறேன். 2,3 ஆண்டுக்கு ஒரு முறை கிடைக்கின்ற சிறு தொகையைப் பிரயாணப் படியாகப் பெற்றுக்கொண்டு சிக்கல் மிகுந்த இந்தப் பணியை - பரிட்சைச் செயலாளர் என்ற பணியை - ஆற்ற எவரும் முன்வராததால் இந்த முதிர்ந்த வயதிலும் இதைச் செய்கிறேன். இங்கு கவரவத்தோடிருந்து கடமையாற்றுவது மகிழ்ச்சியளிக்கிறது. முந்திய கூட்டரசாங்க காலத்தில் 55 வயதில் கல்லூரியாசிரியர் வேலையிலிருந்து கட்டாய ஓய்வு பெற்ற போதிலும், அதற்குப் பின்பும் சென்ற 20 ஆண்டுகளாக எனக்கு விருப்பமான கல்விப்பணியிலே ஈடுபட்டிருப்பதாலேதான் இந்த வயதிலும் இயங்கிக் கொண்டிருக்க முடிகிறது.

- முதன் முதலாகக் கதை கவிதை முதலியவற்றை எழுதி எழுத்தாளராக விரும்பும் இளைஞர்க்கு நீங்கள் கூறும் ஆலோசனை என்ன?

படைப்பாற்றல் என்பது சிலரிடம் மிக்க இளம் பராயத்திலேயே தோன்றிவிடுவது. ஆகையால் நல்ல கருத்துக்கள் புதிய சிந்தனைகள் தோன்றும் போது மறந்து மறைந்து விடாதிருப்பதற்காக அவற்றைக் குறித்து வைத்தல் வேண்டும். பின்பு ஆறுதலாயிருந்து சிந்தித்து அவற்றை உருவாக்க வேண்டும். உடனே பத்திரிகைகளுக்கு அனுப்ப அவசரப்படக்கூடாது. பிரசித்தி பெற்ற நல்ல எழுத்தாளர் எழுதியவற்றை அடிக்கடி வாசிக்க வேண்டும். வாசிப்புப் பயிற்சியினால் எவ்வளவோ நன்மை பெறலாம். வாசிப்பு அநுபவந்தான் படைப்புக்களுக்கு நல்ல உருவங்கொடுக்க உதவும். எழுதியவற்றை மீண்டும் வாசித்துத் திருத்தம் செய்வதும், நல்ல மனமுள்ள பெரியவர்கள் அல்லது நண்பர்களுக்குக் காட்டி ஆலோசனை பெறுவதும் முன்னேற்றத்திற்கு வழிவகுக்கும்.

இளைஞர்கள் தங்கள் நற்செயல்களுக்காகவும் படைப்பாற்றலுக்காகவும் பெருமைப்படலாம். தலைநிமிர்ந்து நிற்கலாம். ஆனால் விணான தற்பெருமையால் தலைவீக்கக் கொள்ளக் கூடாது. நாடும் இனமும் மொழியும் மதமும் இளைஞர்களையே நம்பியிருக்கின்றன. அவர்கள் சுயநலவாதிகளாய் விடாமல், தங்கள் எழுத்தாற்றலால் இயன்ற பணிபுரியத் திடசங்கற்பம் பூண வேண்டும்.

இவையே அவர்களுக்கு என் ஆலோசனைகள்

(நிறைவுபெறுகிறது)



# அமைதி அமைதி அமைதி அமைதி

காலையிலே எழுந்துகண்ணைக் கசக்கி வானின்  
கதற்றலையிற் பவனிவரும் செய்தி கேட்பால்  
சாலையிலும் கானகத்தும் வெட்டிக் கொன்ற  
சடலங்கள் என்பதுதான் முதலில் பின்னர்  
மாலைவரை தொடருமந்தச் செய்தி எங்கும்  
மரணங்கள் மரணங்கள் என்றே கெட்ட  
காலமிது ஐயப்போ பிற்காலத்தோர்  
காறியுமிழ் கின்றஇழி காலமாச்சே.

பிள்ளைகளை இழந்தவர்கள் வேறு சடப்  
பிறந்தவரைப் பிரிந்தவர்கள் வேறு தம்மை  
அள்ளி அணைத்து இருந்ததந்தை தம்மைத் தேடி  
அழுகின்ற குழந்தைகளும் நூறு நூறாம்  
எள்ளாவந் துயிலற்றுச் சோகத் தாலே  
ஏங்குகின்ற மனைவியர்கள் எத்தனைபேர்  
கொள்ளைகொள்ளை யாமிவற்றை எடுத்துக் கூறக்  
கோன்முறையுஞ் சீர்கெட்டுப் போனதையோ.

தலையில்லா முண்டம்ஒரு இடத்தில் என்பார்  
தண்ணீரில் மிதப்பவைகள் வேறு என்பார்  
கெலையுண்ட பிணங்கள்நெரு நாயிற் கேடாய்க்  
கொழுத்திளி கின்றகொடுஞ் செயல்கள் சொல்வார்  
விலையில்லா உயிர் பறிக்கப்பட்ட பின்னர்  
வெற்றுடலைச் சிதைத்தழிக்கும் கேடு கெட்ட  
நிலைவந்த தேள்கள் ஈழ நாட்டில்  
நீதியழிந் திட்டதென்ன கொடுமை யாமோ.

கொன்றொழித்த லால்என்ன நன்மை தேறும்  
சுடையொன்றிப் பேசிடிலே தீர்வு தோன்றும்  
என்றும்மனப் பகைமைதனை வளம்ப்ப தாலே  
ஏற்படுவ தில்லைசமா தானம் மக்கள்  
ஒன்றுபட வேண்டுவார் வேற்றுமைகள்  
உருமாறித் தோழமைமும் தோன்ற வேண்டும்  
நன்றன்றோ நாமெல்லாம் ஒருதாய் பெற்ற  
நல்மக்க ளாய்வாழ்ந்த தெண்ணிப் பாரீர்

அரசியலில் இலாபமொன்றே நோக்காய்க் கொண்டு  
ஆயிரங்க ளாயிரமாய் உயிர்கள் தம்மின்  
சிரசரியும் செய்கைதனை எண்ணி நெஞ்சம்  
சிறிதேனும் பொறுக்குதலை என்ன செய்வோம்  
உரிமைகளைப் பங்கீடு செய்து கொள்ள  
உயர்வழிகள் பலவிருந்ததும் உயிர் பறிக்கும்  
கருமத்தால் அமைதி இந்த நாட்டை விட்டுங்  
கடுந்தூரஞ் செல்கிறதே என்செய் வோமோ.

இந்தமண்ணிற் பிறந்தவர்கள் அனைத்துப் பேரும்  
இந்த மண்ணின் சொந்தங்கள் தாமே என்னும்  
பந்தம்எண்ணும் பண்பிருந்தால் வேற்றுமைகள்  
பிறந்திருக்கா வாய்ப்பொழிந்தே போயிருக்கும்  
வந்தற்ற இடங்களைந்து மாற்றந் தோன்றும்  
வழிதேடும் வழியொன்றே இன்று நம்முள்  
புந்திபுள்ள செயலாகும் அனைத்துப் பேரும்  
புரிந்திதனைத் தொடர்ந்திடுதல் பொறுப்பாய் அன்றோ.



**‘ஞானம்’ புதிய சந்தா விபரம்**

<p><b>உள்நாடு</b></p> <p>தனிப் பிரதி : ரூபா 50/=</p> <p>ஆண்டுச் சந்தா : ரூபா 600/=</p> <p>அரை ஆண்டுச்சந்தா : ரூபா 300/=</p> <p>ஆயுள் சந்தா : ரூபா 15000/=</p> <p>சந்தா காசோலை மூலமாகவோ, மணியோடர் மூலமாகவோ அனுப்பலாம். மணியோடர் வெள்ளவத்தை தபால் நிலையத்தில் மாற்றக் கூடியதாக அனுப்பப்படல் வேண்டும்.</p> <p><b>இலகுவாக மேலதிகச் செலவின்றி சந்தா அனுப்பும் வழி :-</b> உங்கள் பகுதியில் உள்ள ஹட்டன் நஷனல் வங்கியில் <b>T. Gnanasekaran, HNB - Wellawatte</b> நடைமுறைக் கணக்கு இலக்கம் - 0090672606 என்ற கணக்கில் வைப்பு செய்து வாங்கி ரசீதை எமக்கு அனுப்புதல் வேண்டும்.</p>	<p><b>அனுப்ப வேண்டிய பெயர்/ முகவரி :</b> T. Gnanasekaran Gnanam Branch Office 3-B, 46<sup>th</sup> Lane, Wellawatte.</p> <p><b>ஞானம் விளம்பர விகிதம்</b></p> <p>பின் அட்டை : ரூபா 7000/=</p> <p>முன் உள் அட்டை : ரூபா 5000/=</p> <p>பின் உள் அட்டை : ரூபா 5000/=</p> <p>உள் முழுப்பக்கம் : ரூபா 3000/=</p> <p>உள் அரைப்பக்கம் : ரூபா 1500/=</p>
--	---

அசஹர்தன் அசீரிய நாட்டு மன்னன், அவன் லயிலியோடு போரிட்டு அவன் இராச்சியத்தை வென்றான். நாடு நகரங்களைக் கொள்ளையடித்து, தீயிட்டுக் கொளுத்தி, அவற்றில் வசித்து வந்த மக்களைத் தனது நாட்டுக்கு அடிமைகளாகக் கடத்திச் சென்றான். லயிலியின் படைவீரர்களைக் கொன்றொழித்துவிட்டு லயிலியை ஒரு கூண்டிலே தள்ளி அடைத்து விட்டிருந்தான்.

இரவு நேரம். மஞ்சத்திலே சாய்ந்திருந்தான் மன்னன் அசஹர்தன் லயிலியின் கொலைத் தண்டனையை எப்படி நிறைவேற்றுவது என்ற யோசனையில் ஆழ்ந்திருந்தான். இருந்தாற்போல அருகே ஆளரவம் கேட்டது. கண்விழித்துப் பார்த்தான்.

நீண்டிருந்த நரைத்த தாடி; சாந்தம் தவழும் கண்கள். அங்கே புராதன காலத்து மனிதன் ஒருத்தன் நிற்பதைக் கண்டான்.

“லயிலிக்கு மரண தண்டனை

போல் நாளைக்கும் என் அன்புக் குரியவர்களோடு விருந்து கொண்டாடப் போகிறேன். இந்த நிலையில், லயிலி கூண்டில் அடைத்த குருவிபோல் கிடக்கிறானல்லவா. நாளைக்கு நாக்கு வெளியே தள்ள, கழுவினே சாகும்வரை கிடந்து துடிக்கப் போகிறான். பிறகு அந்தத் தசைப் பிண்டத்தை நாய்க் கூட்டம் குதறிக்கிழிக்கப் போகிறது. இது நடக்கத்தானே போகிறது.”

“அவன் ஜீவனை நீ அழித்து விடமுடியாது” என்றான் புராதன மனிதன்.

“நான் நாற்பதினாயிரம் படைவீரர்களைக் கொன்று மலைபோல் குவித்திருக்கின்றேன். இதோ நான் உயிர் வாழ்கிறேன். அவர்கள் போய் விட்டார்கள். என்னால் உயிர்களை அழிக்கமுடியும் பார்த்தாயா?”

“அவர்கள் இல்லாமல் போய்விட்டதாக எப்படி கூறுவாய்?”

“அவர்கள் என் கண்காட்சியில் இல்லை. இதில் எது பரிதாபம் என்றால்

“ஆடையை நீக்கிவிட்டு இத் தொட்டிக்குள் செல்ல வேண்டும்”

அந்த மனிதனின் சொற்படி மன்னன் செய்தான்.

“சரி, இப்போது நான் உன்மீது தண்ணீரை ஊற்றுவேன். உடனும் தொட்டிக்குள் தலையைத் தாழ்த்திக் கொள்” என்று கூறிக்கொண்டு ஒரு கிண்ணத்தில் நீரை அள்ளினான் அந்த மனிதன்.

புராதன மனிதன் அரசனின் சிரசிற்கு மேலாக கிண்ணத்தை தூக்கிப் பிடித்து நீரைச் சரித்தபோது அரசன் தலையைத் தொட்டிக்குள் கவிழ்த்துக் கொண்டான்.

அரசன் அசஹர்தன் தலையைக் கவிழ்த்த மாத்திரத்தில் நான் அசஹர்தன் அல்லவென்றும்; வேறு யாரோ ஒருவர் என்றும் ஒரு புதிய எண்ணம் அவனை ஆட்கொண்டது. நான் வேறு யாரோ என்ற நினைப்பு மேலிட்டதும், செல்வச் செழிப்பான ஒரு படுக்கையில் தான் படுத்திருப்பதையும்,

# பிறமொழிச் சிறுகதை

## மன்னன்

### அசஹர்தின்

வழங்கப் போகிறாயா?” என்று கேட்டான் அந்தப் புராதன மனிதன்.

“ஆம்” என்றான் அசஹர்தன் “லயிலியின் உயிரைக் கொல்வது எப்படி என்று இன்னும் முடிவு செய்யவில்லை.”

“அப்படியா, நீதானே லயிலி.” என்றான் புராதன மனிதன்.

“என்ன சொல்கிறாய். நான் நான்தான். லயிலி லயிலிதான்.”

“நீயும் லயிலியும் ஒருவரே” என்றான் அந்தப் புராதன மனிதன் “நீ லயிலி அல்லவென்றோ, லயிலி நீயல்லவென்றோ நம்பிக்கொண்டிருந்தால் நீ தவறு செய்கிறாய்”

“நான் தவறுசெய்கிறேனா?” என்று கேட்டான் அசஹர்தன் “இதோ என் சொல்லுக்கு ஏவல் செய்யும் அடிமைகள் சுற்றி நிற்கிறார்கள்; நான் பஞ்சசனையில் படுத்துக் கொண்டிருக்கின்றேன். இது இல்லையா? இன்றைப்

அவர்கள் பட்ட மரண வேதனைதான். ஆனால் எனக்கு அப்படி விதி இல்லை அவர்களின் விதி கொடியது. என் விதி நல்லது”

“மீண்டும் தவறாகப் பேசுகிறாய். நீதான் மரண வேதனைக்கு உள்ளானாய்; அவர்களல்ல.”

“என்ன சொல்கிறாய், புரிய வில்லை.”

“உனக்குப் புரிந்துகொள்ள வேண்டுமா?”

“நீ கூறுவதன் பொருள் எனக்குத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும்.”

“அப்படியானால், இதோ இவ்விடத்திற்கு வா” என்று நீர் நிரம்பியிருந்த தொட்டியைச் சுட்டிக் காட்டினான் அந்தப் புராதன மனிதன்.

அசஹர்தன் எழுந்து நீர்த்தொட்டியினிடத்திற்குச் சென்றான்.

பக்கத்தில் அழகான பெண்ணொருத்தி இருப்பதையும் கண்டான். அந்தப் பெண்ணை இதற்குமுன் அவன் பார்த்ததில்லை. ஆனாலும் அப்படியிருப்பவள் அவன் மனைவிதான் என்று அறிவு சொல்லிற்று.

மஞ்சத்தை விட்டெழுந்த அந்தப் பெண் அவனைப் பார்த்துச் சொன்னாள்; “லயிலி, என் நாதா, கடந்த சில தினங்கள் ராஜீய வேலைகளில் அதிகம் ஈடுபட்டு சிரமத்துக்கு உள்ளானீர்கள். அதனால் அசதியடைந்து வழமைக்கு மாறாக நீண்ட நேரம் உறக்கத்தில் இருந்தீர்கள். உறங்கும் உங்களை எழுப்பவேண்டாம் என்று நீங்கள் தூங்கும்போது நான் பேசாமல் பார்த்துக்கொண்டிருந்தேன். இப்போது கொலு மண்டபத்தில் அரசகுமாரர்கள் உங்கள் சமூகத்தை எதிர்பார்த்திருக்

கின்றார்கள். ஆடையணிகளைத் தரித்துக் கொண்டு அவர்களைச் சென்று பாருங்கள்”.

அந்தப் பேச்சிலிருந்து அசுஹர்தன் தன்னை லயிலி என்று அறிந்து கொண்டான். அது அவனுக்கு ஆச்சரியத்தை தரவில்லை. இதற்கு முன்பு தான் லயிலி என்பதைத் தெரிந்துகொள்ளாமல் இருந்தது எப்படி என்று ஆச்சரியப்பட்டான். அவள் கூறியவாறு எழுந்து ஆடையணிகளை அணிந்துகொண்டு அரசகுமாரர்களைச் சந்திக்க கொலுமண்டபத்தை நோக்கி நடக்கலானான்.

அரசகுமாரர்கள் மிக்க வணக்கத்தோடு தங்கள் அரசனுக்கு வரவேற்புச் செய்தார்கள். ராஜரிக முறையில் மரியாதை செய்யும் முகமாக நேர்ப்பட எழுந்து நிமிர்ந்து நின்றவர்கள் அரசன் கையமர்த்தியதும் தத்தம் இருக்கைகளில் அமர்ந்து கொண்டார்கள். அவர்களில் மூத்த குமாரன் பேச்சை ஆரம்பித்தான்.

“அரசன் அசுஹர்தனின் அவமதிப்புகளை இனியும் பொறுத்துக் கொள்வதா? போர்தான் இதற்கு வழி” என்று ஆரம்பித்துப் பேசினான்.

அவன் ஆலோசனையை லயிலி ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. அசுஹர்தனின் மனச்சாட்சியைத் தூண்டும் வகையில் பேசக் கூடியவர்களான தூதர்களை அவனிடம் அனுப்பவேண்டும் என்பது அரசனின் முடிவு. அரசகுமாரர்களுக்கு விடைகொடுத்து அனுப்பிவிட்டு தூது செல்வதற்கு அவையிலிருந்த மேன்மக்கள் சிலரை நியமித்தான். அவர்களை ஆலோசனைக்கு அழைத்து, மன்னன் அசுஹர்தனுக்கு எடுத்துச் செல்லவேண்டிய தனது செய்தியின் விபரங்களை விளக்கிக் கூறினான்.

இந்த ராஜகாரியம் முடிந்ததும் லயிலி (தன்னை அப்படி எண்ணிக் கொண்டிருக்கிற அசுஹர்தன்) வேட்டையாடுவதற்குப் புறப்பட்டான். காட்டுக் கழுதைகளை வேட்டையாட விருப்பங்கொண்டுமலைப்புறக் காட்டினுள் சென்றேன். அதிஷ்டம் அவன் பக்கம் இருந்தபடியால் இரண்டு காட்டுக் கழுதைகளை அவனே கொன்றான். வேட்டை முடிந்ததும் அரண்மனைக்குத் திரும்பி, நட்புக்குரியவர்களோடு இருந்து களித்து விருந்துண்டு, அடிமைப் பெண்கள் நடனமாடுவதைப் பார்த்துப் பொழுதைப் போக்கினான்.

மறுநாள் வழக்கப்படி அரண்மனை முன்றலில் நடைபெறும் நியாய சபைக்கு

விஜயம் செய்தான். முறைப்பாடு கொண்டுவந்தவர்கள், நியாய விசாரணைக்கு வந்தவர்கள் எனப்பலர் மன்னன் வருகைக்காக அங்கே காத்திருந்தார்கள். அவரவர் விவகாரங்களை விசாரித்து தீர்ப்பு வழங்கிவிட்டு அவனுக்குப் பிரியமான வேட்டைக்கு மீண்டும் புறப்பட்டான். அன்று ஒரு பெண் சிங்கத்தைக் கொல்ல வாய்ப்புக் கிடைத்தது. தான் கொன்ற சிங்கத்தின் குட்டிகள் இரண்டை தன்னோடு எடுத்து வந்தான்.

இவ்வாறாக நாட்கள் கடந்து வாரங்களாயின. மன்னன் அசுஹர்தனிடம் (தானே அவனாக முன்பு இருந்தான்) அனுப்பிய தூதர்களை எதிர்பார்த்து எதிர்பார்த்து காலம் போய்க் கொண்டிருந்தது. ஒரு மாத காலம் கழிந்தபின் தூதர்கள் காது, மூக்குகள், கண் அறுத்துத் துண்டிக்கப்பட்ட நிலையில் அரசன் முன் வந்து நின்றார்கள்.

லயிலிக்கு செய்தி ஒன்றை அவர்கள் மூலம் மன்னன், அசுஹர்தன் அனுப்பியிருந்தான். தூதர்களுக்கு நடந்தது அவனுக்கும் நடக்கும் என்றும், அதைத் தடுக்க வேண்டும் என்றால் உடனும் குறிப்பிட்டளவு பொன், வெள்ளி, ஊசியிலை மரத் தூண்கள் நிறையாக அனுப்பவேண்டும் என்றும், அத்தோடு லயிலியும் நேரே சென்று அவன் முன்னிலையில் மரியாதை செலுத்த வேண்டும் என்றும் சொல்லி விட்டிருந்தான்..

லயிலி (முன்பு அசுஹர்தனாக இருந்தவன்) மீண்டும் அரச குமாரர்களை அழைத்து ஆலோசனை நடத்தினான். அசுஹர்தன் படைகொண்டு வந்து தாக்கும்வரை காத்திருக்காமல் அவன் நாட்டின் மீது போர்தொடுக்க வேண்டும் என்று ஒரே குரலில் எல்லோரும் கூறினார்கள். அரசனும் உடன்பட்டான். அதன் பிரகாரம் தானே தலைமை தாங்கி படையெடுப்பை நடத்தவும் முன்வந்தான்.

ஏழு நாட்கள் படையெடுப்பு நடந்தது. ஒவ்வொரு நாளும் படையணிகளைக் கண்காணித்து மீண்டும் மீண்டும் படையொழுங்கைச் சீரமைப்புச் செய்தான். வீரர்களுக்கு மனவெழுச்சி ஊட்டினான்.

எட்டாவது நாள் ஆற்றங்கரை யோடிருந்த பரந்த பள்ளத்தாக்கில் அவனுடைய படை அசுஹர்தனின் சேனையை நேருக்கு நேராகச் சந்தித்தது. லயிலியின் படைவீரர்கள்

மிகுந்த வீரத்தோடு போரிட்டனர். யுத்த பூமியை லயிலி (முன்பு அசுஹர்தனாக இருந்தவன்) நோட்டம் விட்டான். எதிர்ப் படையாட்கள் மலைப் பக்கங்களிலிருந்து எலும்புக் கூட்டங்கள் போல் அணி அணியாகப் பள்ளத்தாக்கில் வந்து பரவித் தனது படையை வளைத்துத் தாக்குவதைக் கண்டான்.

லயிலி ரதத்தை ஓட்டிச் சென்று எதிரிகளைத் தாறுக்கும் மாறுக்கும் குத்தி வெட்டிக்கொண்டு கடும் சமர் நடக்கும் களத்தினுள் புகுந்தான். ஆனாலும் என்ன, லயிலியின் போர்வீரர் பல நூற்றுக்கணக்கினராகவும் அசுஹர்தனின் போர்வீரர் ஆயிரக் கணக்கானவர்களாகவும் இருந்தார்கள். லயிலி காயமுற்று சிறைபிடிக்கப்பட்டான்.

ஏனைய போர்க்கைதிகளோடு கைதியாகச் சங்கிலியால் பிணைக்கப்பட்டு, அசுஹர்தனின் படையாட்கள் சூழ்ந்துவர, கால் நடையாக ஒன்பது நாட்கள் நடந்தான். பத்தாவது நாள் தலை நகருக்கு அவனைக் கொண்டு வந்தார்கள். அங்கே அவனை ஒரு கூண்டிலே அடைத்துவிட்டார்கள். பசி பட்டினியின் அவஸ்தையும், ரணங்களின் வலியும் லயிலியை வாட்டியதை விடவும், அவமானமும், பொங்கிவிடும் கோபத்தின் கையாலாகாத தன்மையும் அவனைப் பெரிதும் வதைத்தன.

அவனால் செய்யக்கூடியதாய் இருந்தது ஒன்றுதான். தனக்கு நேரிடும் துன்பம் வெளிக்காட்டப்பட்டு எதிரியின் மகிழ்ச்சிக்குக் காரணமாகக் கூடாது. அதற்கு இடம்விடாமல் நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்று ஆண்மை வீரோடு ஒரு தீர்மானத்தை எடுத்துக் கொண்டான்.

லயிலி கொலைத் தண்டனையை எதிர்பார்த்தவனாக இருப்பது நாட்களை அந்தக் கூண்டிலே கழித்தான். அவனுடைய நட்புக்குரியவர்களும், உறவினர்களும் அவன் கண் முன்பாக கொலைக் களத்துக்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டதைக் கண்டான் கை கால்கள் சீவித் துண்டாடப்படும்போதும், உயிரோடு உடலில் தோல் உரித்தெடுக்கப்படும்போதும் கிளம்பிய முன்கல்கள், புலம்பல்கள் அவன் காதிலே விழுந்தன. அதற்கெல்லாம் சஞ்சலமோ, இரக்கமோ, பயமோ ஏற்பட்டதாக அவன் காட்டிக்கொள்ளவில்லை. ஒரு நாள் ஆண் அடிமை அலிகள் அவனுடைய அன்புக்குரிய மனைவியை சங்கிலியில் கட்டி அழைத்துச் செல்வதைக் கண்டான். அவர்கள் போவது எங்கே





என்பதை அவன் அறிவான். அசஹர்தனின் அந்தப்புரத்தில் இனி அவன் மனைவியும் ஒரு அடிமை. அந்தக் காட்சியைக் கண்டபோது கூட அவன் மனம் தளம்பவில்லை; பொறுமையோடு இருந்தான்.

இந்நிலையில் இரு கொலையாளர்கள் வந்து அவன் கூண்டைத் திறந்தார்கள். அவன் கைகளைப் பின்புறமாகச் சேர்த்து ஒரு வார்ப்பட்டியால் கட்டினார்கள். பிறகு அவனை அழைத்துக்கொண்டு இரத்த வெள்ளமாய்க் கிடந்த கொலைக் களத்துக்கு வந்தார்கள். பச்சை இரத்தத்தில் தோய்ந்திருந்த கழுவைக் கண்டான். தனக்கு ஏற்றுவதற்காகத் தன் நண்பனின் உடலிலிருந்து இப்போது தான் அதை இழுத்து எடுத்திருந்தார்கள் என்பது தெரிந்தது.

அவனுடைய ஆடைகள் களையப் பட்டன தசை முறுக்கோடு வனப்புடன் இருந்த அவன் உடல் மெலிந்து வற்றலாகிக் கிடந்ததைக் கண்டு திடுக்கிட்டான்.

கொலையாளர்கள் இருவரும் இடுப்பைப் பற்றி, உடலை மேலை தூக்கி கழுமுனையில் குத்திப் போடுவதற்கு ஆயத்தமானார்கள்.

மரணம் எதிரே வந்துவிட்டது. சர்வமும் நாசமாகிறது. கலங்காத ஆண்மையோடு பொறுமையை விடாது காக்கும் தீர்மானத்தைக் கடைசி வரைக்கும் நிலை நாட்டப் போராடினான்... ஆனால் விம்மினான், தன்னை விட்டுவிடும்படி வேண்டினான். யார் காதினும் விழவில்லை.

இருக்காது! இப்படி நடக்க முடியாது. நான் தூங்கிக் கொண்டிருக்க

வேண்டும். இது ஒரு கனவு - இப்படி எண்ணம் ஓர் மூலையில் எழுந்தது திமிறி விழிக்கப் பார்த்தான். இத்தனைக்கும் நான் லயிலி அல்ல; நான் அசஹர்தன்...

“நீ லலிதான், நீ அசஹர்தனும் தான்” - இப்படி இடையில் ஒரு குரல் கூறியது. அதற்கிடையில், கொலைத் தண்டனை நடக்கப் போகிறதே என்ற பழைய நினைப்பு எழுந்தது. வீரிட்டுத் தொட்டிக்குள்ளிருந்து, தலையை நிமிர்த்தினான். கிண்ணத்திலிருந்து கடைசித் தண்ணீரையும் அவன் தலையில் ஊற்றியபடி அவன் மேலாக குனிந்து நின்று - கொண்டிருந்தான் புராதன மனிதன்.

“என்ன பயங்கர சித்திரவதை. எத்தனை காலமாக நடந்தது” என்றான் அசஹர்தன்.

“எத்தனை காலம்?” என்று கேட்டான் புராதன மனிதன். “நீ தலையைத் தொட்டிக்குள் கவிழ்த்தாய், உடனும் எடுத்துக்கொண்டாய். இதைப் பார், கிண்ணத்து நீர் இன்னும் ஊற்றி முடியவில்லை. இப்போது புரிந்து கொண்டாயா?”

அசஹர்தன் வாயே திறக்காமல் திகிலோடு அந்த மனிதனை வெறித்துப் பார்த்தான்.

“இப்போது உனக்குப் புரிகிறதா?” என்று மீண்டும் கேட்ட புராதன மனிதன் தொடர்ந்து பேசலானான் லயிலியும் நீயும் ஒருவரே. நீ சாக்காட்டிய போர் வீரர்களும் உன்னோடு ஒன்றானவர்களே. அவர்கள் மட்டுமல்ல இன்னும் சொல்லப்போனால் நீ வேட்டையாடி கொன்று விருந்து படைத்த மிருக ஜீவன்களும் அவ்வாறே.

வாழ்வுக்குரியது உன் ஜீவன் மட்டுமே என்று நீ எண்ணினாய். அந்தத் தப்பான மாயத் திரையை நான் கிழித்தெறிந்தேன்.

“மற்றவர்களுக்கு நீ செய்த தீங்குகளெல்லாம் உனக்கே நீ செய்து கொண்டவை என்பதைக் கண்டு கொண்டாய். ஒரே ஆத்மாதான் எல்லோரிடத்திலும் இருக்கிறது. அதில் நீ ஒரு பகுதி மட்டுமே. அந்தப் பகுதி முழுமைக்கு நலமோ தீங்கோ, நிறைவோ குறைவோ செய்துவிட முடியுமா? உன்னை நீ மேம்படுத்த வேண்டுமானால் உன்னை மற்றவர்களிலிருந்து வேறுபடுத்தும் தடைகளைக் கிழித்தெறிந்து அவர்களையும் நீயென்று கருதி அன்பு செய்ய வேண்டும்.

“மற்ற ஜீவன்களின் உயிரை அழிப்பது உன் சக்திக்கு உட்பட்டதல்ல. நீ கொன்றொழித்த பிற ஜீவன்கள் உள் பார்வைக்குத் தென்படாமல் போய் விட்டிருக்கலாம். ஆனால் அவற்றின் உயிர் இல்லாது போய்விடவில்லை. உன் உயிரின் வாழ்க்கையை நீட்டிப்பதாகவும், மற்ற உயிர்களின் வாழ்க்கையைக் குறுக்குவதாகவும் நம்புகிறாய். அது உன்னால் முடியாத காரியம், காலம், இடம் என்பது உயிருக்கு இல்லை, உயிருக்கு ஒரு நொடிப்பொழுதும் ஒன்றுதான், ஆயிரம் வருடங்களும் ஒன்றுதான், உனது உயிரும் உலகில் பார்வைக்குத் தென்படுகிற, தென்படாத சகல ஜீவகோடிகளின் உயிரும் அடிப்படையில் ஒரே ஆத்மாதான். நாங்கள் உயிரை அழிக்கவும் முடியாது, அதை மாற்றவும் முடியாது. ஏனெனில் உள்ளது ஒன்றேதான். மற்றதெல்லாம் எமது தப்புக் கணக்கு” இவ்வாறு கூறிய புராதன மனிதன் பார்வையிலிருந்து மறைந்து விட்டான்.

மறுநாள் மன்னன் அசஹர்தன் லயிலையும் ஏனைய கைதிகளையும் விடுதலை செய்யும்படி உத்தரவிட்டான். இனி கொலைத் தண்டனை கிடையாது என்றும் அறிவித்தான்.

அதற்கு மறுநாள் மூத்த குமாரனை அழைத்துத் தனது மணி மகுடத்தை அவனிடம் ஒப்படைத்துவிட்டு கானகம் நோக்கிப் புறப்பட்டான்.

கானகத்தில் தான் கற்றறிந்த உண்மைகளைப் பற்றிச் சிந்தித்து தியானத்தில் ஆழ்ந்தான். பின் நாடு நகரங்கள் தோறும் கற்றித் திரிந்த காலத்தில் எல்லா ஜீவன்களும் ஒன்று, பிறருக்குத் தீங்கு செய்பவர்கள் தங்களுக்கே தீங்கிழைக்கிறார்கள் என்று போதனை செய்து வந்தான்.

# கண்ணாடில் படைந்து திரைப்படம்

## அறிமுகம் - புதிய தலைமுறைப் படைப்பாளிகள் - 18

வெலிகம, புதிய தெருவைச் சேர்ந்த ரிம்ஸா முஹம்மத் 1978.04.20இல் பிறந்தவர். கணக்கீட்டுத்துறையில் MAAT.(SL), MIAB. (UK) பட்டங்களைப் பெற்ற இவர் தனியார் கம்பனியில் உதவிக் கணக்காளராக கடமையாற்றிக் கொண்டிருக்கின்றார். இவரது கட்டுரைகள், கவிதைகள் நவமணி, தினகரன், தினமுரசு, அல்லுஸனாத், மல்லிகை போன்ற பத்திரிகைகளிலும், சஞ்சிகைகளிலும் வெளிவந்துள்ளன. கணக்கீட்டுத்துறையில் ஆழ்ந்த அறிவும், ஈடுபாடும் கொண்ட இவரது “வங்கிக் கணக்கணக்கக் கூற்று” என்ற கணக்கீட்டு நூலொன்று 2004இல் சுஹா பப்ளிகேஷன் மூலம் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. மேலும் ஒரு கணக்கீட்டு நூல் ஒன்றும் “கணக்கீட்டுச் சுருக்கம்”, கவித்தொகுதி ஒன்றும் “ஒரு குரவின் குயில்” வெளியிட வேண்டும் என்று அதற்கான முயற்சியுடன் செயற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார். இவரது வதிவிட முகவரி :- இவ. 283, புதிய தெரு, வெலிகம, தொலைபேசி :- 077 3541610



நித்திராதேவி  
என்னை ஆலிங்கனம்  
செய்ய முன்பு  
நான் என்  
வாழ்வின்  
நிகழ்வுகளை  
அசைபோட்டுப்  
பார்த்தேன்!

பல்வேறு வகையான  
ரணங்கள் தான்  
ஆபரணங்களாக வந்து  
என் வாழ்வில்  
பல தடவை  
மாலை அணிவித்தது!

என் விதியை எண்ணி  
இந்த உலகத்தையே  
மறந்துவிட  
நினைத்தேன்!

தேன்பூச்சி கொட்டிவிட்ட  
தோரணையில்  
என் இனிய நினைவுகள்  
ஒவ்வொன்றாய்  
அறுந்து விழுந்தன!

முன்னேற்றப் பாதையை  
நோக்கிப் பல தடவை  
நான் எடுத்துக்கொண்ட  
அத்தனை உபாயங்களும்  
அர்த்தமற்ற  
உத்திகளாயின...!

தாயானவளும்  
தலைமறைவாகி  
மண்ணுக்குள்  
புதைந்துவிட்டாள்...  
சுய நலத்துடன் பிறந்த  
உடன் பிறப்பா  
சுருட்டிக் கொண்டு  
வாழ்க்கைப்பட்டுப்  
போய்விட்டார்கள்...  
தனிமைப்படுத்தப்பட்டு  
கொடுமைப்படுத்தப்பட்ட  
நான் மட்டும்  
தனிமையாய்...  
யோசிக்கின்றேன்!

மனிதனை மனிதன்  
புரிந்து கொள்ளாத நிலை...  
புரிந்துணர்வு என்பது  
மருந்துக்குக் கூட  
இல்லாத  
மனித ஜென்மம்!

காசைப்பற்றி மட்டும்  
யோசிக்கும் உலகம்...  
காசு இல்லா விட்டால்  
தூசு என்று  
மாசுபட்டு விட்ட  
பல மனம்!

அனல் தெறிக்கும்  
என் துன்பங்களைத்  
“தணிப்பதற்கு மெளனம்”,  
“பொறுமை” என்று

மருந்தைத் தவிர  
வேறெதையும்  
காணவில்லை!

வனப் பறவைகள்  
சுதந்திரமாகப்  
பறந்து திரிவதைக்  
கற்பனை பண்ணிப்  
பார்க்கின்றேன்!

மரங்கள் மென்மையாக  
சுதந்திரமாக  
காற்றில் ஆடுவதையும்  
கற்பனை பண்ணிப்  
பார்க்கின்றேன்!

என் உள்ளத்தில்  
நம்பிக்கையெனும்  
ஒளி வெகுவாகப்  
படர்கிறது!

என் உள்ளம்  
உவகைக் கடலாகப்  
பொங்கியது...  
ஏன் என்றால்  
வாழ்க்கையின்  
ரணங்களையும்  
யதார்த்தங்களையும்  
அனுபவித்து - என்  
ஆன்மாவை மேலும்  
உறுதியடையச்  
செய்து கொள்வதற்கு  
வாய்ப்பு கிடைத்ததற்கு!!



## மலையகக் கவிதைகள் தரங்குறைந்தவையா?

ரா. நித்தியானந்தன்

20ம் நூற்றாண்டு ஈழத்துத் தமிழ்க்கவிதைகள் என்ற தொகுப்பின் அந்தனி ஜீவாவின் விமர்சனத்துக்கு கடந்த 'ஞானம்' இதழில் பதிலுரைத்ததன் மூலம் ஸ்ரீ பிரசாந்தன் ஒரு சர்ச்சையைக் கிளப்பி விட்டுள்ளார் என்பது தெரிகிறது.

மலையகக் கவிதைகளின் தரம் பற்றி கதைக்கின்ற பிரசாந்தன் அதனை எந்த அளவுகோலைக் கொண்டு பார்த்தார் என்று கூறியிருந்தால் சிறப்பாக இருந்திருக்கும். கவிதையாக்கத்தில் தரம் என்பதன் ஏற்றத்தாழ்வு, குறை நிறைகள் என்பது ஒரே கவிஞரின் கவிதைகளுக்கிடையில் வேறுபடுவது போல கவிஞர்களுக்கும், பிரதேசங்களுக்கும் இடையில் வேறுபடுவது பொதுவானது. இதனை மனதில் கொள்ளாது ஒட்டு மொத்தமாக மலையகக் கவிதைகள் அனைத்தும் தரச்சிறப்பிழந்தவை என்று கூறுவதும், நல்லன எனக் கருதும் சில கவிதைகளைப் பொறுக்கி கையில் வைத்துக் கொண்டு இதுவே ஈழத்து கவிதைகளின் பிரதியாகும் என மார்த்தட்டுவதும் ஸ்ரீ பிரசாந்தனின் தேடல் குறைபாட்டை எம்முன் நிறுத்துகிறது.

பிரசாந்தனின் தொகுப்பிலுள்ள சில கவிதைகளைக் கொண்டே பார்த்தால் கூட எமது நெஞ்சங்களின் மூலை முடுக்கெல்லாம் இழையோடி பெருகி வடியும் உணர்ச்சிகளை புரிந்து கொள்ள முடியாத வார்த்தைக் கோலங்களால் வெளிப்படுத்துவதுதான் கவிதை?

அல்லது எந்த பிரயத்தனமுமின்றி நேரடியாக உணர்ந்து அனுபவிப்பதா கவிதை? இதில் எதை பிரசாந்தன் எதிர்பார்க்கிறார்?

நான் எண்ணுகிறேன், கவிதை என்பது ஒரு நியதிக்குள் அடங்காதது. நியதிக்கும் எல்லாக் காலங்களுக்கும் பொருந்தக் கூடிய கவிதை சார்ந்த வரையறைகள் கிடையாது. இப்படிப் பார்க்கும்போது ஈழத்தின் மணற்கற்கள் போல் சிதறிக் கிடக்கின்ற கவிதைகளில் சுமார் நூறையப் பொறுக்கி வைத்துக் கொண்டு இவைதான் கவிதைகள் என்று கூறும் பிரசாந்தின் தொகுப்பில் எனக்கு நம்பிக்கை வரவில்லை. அவருடைய கவிதை வகையறாவில் மலையகம் சார்ந்த கவிதைகள் தரம் பெறவில்லையென்பது பிரசாந்தனின் எதிர்வினை.

மலையகக் கவிதைகள் தனக்கான காலத்தையும் அதற்கான உள்ளடக்கப் பரப்பையும் ஈழத்துக் கவிதைப் பரப்பினை போல முழுமையாக உள்வாங்கிக் கொள்ளாமல் இருந்திருக்கலாம். ஆனால் மலையகக் கவிஞர்களின் கவிதைப் பதிவுகள் எளிமையானவை, நேரடி தன்மை வாய்ந்தவை. காலத்தின் சாராம்சத்தோடு கவிதை படைக்கப்பட வேண்டும் என்ற எண்ணப்படும், நிறைந்த வாசகனை உள்வாங்கிக் கொள்ள வேண்டுமென்ற நோக்கமும் மலையகக் கவிதைகளில் காணப்படுகின்றதென்பது நான் கண்ட உண்மையாகும். என்றுமே நாம் திருப்பித் திருப்பித் தந்து கொண்டிருக்கும் உவமை, உவமேயம் சொல்லலங்கார உணர்ச்சியை இயக்கும்

தன்மை, படிமம், உள்ளோக்கி அர்த்தங்களைக் கொண்டிருக்கும் சொற் திறன் இதனையெல்லாம் இணைத்துக் கொண்டு கவிதையின் தரம்பற்றி பிரசாந்தன் பேசக் கூடும். ஆனால் புதிதாகப் படைப்பாக்கத்துக்கு வருகின்ற கவிஞன் இவற்றை புறத்தில் வைத்துவிட்டு தனக்கென ஒரு நடையில் கவிதை எழுதி நம் மனதில் விடய நெருக்கத்தைக் கொண்டு வந்தால் அது கவிதையாகாதா? நான் நினைக்கின்றேன் மலையகக் கவிதைகளுக்கு இத்தன்மைகள் உண்டு. சிறுகதை போல, நாவலைப் போல, இதன் வரையறைகள் கூட மாறிக் கொண்டிருக்கின்றன என்பதை நாம் கண்டு கொள்ள வேண்டும். அது வாசகனுக்கும், படைப்பாளனுக்கு மிடையேயுள்ள தொடர்பு. இடையில் தெரிவாளன் தான் தன் மன முடக்கங்களுக்கேற்ப கவிதையின் திசையை தடுப்பதாக நான் நினைக்கிறேன். எனவே மலையக கவிதை பற்றிய வரையறைகளுக்கும் ஈழத்துக் கவிதைகளுக்கும் இடையே ஒரு நுண் கோடு உள்ளது. அந்த அடிப்படைகளை மறக்கலாகாது.

ஆனால் மேற்கூறிய அடிப்படைகளைத் தவிர்த்துவிட்டுப் பார்த்தால் கூட மலையகக் கவிதைகளுக்கு நீண்ட வரலாறும், வரலாற்று வரையறைகளும் உண்டு.

மலையகக் கவிதை வரலாற்றில் முன்னோடிகள் என்று பேசத் தக்க நடேசய்யர், அவரின் மனைவி மீனாட்சி அம்மை, சி.வி. வேலுப்பிள்ளை, ஏ.கே. பெரியசாமி என்போரின் கவிதைகள் தவிர்க்க முடியாத தடங்கள் என்பதை பிரசாந்தன் எவ்வாறு மறந்து போனார்? நடேசய்யர், தோட்டத் தொழிலாளியின் அவலம் பற்றி இப்படி எழுதுகிறார்.

இந்த மக்கள்  
சிந்தும் வேர்வை  
ரெத்தக் காச தானே  
அடா இதை  
இரவு பகல்  
உறக்கமின்றி  
ஏய்த்து பறிக்கலாமோ?

இதைவிட ஒரு தரமான கவிதையை எப்படி எதிர்பார்க்கலாம்?

சி.வி. வேலுப்பிள்ளை தமது ஆங்கில இலக்கிய படைப்புகள் மூலம் பெருந்தோட்ட மக்களின் துயர வாழ்க்கையை வெளியுலகுக்குக் கொண்டு வந்தவர்.

மலையகம் களிக்க  
வளர்ந்திடும் கொழுந்தை  
மயங்கிக் கவர  
மாட்சி சேர்க்க  
கரங்களும்



கலை நடனம் பயில்  
கைவிரல் பத்தும்  
கண்ணிமைப்பதனுள்  
கைகொள கொய்வதும்

என்று சக்தீ பாலையா இவரின் கவிதையை இப்படி மொழி பெயர்த்துள்ளார். இவ்வாறான சிறந்த கவிதைகள் எப்படி பிரசாந்தனின் பார்வையில் இருந்து விடுபட்டுப் போயின?

குறிஞ்சித் தென்னவன், சு. முரளிதரன் என்போரின் இரண்டே கவிதைகள் இங்கு இடம்பெற்றுள்ளன, குறிஞ்சித் தென்னவனின் 'குறும்பா' பற்றி இப்படி ஒரு வரி பேசலாம். "இவரின் குறும்பா மலையக மக்களின் அவலங்களைப் பற்றிப் பேசுகிறது. ஊழல்களை, போலிகளை நையாண்டி செய்கிறது. தரம் வாய்ந்த கவிதைகளான இவை மகாகவியின் 'குறும்பா'வுடன் இணைத்துப் பேசத் தக்கது என்பது எனது தாழ்மையான அபிப்பிராயம்.

இடவமைதி கருதி மலையகக் கவிதைப் பற்றி இங்கு முழுமையாக பேச முடியாமை ஒரு கவலைதான். ஆனால் மலையகக் கவிதை வரலாற்றில் குறிஞ்சித் தென்னவனுக்குப் பின் அரு. சிவானந்தன், ஈழக்குமார், குறிஞ்சி நாடன், பன்னீர் செல்வம், மல்லிகை சி. குமார், பொன் பூபாலன், மலைத்தம்பி, தமிழோவியன், எம். ராமச்சந்திரன் போன்றோர் சிறந்த கவிதைகளை மலையக மக்கள் சார்பாக படைப்பாக்கமாக்கியுள்ளனர் என்பதை பிரசாந்தனுக்கு நினைவூட்ட விரும்புகிறேன்.

மலையகக் கவிஞர்களுள் குறிப்பிடத்தக்க ஒருவர் கே. கணேஷ் ஆவார். மொழி பெயர்ப்பு கவிதைகளில் முனைப்பாக கவிதை எழுதிய அவர் சுயமான முற்போக்குக் கவிதைகளையும் படைப்பாக்கம் செய்தார் என்பது இங்கு நினைவு கூரத்தக்கது.

நிகழ் கவிதையாக்கத்தில் பலர் கவிதைத் துறைக்கு வந்துள்ளனர் என்பதை இங்கு சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். முழுமையான பெயர்ப்பட்டியலை இங்கு தரமுடியாவிட்டாலும் கணேசநாதன், விரா பாலசந்திரன், எஸ். பாலமுருகன், சோ. தர்ஷினி, மாரிமுத்து சிவகுமார், மரியா என்டனீட்டா, ஆர். நளினி, ஜே. பிரான்ஸிஸ், பிரமிளா கந்தையா, கே. நாகபூஷணி போன்றோர் குறிப்பிட்டுப் பேசத்தக்கவர்கள்.

இங்கு ஒன்றை குறிப்பிடலாம், ஈழத்தமிழினம் முழுதும் ஒன்றாய், ஒருணர்வுக்குள் வந்து கொண்டிருப்பதாய் பிரசாந்தன் குறிப்பிட்டுள்ளார். இலங்கையின் ஒரு காலத்தின் தமிழர் சிந்தனை அப்படித்தான் இருந்தது.

வர்க்கச் சிந்தனைகள் சார்ந்தும் முற்போக்கு இலக்கியச் சிந்தனைகள் சார்ந்தும் மலையக மக்களின் வாழ்க்கை நிலையினை அவர்கள் படும் துயரங்களை தி. ஞானசேகரன், புலோலியூர் சதாசிவம், பெனடிக் பாலன் போன்ற படைப்பாளர்கள் தமது நாவல், சிறுகதைகள் மூலமாக வெளிக் கொணர்ந்தனர். இதற்கு அடிப்படைக் காரணம் பிறர் ஈன நிலைக்கண்டு துள்ளும் மனநிலை அவர்களிடம் காணப்பட்டமையே. ஆனால் கவிதைத்துறையைப் பொறுத்தவரை மலையக மக்கள் தொடர்பான கவிதைகளை ஜெயபாலன் போன்ற ஓரிரண்டு கவிஞர்கள் படைத்தனரேயன்றி தரம் வாய்ந்த கவிதைகள் உருவாகவில்லை. இங்கு ஸ்ரீ பிரசாந்தன் கூட மலையக கவிதைகளைப் படைத்திருப்பார் என்பது நம் பார்வைக்கு வரவில்லை. மலையகப் படைப்பாக்கத்தில் பொறுப்பு கூற வேண்டியவர்கள் மலையக கவிஞர்கள் மாத்திரமல்ல வடகிழக்கைச் சேர்ந்தவர்களையும்

அது சாரும். ஆனால் மலையக மக்கள் ஈழத்தமிழினம் என்ற வகையில் ஒன்றிணைவார்கள் என்பது நடைமுறையில் மிகை கற்பனையாகவே எனக்குப்படுகிறது. ஏனெனில், இம்மக்களின் பிரதேசம், கலாசார அடையாளம், மண்வாசனை என்பன அவர்களின் தனித்தன்மையை வெளிப்படுத்துவதாகவே எப்போதும் உள்ளது.

மலையகக் கவிதைகள் தொடர்பாக தேடல் முயற்சியில் மலையக சாகித்திய விழா மலர்களோ, இரா. சடகோபன், இரா. நித்தியானந்தன், குறிஞ்சி நாடன், ஸ்மாலிக்கா, மற்றும் தீர்த்தக் கரை, குன்றின் குரல், நந்தலாலா போன்ற சஞ்சிகைகளும், கலாநிதி துரை மனோகரன், பேராசிரியர் அருணாசலம் போன்றோரின் படைப்பாக்கங்கள் எவ்வாறு பிரசாந்தன் பார்வையில் தவறிப்போயின என்பது ஆச்சரியம் தான். இறுதியாக ஒன்றே ஒன்றை வினவ விரும்புகின்றேன். ஈழத்து இலக்கியத்துக்கு மலையக இலக்கியமே புது இரத்தம் பாய்ச்சியது என்ற அமரர் கைலாசபதியின் கூற்று பிரசாந்தனைப் பொறுத்தவரை எந்தளவு உண்மையானது? எடுத்துக்காட்டாக கீழ்க்குறிப்பிடப்படும் மலையகப் படைப்பாளரின் பெண்ணியம் தொடர்பான கவிதை எந்த அளவுகோலில் தரங்குறைந்தது என்பதை பிரசாந்தன் தெளிவுபடுத்தினால் நன்று.

## பசுமாட்டின் கயசரிதை

வண்டி  
இழுத்த காணையின் களைப்பில்  
பசுமாடு  
அசதியாய்,  
கவலைகளை அசைபோட்டுக் கொண்டு  
சாலையைக் கடக்கிறது.  
அதன் எண்ணமெல்லாம்  
இனி  
கன்றுகளுக்கு பால் கொடுக்க வேண்டும்  
ஈன்ற குட்டிகளை நக்க வேண்டும்  
புல் மேய  
நேரம் ஒதுக்க வேண்டும்.

வாலில்  
ஏதோ ஒன்று  
ஊர்வது போல உணர்ந்து  
திடுக்கிட்டு திரும்ப  
இடையில்  
ஓர் எருது  
வாலை நீக்கி  
வேலை காட்டுகிறது  
மனிதராய் இருந்தால்  
திருப்பி அறைந்து விடலாம்  
கொம்பிருந்தும் பசுவாயிற்றே  
விலகி நடக்கிறது.

அப்போது  
பட்டியிலுள்ள எருமை மாடு  
அதன் நினைவில்  
விழுந்தது  
வதையின் சுமை  
வயிற்றில் இடித்தது.

## இடுபவள் தன்னவளானால் முதற்பந்தியென்ன? கடைப்பந்தியென்ன?

-கிண்ணியா ஏ. எம். எம். அலி

“திரு. பூ. ஸ்ரீதரசிங் (பூபாலசிங்கம் புத்தக நிலையம்) தொகுக்கவிருக்கும் “20 ஆம் நூற்றாண்டு ஈழத்துத் தமிழ்க்கவிதைகள் தொகுப்பு நூலுக்கு கவிதைகள் கோரப்படுகின்றன” இவ் விளம்பரம் 2004ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதத் தினசரிகளில் வெளிவந்ததாக எனக்கொரு ரூபகம். இந்த விளம்பரத்தைத் கண்டவுடன் இக்கவிதைத் தொகுப்புக்குக் கட்டாயம், கவிதை அனுப்பியே ஆகவேண்டும் என்னும் உள்நுணர்வு என்னைத் தூண்டிற்று! ‘நசை’ என்னும் ஆசை எனதுள்ளத்தை நாளாந்தந் தோண்டிற்று!

ஆகவே, மேற்சொன்ன அறிவித்தலை அடியொற்றி, அத் தொகுப்புகளை, தினசரிகளில் சஞ்சிகைகளில் வெளிவந்த கவிதைகளில் முப்பத்தைந்து கவிதைகளைத் தெர்ந்தெடுத்துப் போட்டோ பிரதி எடுத்தேன். இதற்கான செலவு ரூபா 120/- ஆயிற்று. தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் என்னைப் பற்றிய குறிப்பு. திருவாளர் ஸ்ரீதரசிங்கிற்கு ஓரஞ்சல். கவிதைகளின் மகுடம், நாள், மாதம் வருடம் வெளியீட்டாளர் உட்பட்ட பட்டியல் அனைத்தையும் பதிவுத் தபால் மூலம் பத்திரமாக அனுப்பி வைத்தேன். அதற்கானச் செலவு ரூபா 40/- போய்விட்டது.

கவிதா ஞானம் மிகுந்து, கவிதையிற் புரட்சி தோன்றி இருக்கும் காலமாதலால் திண்ணமும் வண்ணமும் மிகுந்த கவிதைகளையே தேர்ந்தனுப்பினேன். ஆனால் ஸ்ரீ பிரசாந்தன் பதித்திருந்த ‘வகுத்தாயல்’ வரம்பு எது வென்று எனக்குப் புரியவில்லை. அவரது கவிதை பற்றியதான Intellectual Revolution. வீச்சு என்போன்றோரின் கவிதைகளை முற்றுக்கையிட்டுச் சிறைப்படுத்தியதை என்னென்று உரைப்பேன்.

திருவாளர் ஸ்ரீ பிரசாந்தன் பீற்றுக்கின்றார்; ‘அவரது இரசனைத் தராசில் போட்டு நிறுத்துப் பார்த்தபோது மலையகக் கவிதைகள் எடைகுறைந்து காணப்பட்டதாக அதனால் அவை 20ஆம் நூற்றாண்டு ஈழத்துத் தமிழ் கவிதைத் தொகுப்பில் வரத் தடைப்பட்டதாக! பீற்றுக்கின்றார்.

மலை நாட்டுக் கவிதைகள் மட்டுமல்ல, ஈழத்தின் எண்டிசையின் கண்ணிருந்து சென்ற கவிதைகளுக்கும் இந்த “எடைகுறைப்பு” நிகழ்ந்தே உள்ளது.

அவரது புலமைப்படிக்கு முன்னே, புதுதா பொழிந்தவை கவிதைகளாகவும் ‘பழம் நா’ பொழிந்தவை கடன்முறிப் பத்திரங்களாகவும் தென்பட்டனவோ?

இத்தொகுப்புப் பற்றிய அறிவித்தல் எல்லா ஊடகங்களினூடாகவும் வெளியிடப்பட்டு, கவிஞர்களுடைய படைப்புக்கள் கோரப்பட்ட பின்பே, நானும் இத்தொகுப்புக்கு ஒன்றல்ல இரண்டல்ல முப்பத்தைந்து கவிதைகளை

அனுப்பிவைத்தேன். இத்தொகுப்பின் தலைப்புக்கு அவர் ஒரு சிறு வார்த்தையைச் சேர்த்திருந்தால் என்னைப் போலும் மரபுக் கவிஞர்கள் இத்தனை சிரமமெடுத்துக் கவிதைகளை அனுப்பி இருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை.

அந்தனி ஜீவா மட்டுமல்ல, கவிதையோடு தொடர்புடைய எந்த ஜீவனாலும் ஜீரணிக்க வியலாத; தேர்வில் உண்டானது இந்தக் கவிதைத் தொகுப்பென்றால் கூட மிகையில்லை.

“இடுபவள் தன்னவளானால் முதற்பந்தியென்ன? கடைப்பந்தியென்ன” இந்த நிலைப்பாட்டிலேதான் ‘இருபதாம் நூற்றாண்டு ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதைகள் தொகுக்கப் பட்டிருப்பதாக எனக்குப் படுகின்றது. இல்லையேல் அப்பந்திக்குச் சமூகந்தந்த என்னைப் போன்றவர்களுக்கு இலைவிரிக்காமைக்கான காரணம் யாதோ?

பிரசாந்தன் அவர்களே! பிரதேச, இன, மத வேறுபாடுகளைக் களைவதுதான் கவிதை! அந்த மனோபாவத்துடன் தான் கவிஞர்கள் வாழ்வார்கள். ஆகவே அவ்வளவுச் சித்தத்தைச் சிந்திவிட்டு, நீங்கள் இந்தப் பாட்டுத் தொகுப்பைப் போட்டு இருக்க மாட்டீர்கள் என்பது புலனானாலும் ‘Poetry Revolution’ என்னும் பாப்புரட்சி நடந்தேறி

இருக்கும் இக்கால கட்டத்தில் பலரும் இரசனைக்கேற்ற அளவு கோல்களால் கவிதைகளை அளந்து பார்த்துப் பார்த்து, இப்போது ‘கழுதை தேய்ந்து கட்டெறும்பு’ ஆன கதையாகிவிட்டது, கவிதைக் கலை!

‘எடை குறைந்து விட்டது எனவே ஏற்றுக் கொள்ள

முடியவில்லை” உங்கள் வாக்கு மூலத்தை நோக்கும் போது உள்ளத்தில் செருநீர் ஊறிவருவதும், புதுநாப் பொழிவுதான் கவிதை என்ற தடிப்புமே தெரிகின்றது.

உங்களது இரசனைத் தராசு நிறுத்தெடுத்தது இவ்வளவு தானா? என்னும் வினாவை எழுப்பக் கூடிய வண்ணமே 20ஆம் நூற்றாண்டு ஈழத்துத் தமிழ்க்கவிதைத் தொகுப்பு தொகுக்கப்பட்டுள்ளதெனின் அது பொய்யன்று.

ஆகவே பாப்புரட்சியினூடாக எழுந்திருக்கும் புதிய சூழ்நிலைகள் புதிய போக்குகள் இன்னொரு தடவை. இங்ஙனமொரு முயற்சியில் இறங்கும்போது தடைக்கற்களாக அமையாது தமிழ்க் கவிதைகளின் தொகுப்பு - செழிப்பு இரண்டுக்காகவும் உங்களது புலமைத் திறனெனும் புனல் பாயட்டும்.

இந்தக் கவிதை தொகுப்பை, நீங்கள் தொகுக்கும் வேளையில் புலமைசார் மரபுக் கவிஞர்களையும் அணுகி இருக்கலாம். நல்ல பல கவிதைகளை இத்தொகுப்பு இழந்திருக்காது என்பது எனது தாழ்மையான அபிப்பிராயம்.

மலை நாட்டுக் கவிதைகள் மட்டுமல்ல,  
ஈழத்தின் எண்டிசையின் கண்ணிருந்து  
சென்ற கவிதைகளுக்கும்  
இந்த “எடைகுறைப்பு”  
நிகழ்ந்தே உள்ளது.



# சென்ஞாப் விசுவலிங்கசுவாமி

# 1

## தெனியான்

**நா**ன் பிறந்தபோது முகமூடியோடு பிறந்ததாக அம்மா சொல்லுவா. முகமூடி அதிஷ்டமாம். அந்த முகமூடியை எடுத்து வைக்காமல் விட்டு விட்டது, அம்மாவுக்கு மெல்லிய மனவருத்தம். எனக்குச் செய்த துரோகம் என்பது போல அவ எண்ணம். முகமூடியை எப்படி எடுத்து வைத்திருப்பது? உண்மையில் எனக்கது தெரியாது. அம்மாதான் சொன்னா பிறந்த உடனே முகமூடியை எடுத்து சுவரில் எறிந்து விட வேணும். அது நல்லாக் காய்ந்த பிறகு உரித்தெடுத்து பத்திரப்படுத்தி வைத்திருக்க வேணும். முக்கியமான காரியங்களுக்கு நான் போகும் போது மடிக்குள் வைத்துக் கொண்டால் போன காரியம் வெற்றி. முகமூடி எல்லாத்தையும் வென்று கொண்டு வரும்.

கழுத்தில் மாலை சுற்றிப் பிறக்காதது அம்மா மனசுக்குப் பெரிய ஆறுதல். மாலை சுற்றிப் பிறந்தால் மாமனுக்கு ஆகாதாம். எனக்கு மாமன் ஆறோ! நூறோ! ஒன்றே ஒன்று. அம்மாவின் சகோதரம் தமையன். நான் மாமாவை ஆசை என்றுதான் கூப்பிடுவேன். அப்படிச் கூப்பிடுகிறது அப்ப இருந்த வழக்கம். ஆசைக்குத் தலையிடி வரக்கூடாது. மாலை சுற்றிப் பிறந்திருந்தால் அவருக்குக் கரைச்சல் வந்திருக்கும். மாலை சுற்றிப் பிறக்கிறது என்றால்.....? “கழுத்தில் நங்கக் கொடியோடு பிறக்கிறது” அம்மாதான் அதுவும் சொன்னவ. “அப்படி என்றால்....?” எனக்கு விளங்கவேயில்லை. பிறகு அம்மாவை அதுபற்றி நான் கேட்கவில்லை. முகமூடி அதிஷ்டந்தான் நான் மாலை சுற்றிப்பிறக்காமல் விட்டதாக அம்மாவின் நினைப்பு.

முகமூடியை எடுத்துப் பாதுகாக்காதது அம்மாவுக்குப் பெரிய மனக்குறைதான். ஆனால் முகமூடி அதிஷ்டம் கொஞ்சமேனும் இல்லாமல் போகவில்லை. நான் பிறந்து ஒரு வருஷத்துக்குள்ளே அது தன் வேலையை காட்டி இருக்கிறது. ஐயா பெரிய ஒரு காணி வாங்கினார். வீட்டுக்கு முன்னாலுள்ள காணி.

காணி எழுத்துக்குப் பெரியயாவுக்கும் சொன்னார்கள். எங்களுடைய பெரியயாவை நான் சொல்லவில்லை. ஐயாவுக்கு பெரியயா மகன்; அண்ணா, எனக்குப் பெரியயாதானே! குடும்பத்தில் மூத்தவர்களைக் கூப்பிட்டு அவர்கள் சமூகத்தில் நன்மைக் காரியங்களைச் செய்கிறது அப்ப இருந்த வழக்கம். எடுத்த காரியம் பிச்சல் பிடுங்கல் வராமல் நடக்கும். குடும்ப உறவுகள் இறுகும். மூத்தவர்களுக்கு ஒரு மதிப்பு. இப்ப மூத்தவரிடம் ஏதும் காரியமாக வேணுமென்றால் மதிப்புக் கொடுக்கிறது போல தந்திரமாக வருவார்கள். அல்லது கலியாணத்தன்று “ஒருக்கால் வந்திட்டுப் போங்கோ” என்று மாத்திரம் கூப்பிடுவார்கள். உறவுக்குத் தேவை பணம். சகோதரங்களைப் பிணிக்கும் பாசக் கயிறு அதுதான்.

ஐயா முந்தின தலைமுறை. கூட்டுக் குடும்பமாக வாழ்ந்தவர்கள். பணத்தால் அளக்கத் தெரியாதவர். எல்லாரையும் கூப்பிட்டார்.

பெரியயா கவனம் காணி எழுத்தில் இல்லை. அவர் திரும்பித் திரும்பி என்னைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். அப்படிப் பார்க்காமல் இருக்க அவரால் முடியவில்லை. நான் அப்படி ஒரு வடிவு. குழந்தை அழகென்றால், பிறகென்ன

சொல்லவே வேணும்! கொள்ளை அழகுதான். அவர் என்ன, யாரென்றாலும் பார்க்காமல் இருக்க இயலாது. அப்படி ஒரு சங்கை!

ஐயா மடியில் நான் இருந்தேன். எழுத்து முடிந்து ‘தேத்தண்ணி’ குடித்து வெற்றிலை போட்டு வெளிக்கிட்ட பெரியயா, எனக்குக் கிட்ட வந்து சொக்கில் கிள்ளி “பொன்னின் குடத்துக்குப் பொட்டிடவேணுமோ!” என்று சொல்லிப் போட்டுப் போனார். ஐயாவுக்கு நல்ல புளுகம். பெரிய பெருமை.

அப்ப எங்கள் பெரியயா ஐயாவுக்குச் சொன்னார்! “இவனைக் கொண்டு போய் முதலில் நாலுறுக்குப் பார்” என்று.

நாலுறுக்குப் பார்க்கிறது அம்மாவுக்குத் தெரியாது. ஆத்தை இருந்தவமூன்று செத்தல் மிளகாய், வேப்பிலை, மூன்று உப்புக் கல்லு, மூன்று மிளகு கொண்டு வந்து உடம்பெல்லாம் எனக்குத் தடவி, வீட்டுக்கு வெளியிலே தெருவில் போட்டு பன்னாடை கொளுத்தி எரிச்சா. அடே அப்பா! என்ன சத்தம்! வெடி வெடித்துப் பறந்தது போல, அவவுக்குப் பெரிய புதினம். இப்படி வெடிக்கிறது என்று காறிப் காறி மூன்று முறை துப்பிப் போட்டு ஆத்தை வளவுக்குள் வந்தவ.

அப்ப எனக்கென்ன தெரியும்! சொக்கில் கிள்ளினால் பொக்கை வாய் திறந்து சிரிப்பேன். அவ்வளவுதான். ஐயாதான் ஒருநாள் இதெல்லாம் சொன்னவர். எனக்குப் பாற் பல்லு விழுந்து முளைத்தபிறகு ஒருநாள் சொல்லிக் கவலைப்பட்டார். “என்ன லட்சணமான முகம் இப்ப என்னடா என்னடால் ஒழுங்கில்லாமல் பல்லு முளைச்சு உள்ள வடிவைக் கெடுத்துப் போட்டு.” ஐயா வேதனைப் பட்டார். ஐயா ஒழுங்கெல்லாம் அச்சொட்டாகப் பார்ப்பார்.

நான் அப்ப எட்டாம் வகுப்புப் படிக்கிறேன். வீட்டு வேலி அடைக்க ஐயா கூப்பிடுகிறார். ஐயா வேலிக்கு வெளியில் தெருவிலே, நான் வளவுக்குள். அது பனை ஓலை வேலி. ஐயாவுக்கு என்னுடைய முகம் தெரியாது. எனக்கு ஐயாவின் முகம் தெரியாது. பனை நாரைக் குத்தாசில் கோத்து குத்துகிறார். நான் வைத்துப் பிடித்த வியாள் மட்டையில் குத்தாசி பாய்ந்து பட்டென்று குத்துகிறது. ஐயா குத்தாசியை இழுக்கிறார். திரும்ப இன்னொரு இடத்தில் குத்துகிறார். அந்த நேருக்கு வியாள் மட்டை வைக்கச் சொல்லுகிறார். மீண்டும் நார் கோர்த்து குத்தாசியால் குத்துகிறார். வியாள் மட்டையில் பிறகுமொரு குத்து. ஐயாவுக்குச் சின்னக் கோபம் வந்துவிட்டது. “இப்படித்தான் கேத்திர கணிதம் படிக்கிறியே!” கேட்கிறார். அட, ஐயாவுக்கு கேத்திர கணிதம் தெரியுது. நேர்கோடு படிக்கிறது தெரியுது. ஒழுங்கு தெரியுது. கேத்திரகணிதம் படிக்காதவருக்கு இதைப்படித் தெரியும்? எனக்கு ஆச்சரியம்; வாழ்க்கையில் இருந்து கற்றுக் கொள்வது கல்வி வாழ்க்கைக்குப் பயன்படாத கல்வி தேவை இல்லாதது. இது அப்ப எனக்கு விளங்கவில்லை. கனகாலம் எடுத்தது இதை விளங்குகிறதுக்கு.

எனது பல் வரிசை பற்றி ஐயா சொன்னது சரி. நடுவில் இருந்து வலப்பக்கம் இரண்டாவது பல்லு வரிசை கொஞ்சம்



உள்ளுக்கு. அது குட்டிப் பல்லல்ல. வேலிப் பொட்டு போல. கவனித்துப் பார்த்தால் தெரியும். எனது முக லட்சணத்தை அது குறைத்து விட்டதாக ஐயாவுக்கு மனக்கவலை. ஐயா உண்மையைத்தான் சொல்லுகிறார். ஐயா பொய் சொல்லமாட்டார். அவர் சொல்லை நம்பத்தான் வேணும். ஆனால் ஒளிக்காமல் சொன்னால் நம்ப இயலாமல் கிடக்கிறது.

நான் யார் சொல்லை நம்புகிறது?

என்னை விரும்பின ஒரு பெட்டை சொன்னான்; “அந்தப் பல்லு உங்களுக்கு நல்ல வடிவு” என்று. அவள் ஏன் பொய் சொல்லுகிறாள்! வடிவு பார்க்காமலே என்னை விரும்பினவள்? அவளுக்குத்தானே தெரியும் வடிவு? ஐயாவுக்கு நேர் வரிசை தெரியும் வரிசை தப்பினதிலும் ஒரு அழகு கண்டு அவள் சொன்னாள். அவள் கண்ணுக்கு அந்த அழகைக் காண முடிந்தது. என்மேலே வைத்த அன்பினால்தான் அழகாத் தெரிந்தது என்று சொல்லலாம். அப்ப ஐயாவுக்கு என்மேலே அன்பில்லையே! அவர் எவ்வளவு பட்சம்.

அந்தப் பல்லில் மாத்திரம் அவள் அழகு காணவில்லை. கீழ் வரிசை வேட்டைப் பல் எனக்கு கொஞ்சம் நீளம்: தெத்துப் பல். பிரபல சினிமா நடிகருக்கு இப்படித்தான் பல் என்றாள் அவள். அவள் என்னைச் சினிமாக்க ஹீரோ ஆக்கினாள். எனக்குப் பெரிய புருகம். அவளுக்கு நான் ஹீரோ.

அந்தக் ஹீரோ நடத்த படம் திரையில் ஓட, பார்த்துக் கொண்டிருந்த ஒரு கும்மெண்ட் குமரி “சொக்கைக் கடிச்சி தின்ன வேணும் போல கிடக்கு” என்று அந்தரப் பட்டாளாம் ஊரில் ஒரு கதை. என்னை விரும்பின பெட்டை அந்தக் ஹீரோபோல என்று சொல்லுகிறாள். அவள் வெளியில் சொல்லவில்லை. அவள் யாரை விரும்புகிறாள் அந்தக் ஹீரோவையோ? என்னையோ?

ஆசைப்பட்டது போல ஹீரோ நடிகர் சொக்கில் கடித்திருந்தால், கன்னத்தில் தழும்போடு பிறகு அவர் தோன்றி இருப்பார். ஆனால் எனக்கு கன்னத்தில் ஒரு தழும்பு அந்தப் பெட்டை கண்ணில் அது படவில்லை. ஹீரோவுக்கு இல்லாதது அவள் கண்ணில் தட்டுப்பாடுபோல. அப்ப அவளுக்கு யாரிலே விரும்பம்? என்னிலோ! ஹீரோவிலோ! என்னில் அவள் ஹீரோவைப் பார்த்திருக்கிறாள். அதுதான் ஹீரோவுக்கு இல்லாத கன்னத்துக் காயம் அவள் காணவில்லை. என்னில் யார் அன்பு? ஐயாவா? அவளா?

நான் தப்பினேன். எங்கள் வீட்டுப் பசுமாடு இடித்து நான் தப்பினேன்.

எங்கள் வீட்டில் ஒரு பசு மாடு நின்றது. வெள்ளைப் பசு. ஐயா அதில் நல்ல கரிசனை. ஊர் மாடுகள் போல மேய்ச்சலுக்கு அவிழ்த்துக் கலைக்கமாட்டார். கட்டையில் கட்டி செல்லப்பிள்ளையாகப் பார்ப்பார். பிண்ணாக்குத் தவிடு வைப்பார். பனை ஓலை கிழித்து தும்பாக்கிப் போடுவார். காய்ந்த வைக்கோல் அவருக்கு விருப்பமில்லை. புல் அறுத்துப் போடுவார். அன்பாகத் தடவிவிடுவார். காலை, மாலையில் பால் கறந்து குடிக்கத் தருவார்.

பசு ஒரு கன்று போட்டது. தாயைப் போல வெள்ளை. வெள்ளை என்றால் எனக்குப் பிடிக்கும். கன்றுக்குட்டிக்குக் கிட்டப் போவேன். தொட்டுத் தடவேன். காதைப் பிடித்து மடக்குவேன். வாலைப் பிடித்து இழுப்பேன். அது துள்ளிக் குதிக்கும். ஓடும், விளையாட்டுக் காட்டும். நான் சுமமா விடமாட்டேன். தூரத்திப் பிடிப்பேன். எனக்கு நல்ல விளையாட்டு. ஒரு நாள் முதுகைத் தொட்டுத் தொட்டுத் தடவினேன். அது மெல்ல மெல்ல அசைந்து அசைந்து போனது. நானும் விடவில்லை. தடவித் தடவிப் போனேன். துள்ளிக் குதித்து ஓடியது. தூரத்திப் போய் வாலில் பிடித்தேன். இழுத்தேன். மூசிக் கொண்டு வந்தது தாய்ப் பசு. முகத்தில் இடித்து என்னைக் கீழே தள்ளியது. மற்றநாள் மாட்டையும் கன்றையும் ஐயா விற்றார். சரியில்லாத மாடு வீட்டுக்குக் கூடாது என்றார்;

எனக்கு விளங்கவில்லை அந்தப் பசுமாட்டில் எவ்வளவு கரிசனையாக இருந்தார்!

அந்த மாடு இடித்த காயந்தான் கன்னத்தில் எனக்கு. என்னை விரும்பின பெட்டைகண்ணில் அது படவில்லை. கண்டிருந்தால் நல்ல வடிவு என்று சொல்லி இருப்பார். அவளை எப்படி நம்புகிறது. அவளுக்கும் எனக்கும் இருந்த ஒட்டுவிட்டுப் போச்சு. அம்மாவுக்குச் சங்கதி தெரியாது. அறிந்தால் முகமூடி அதிஷ்டம் என்று சொல்லி இருப்பா.

முகமூடி அதிஷ்டம் அம்மா சொல்லாமலும் இருந்திருக்கிறா.

எனக்கு வயிறோட்டம். தண்ணி தண்ணியாகப் போகுது. ஊர்ப் பரியாரிமார் பார்த்துக் கைவிட்டார்கள். பருத்தித்துறை ரேஷ்டாக்குத்தருக்குக் காட்டினார்கள். அவர் மருந்து தந்தார். சிவத்தக் கலர் தண்ணி மருந்து. மூன்று நேரமும் குலுக்கிக் குலுக்கி அம்மா பருக்கினா. கட்டுப்படவில்லை. நான் சோர்ந்து போனேன். வெம்பின பிஞ்சாக படுக்கையில் கிடந்தேன்.

என்ன செய்கிறது? ஐயாவுக்கு தெரியவில்லை.

தொங்கலுக்குப் பார்க்கச் சொன்னார்கள். குடலில் ஏதோ தொங்கிப் போச்சு. தலைமயிர்..... தும்பு..... ஏதோ. வேறு வழியில்லை. எப்படியோ வருத்தம் மாறவேணும். கற்பூரம் கொழுத்தி, மந்திரம் சொல்லி திருநீறு போட்டார். மந்திரக்காரன். வயிற்றிலும் தடவினார் மூன்று நாள். ஒரு சுகமுமில்லை. வயிற்றால் போய் கொண்டிருந்தது. தண்ணி ஓதிக் கொடுக்கச் சொன்னார்கள். செம்பு நிறையத் தண்ணீர்; மாவிளையாலே குத்திக் குத்தி மந்திரம் முணுமுணுத்தார். பிறகு ஒரு சொட்டுப் பருகச் சொன்னார். மேலெல்லாம் பூசினார். எனக்குக் குளிர்சுகிறது நடுங்குகிறேன். அவரும் மூன்று நாளில் போய்விட்டார்.

முடிசூப்போம் என்றுதான் மற்றவர்களின் நினைப்பு. வெளியில் சொல்லவில்லை. அம்மா, ஐயா நினைச்சுப் பார்க்க இயலுமே! அம்மா சொயத்துக்கு அழுதபடி, ஐயா அடக்கிக் கொண்டு திரிஞ்சார். அம்மா ஒருவருக்கும் சொல்லவில்லை. ஒருநாள் தூக்கிக் கொண்டு தன தூருக்கு நடந்து போனா. வீட்டுக்குப் போகவில்லை சக்கோடைப் பிள்ளையாரிடம் போனா. அம்மாவின் குலதெய்வம். பிள்ளையார் கதை மார்கழியில் துடங்கினால் இருபத்தொருநாள் அம்மா நோன்பு.

## விவாதங்கள், வாசகர் கடிதங்கள், படைப்புகள்

விவாதங்கள் 500 சொற்களுக்கு மேற்படாமல் இருத்தல் வேண்டும். 'வாசகர் பேசுகிறார் பகுதிக்கான கடிதங்கள்' 200 சொற்களுக்குள் அடங்குதல் வேண்டும். ஒவ்வொரு மாதமும் 20ஆம் திகதிக்கு முன்னர் எமக்குக் கிடைக்கும் மேற்குறிப்பிட்ட விடயங்கள் தொடர்ந்துவரும் இதழில் இடம்பெறும். புண்பெயரில் எழுத்துபவர்கள், தமது சொந்தப் பெயர் முகவரியை வேறாக இணைத்தல் வேண்டும். படைப்புகள் பிரசுரத்துக்கு ஏற்றுக் கொள்ளப்படின் ஒரு மாதத்திற்குள் அறிவிக்கப்படும். —ஆசிரியர்

எந்தநாளும் போவா. வாசலிலே மடியில் கிடத்திக் கொண்டு அழுதா. மூலத்தானத்தில் வடிகிறதுபோல கண்ணீர் வடிந்தது. அம்மா சுற்றிக் கும்பிட, கற்பூரம் கொளுத்த, தேங்காய் உடைக்க, ஒன்றும் செய்யவில்லை. திருநீறு கிள்ளி எனக்குப் பூசி, தனக்கும் பூசினா. தூக்கித் தோளிலே போட்டுக் கொண்டு, மாலையில் வீட்டுக்கு வந்திவிட்டா.

அம்மா இப்ப அழுவில்லை, கண்ணீர் விடவில்லை. ஆனால் வயிற்றால் போவது நிற்கவில்லை. போய் கொண்டிருக்கிறது.

இரவு என்னை வைத்துக் கொண்டு பக்கத்தில் அம்மா படுத்தா. பாவம்! எத்தனை நாள் கண் விழித்தவ. ஒரு சாமம் நித்திரையாகப் போனா. நித்திரையில் ஒரு கனா. தலைமுடி தாடியெல்லாம் வெள்ளையாக நரைத்த ஒரு கிழவர் ஒரு கையில் வெள்ளிப் பூண் போட்ட ஒரு பிரம்பு. மற்றக்கையைப் பொத்திப் பிடிச்சு "இந்தா இதைப் பிடி" என்று நீட்டுகிறார். அம்மா இரண்டு கையையும் நீட்டி வாங்கிப் பார்த்தா, அது மிளகு. "வறுத்து அவிச்சுக் குடு." கிழவர் சொல்லுகிறார். அம்மா கண்விழித்து விட்டா. கிழவர் மறைந்து போனார். அம்மா நினைத்துப் பார்க்கிறா. கனா அல்ல. நேரில் வந்து சொன்னது போல இருக்கிறது. அம்மாவுக்கு நித்திரை வருமே! விடியுது விடியுதென்ன எழும்பி கொஞ்சம் மிளகுகெடுத்து ஒட்டிலே போட்டு வறுத்தா. தண்ணீர் விட்டு அவித்தா. நல்லா ஆற்றி வந்து எனக்குப் பருக்கினா. என்ன புதுமை! வயிற்றால் போனது கட்டுப்பட்டது. மூன்று நேர மிளகு தண்ணீரோடு முழுக்க நின்று விட்டது. நான் உயிர் தப்பினேன்.

அம்மாவுக்கொரு நம்பிக்கை, பிள்ளையார்தான் என்னை மீட்டுத் தந்தவர். நம்பினவர்களைக் கைவிடமாட்டார். முகமூடி அதிஷ்டம் என்று அம்மா சொல்லவில்லை. யமனிடம் கையில் இருந்து பிள்ளையார்தான் பறித்துத் தந்தவர் என்று அம்மா நம்புகிறா.

யமன் உயிர் எடுக்கிறது நான் பார்த்திருக்கிறேன். நாடகத்தில் மகா சிவராத்திரி கண் விழிப்புக்கு நாடகம் போடுவார்கள். கோயில்களிலே சத்தியாவான் சாவித்திரி நாடகம் பார்த்தேன். யமன் சத்தியவான் உயிர் எடுக்க வாறான். சாவித்திரி குறுக்கே நிற்கிறாள். யமன் வேடத்தில் அச்சவேலியில் ஆள். அவருக்கு யமன் என்றுதான் பேர். அந்த யமனைக் கண்டால் சாகப் பயமாக இருக்கும். பயந்து பயந்து ஓடி ஒளிக்க மனம் வரும். அந்தக் கதைகளில் எனக்கு நம்பிக்கையில்லை சந்தேகம்.

பிள்ளையார் உயிர் மீட்டுத் தந்ததை அம்மாதான் சொன்னா. நான் மெல்லச் சிரித்தேன். அம்மா பசுவதி கோபித்து அறியாதவ. ஆனால் கோபம் பொங்கியது. பிள்ளையாரிடம் அம்மா கேட்டிருப்பா . இவனை மன்னித்து அருளும் படி.

நிச்சயமாகச் சொல்ல முடியாது.

மருந்து, மந்திரத்துக்கெல்லாம் கட்டுப்படாத நேயம் மிளகு அவித்துக் குடிநீரில் எப்படிச் சுகப்பட்டது?

விடை தெரியாத வினா இது.

ஆனால் மிளகு ஒரு மருந்தாகுமென்று வேண்டுமானால் சமாதானம் சொல்லிக் கொள்ளலாம்.

(இன்னும் சொல்லுவேன்)

மலைகளை மூடிய மூட்டம்  
மணங்களை மூடிய மூடநம்பிக்கை  
கனவுகளைக் கலைக்கும்  
காலைச் சங்கு.

இருளினை விரட்டும்

சூரிய ஒளி - இங்கு

பகலிலும் இருட்டாயிருக்கும்  
லயக்காம்பிறா.

அதற்குள்ளிருந்து சிரிக்கும்  
எம்ஜியார், ரஜினி, விஜய்.

அடுப்பிலிருந்து புகையும்

பச்சை மிளாறு.

அடுத்தே இருக்கும்

கோழிக் குடாப்பு

அதற்கு மேலிருக்கும்

கவ்வாத்துக் கத்தி, சுரண்டி.

வெளிச் சுவரில் தொங்கும்

கொழுந்துக் கூடை.

அதற்குள் மடித்துப் போட்ட

கொங்காணி, குட்டிச் சாக்கு.

கூரையில் சொருகிய

மட்டக்கம்பு.

டைப்படியில் கேட்கும் - பெண்களின்

உணர் வம்பு.

இரவில் எங்கோ பேய்விரட்டும்

பூசாரியின் உடுக்கு ஓசை.

இருபத்தோராம் நூற்றாண்டிலும்

தகவல் கொண்டு வரும் தப்பு.

இறுதி உள்வலத்தில்

தப்புடன் சேரும் தாரை, சங்கு.

தேசிய உணவாயிங்கு

தேங்காய்ச் சம்பல், ரொட்டி.

தாகந் தீர்த்திடும் - வெறும்

தேயிலைச் சாயம்.

வாய் மணக்கும்

வெற்றிலை, பாக்கு.

வாசல் கூட்டும் ஈக்கிலுக்கும்

கொடுத்திட வேண்டும் காசு.

பத்தாம் தேதி சம்பளம்.

பத்தாது பல செலவு கடைக்கு.

கடன் கொடுத்த வியாபாரி

காத்திருப்பான் நிலுவைக்கு.

முத்தல் பொறுக்கும் கணக்கு

முணுமுணுக்கும் நிறுவைக்கு.

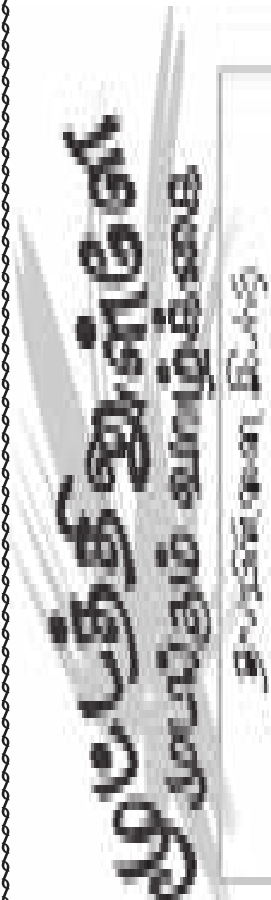
என்றாலும்...

நாளைய நம்பிக்கைகளுடன்

கொழுந்து கொய்யும்

குலக் கொழுந்துகளின்

கரங்கள்



# தேசிய நாடக அழிவு 2007

உமாபதி

கலாசாரத் திணைக்களமும், இலங்கை கலைக்கழகமும் இணைந்து தேசிய நாடகசபையுடன் செய்த நாடகவிழா சென்றமாதம் 03 முதல் 19 வரையிலான திகதி வரை நடைபெற்றது. இதில் 16 முதல் - 19வரை நான்கு தமிழ் நாடகங்கள் மேடையேற்றப்பட்டன. இந்நாடகங்கள் கொழும்பு ஜோன் டீ சில்வா ரூபகார்த்த அரங்கில் மாலை 6.30 மணிக்கு ஆரம்பமாகியது. முதல் நாள் திரு. சோக்கல்லோ T. சண்முகநாதனின் நெறியாள்கையில் “எந்தையும் தாயும்” மேடையேறியது. இது குழந்தை. ம. சண்முகலிங்கத்தின் நாடகப்பிரதியாகும். பெற்ற பதினொரு பிள்ளைகளையும் வெளிநாட்டுக்கு அனுப்பிவிட்டு அவர்கள் எண்ணத்தில் வாடும் ஒரு பெரியவரின் கதை. பிள்ளைகளின் கடிதங்களுக்கு காத்திருக்கும் பெரியயா ஒரு நாள் இறந்து விடுகின்றார். இவரைக் கவனித்த அயலவர்களே சகல காரியங்களையும் செய்து முடிக்கின்றனர். பழைய கதையில் புதிய நடிகர்கள் தோன்றுகிறார்கள். யாழ்ப்பாணப் பேச்சுமொழியில் நாடகம் செல்கிறது. நடிகர்கள் எல்லோரும் நன்றாக நடித்திருந்தனர். இதில் சோக்கல்லோவும் ஜெகசோதியும் பலமேடை கண்டவர்கள் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. பேச்சிலே நகைச்சுவை ததும்பினாலும் கதைதானாகவே மெல்ல மெல்ல முன்னே செல்கிறது. வழமையாக நகைச்சுவை கொட்டும் சோக்கல்லோ சண்முகம் அவர்கள் நகைச்சுவையை சிறைப்படுத்தி தன்பக்குவமான நடிப்பை வெளிப்படுத்தினார். காட்சியமைப்பு, இசையில் ஹெலிமேலே பறப்பது எல்லாம் நன்றாக இருந்தது.

ருக்மணிகாந்தனும் அவரது மனைவியாக நடித்தவரும் பேச்சினூடாக சிரிக்க வைக்கிறார்கள். சிவா - சுப்பிரமணியத்தின் பேச்சில் சிரிப்பு தானாக வெளிவருகிறது. இருபத்தைந்து வயது மகளாகவரும் ஜெகசோதி பார்வையால் சிரிக்க வைக்கிறார். பையன் மரண அறிவித்தல் வாசிப்பது மிகப் பிரமாதம். ஜெகசோதியின் கடைசிக்கட்டம் வியப்பைத்தருகிறது. இவருக்கும் சோகமாக நடிக்க முடியுமா?

என்கேள்வியை எழுப்புகிறது. பெரியயா பாத்திரத்தை முன்பு பிரான்சிஸ் ஜெனம் ஏற்றுநடித்திருந்தார். சோக்கல்லோவும் தனது நடிப்பை சிறப்பாக வெளிக்காட்டினார். அரங்க நிர்மாணமும் நன்றாகவே இருந்தது. பெரியயா இறந்தபோது சிவா - சுப்பிரமணியம் திருநீறு பூசுகிறார். பெரியயா இறந்தது இவருக்கு தெரியவில்லையா? பெரியயாவின் இறப்பில் அவர் ஏன் தனது துக்கத்தை வெளிக்காட்டவில்லை என்ற கேள்வியும் பிறக்கிறது.

இரண்டாம் நாள். மலையக வாசுதேவனின் தீர்வு எப்போது? என்ற நாடகம் மேடையேறியது. மலையக மக்களின் பிரச்சினைக்கு தீர்வு எப்போது என்ற கேள்வியுடனே கதை முடிகிறது. கருத்தடை செய்தல், வெளிநாட்டுப்பயணம், அதனால் பாதிப்பும் குடும்பம். துரைமாருக்கு தலையாட்டும் தலைவர், இப்படி பல விடயங்கள் வெளியே வருகிறது. நாடகம் ஆரம்பம் முதல் மெதுவாகவே நகர்கிறது. சிறுவன் இறந்தபின்பே நடிப்பிலும்வேகம் வருகிறது. எல்லோரும் நன்றாகவே நடித்தனர். பக்கத்து வீட்டுப் பையனாக நடித்தவர் (ராசு) திறமையாக நடித்தார்.

மலையகவாசுதேவன் மேடையில் அந்தப் பாத்திரமாகவே மாறிவிட்டார். பெண் வேடமேற்றவர்களும் நன்றாக நடித்தனர். ஆசிரியராக வந்த நவநீதன் ஒரு பிரச்சாரம் செய்வதாகவே தோன்றினார். முக்கிய பாத்திரமும் கூட. அவரது வசனத்தில் அழுத்தம் திருத்தம் இருந்தது. தலைவர்களாக நடித்தவர்கள்



தீர்வு எப்போது? நாடகத்தில்...





தமிழ்ப் பெண் தடை தாண்டுகிறாள் நாடகத்தில்...

நன்றாக நடத்தார்கள். இதில் சந்திரமோகன் ஒரு போராட்டத் தலைவனாகவே மாறினார். ஆனாலும் அவரது பேச்சில் ஒரு அவசரத் தன்மை உண்டு. நாடக ஆரம்பத்தில் பாரம்பரியக் கலையான காமன் கூத்து. ரசிக்கக் கூடியதாக இருந்தது. ஒப்பனை; உடையில் நன்றாகக் கவனம் செலுத்திய இவர்கள், ஒளி, ஒலியில் கோட்டை விட்டுவிட்டனர். இசைக்கும் அதே கதிதான்! மொத்தத்தில் வாசகம் என்ற மலையக வாசுதேவனுக்கு இந்நாடகம் பெரும் வெற்றியென்றே கூற வேண்டும்.

மூன்றாம் நாள் மலையகத்துமைந்தன் எட்டியாந்தோட்டை எம். கருணாகரனின் “தமிழ்பெண்தடை தாண்டுகிறாள்” மேடையேறியது. தமிழ்ப்பெண் ஒருத்திக்கு ஏற்படும் குடும்பத்து பிரச்சனையே மேடையேற்றப்பட்டது. வளர்ந்து வரும் இயக்குனரான கருணாகரன் 2005லும் மூன்று விருதுகள் பெற்றுக் கொண்டவர். காலமறிந்து கதையை மேடைக்குத்தருபவர். பல பயிற்சிப்பட்டறைகளில் பங்கேற்றவர். தமிழ் நாடகமானாலும் நவீன யுக்திகளைக் கையாள்பவர். ஆடல், பாடல், விவாதமென்று மேடை கலகலக்கிறது. ஒளி வேண்டிய நேரம் மின்னி மறைந்தது. வசனங்களுக்கு ஏற்றவாறு மேடையில் ஒளி பரவியது. ஒரு குழுமுயற்சியாக இந்நாடகம் அமைந்திருந்தது. நடத்தவர்கள் அனைவரும் பாடசாலை மாணவர்களாக இருக்கவேண்டும். இவர்களுடன் ஒரு அதிபரும், ஆசிரியரும் இணைந்திருந்தார்கள். சொல்லிக்கொடுப்பதை சரியாக மாணவர்கள் செய்து முடிப்பார்கள். கவனம் செலுத்துவார்கள். அதனாலும் இந்நாடகம் சிறப்பாக அமைந்தது. தமிழ்ப்பெண்ணாக நடத்தவர் (வனிதா) எந்த அளவிற்கு, எப்படி நடப்பைக்காட்டவேண்டும்,

என்று உணர்ந்து நடத்தார். நடத்த பாத்திரங்கள் அனைத்தும் நன்று. புதுமையாக நடத்த சிறுவன் மிகவும் வேகமாக நடத்தார். வானொலிக்கும், புதுமைக்கும் ஏதோ தொடர்பு உண்டு போல; ஏனெனில் முகத்தோற்றமும் அசைவும் ஒரே மாதிரியாக இருந்தது. நெறியாளரே இசையையும் வழங்கினார். ஆடல் சற்றுக் கூடிவிட்டது. இசை நன்றாக இருந்தாலும் பாடல் எடுபடவில்லை. ஒளியமைப்பு, அரங்க நிர்வாகம் நெறியாளர்கை மிக நன்று. நாடகவிழாவில் இந்நாடகவிழாவிடிற்கே அதிக ரசிக்கர்கள் கூடி இருந்தனர். பெண்ணியம் பற்றிப் பேசுவோர் பலருக்கு அழைப்புக் கொடுத்தும் கேகாலை மலரைத்தவிர பெண்கள் பற்றி பேசுவோர் யாரும் வரவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

நான்காம்நாள் வெள்ளிநிலாக் கலாலயத்தின் “ஒன்று எங்கள் ஜாதியே” மேடையேறியது. இனங்கள் எல்லாம் ஒன்று என்ற கருத்தோடு மேடையேறியது. மலையகத்து பக்கமே கதை செல்கிறது. மலையகம் பற்றி பெரிதாகச் சொல்லப்படவில்லை. ராஜசேகரனும் – ஹெலன் குமாரியும் கதாபாத்திரங்களாக காதல் பொழிகிறார்கள். நாடகம் சினிமாப் பாணியில் செல்கிறது. நாடகம் வேறு சினிமா வேறு என்பதை மறந்த நிலையில் நாடகம் இடம்பெற்றது. செல்வம் பெண்ணாண்டோவும், மல்லிகாகீர்த்தியும், முதலாளி, முஸ்லீமாக நடத்தவரும் நன்றாகச் செய்திருந்தனர். செல்வம் பெண்ணாண்டோ தனது நடப்பை கண்ணின் மூலமாகவும் வெளிப்படுத்தினார். சிலவேடப் பொருத்தங்கள் சகிக்க முடியாமல் இருந்தது. இசையில் கூடுதல் கவனம் செலுத்தப்பட்டுள்ளது. பாடியவரும் நன்றே! இந்நாடகத்தில் நடத்தவர்கள்; சினிமாவை மறந்து மேடை நாடகமென நினைத்து நடத்தால் இந்நாடகம் பெரிய பலனைத்தரும்.

நாடக விழாவில் விருதுகளோடு பணத்தொகை அதிகமாக கொடுப்பதாக தொலைக்காட்சியில் பேட்டி கொடுத்தவர்கள் கூறினார்கள். இம்முறையல்ல. இது கலைஞர் கலைச்செல்வன் இரண்டு வருடங்களுக்கு முதல் நாடகசபைத்தலைவராக வந்ததுமே இதுக்காகப் போராடிப் பெற்றுக்கொண்ட காரியமாகும். இதில் யாரும் உரிமைகோரவும் முடியாது. கலைச்செல்வனால் தான் நாடகக் குழுவில் பணத்தொகைகளும், கலைஞர் கௌரவங்களும் கிடைத்தது என்ற தகவலும் கிடைத்தது. கலைச்செல்வன் காலத்தில் அழைப்பிதழ் கிடைத்தது. இம்முறை ஏன் கிடைக்கவில்லை என்ற கேள்வியை ஒரு நாடகசபை உறுப்பினரிடம் கேட்டேன். நாடகக் குழுக்களுக்கே அழைப்பிதழ் கொடுத்து அவர்களுடாக பார்வையாளர்கள் வரவழைக்கப்பட்டார்கள் என்ற செய்தியும் கிடைத்தது. ஏதோ ஒரு வருடத்திற்கொருக்கால் நல்ல ஒரு சில நாடகங்களை பார்க்கும் வாய்ப்பு கிடைக்கிறது. நாடகசபை உறுப்பினர்கள் முயற்சி எடுத்தால் இன்னும் நன்றாகச் செயல்படமுடியும்.

### சமகால இலக்கிய நிகழ்வுகள்

உங்கள் பிரதேசத்தில் இடம்பெறும் கலை இலக்கிய நிகழ்வுகள் பற்றி செய்திகளை 200 சொற்களுக்கு மேற்படாமல் எழுதி அது தொடர்பான அழைப்பிதழையும் இணைத்து எமக்கு அனுப்பிவையுங்கள். அவை ஞானத்தில் இடம்பெறும்.

—ஞானபண்டிதன்

ஐயாவிடமிருந்து அளவெட்டியில் இருக்கும் தன் தங்கை மீது அளவிலாப் பிரியம். அளவெட்டி மாமி என்றால் அவரின் விழிகள் பாசத்தால் விரியும். முகம் பிரகாசமாகிவிடும். அதேவேளை அவர் ஒரே தமையன் பெரிய ஐயாவைச் சற்றும் அவருக்குப் பிடிக்காது. ஏன் என காரணம் எனக்குத் தெரியவில்லை.

பெரிய ஐயா சின்னக்கடையில் புகையிலைக் கடை வைத்திருந்தார். மாதத்தில் ஒரு நாள் எங்கள் வீட்டிற்கு வருவார். நான் அறியத்தக்கதாக அவர் தனியாள். மனைவியைத் திருமணமாகி எட்டு வருடங்களிலேயே பறி கொடுத்துவிட்டாராம். அவர்களுக்குப் பிள்ளைப் பாக்கியம் கிட்டவில்லை. மனைவியைப் பறிகொடுத்தபின்னர் இரண்டாந் திருமணத்திற்குப் பலர் வற்புறுத்தியும் அவர் உடன் படவில்லை. பிள்ளைகள் இல்லாததால் தங்கள் மீது மிகுந்த வார்ப்பாட்டுடன் இருந்தார்கள் என பெரியக்கா கூறுவா. பெரிய ஐயாவிடமிருந்து ஆறுமுகம் எனப் பெயர் என்பது மட்டும் எனக்குத் தெரிந்திருந்தது. அந்த அப்பாவி மனிதன் மீது ஐயா ஏன் பாராமுகமாக இருக்கின்றார் என்பதற்கான காரணம் புரியவில்லை.

ஐயாவின் தோற்றம் மிகவும் கம்பீரமானது. அள்ளி முடித்த கொண்டை, வாயையும் மூக்கையும் இணைக்கும் முகப் பகுதியை நிறைத்த தடித்த மீசை, இடுப்பில் வெள்ளை வெளேர் என்ற வேட்டி, தோளில் கரைபோட்ட சால்வை என்பன அவரின் தனித்துவ தோற்றத்தைச் சுட்டுவன. அம்மா செக்கச் செவேல் என்றிருக்க ஐயா பொது நிறம். ஐயாவின் விழிகளில் எப்போதும் கண்டிப்பும் கருணையும் நிறைந்திருக்கும்.

ஐயாவின் சனிக்கிழமை எண்ணெய் முழுக்கு விசேஷமானது. அரையில் சால்வை ஒன்றைக் கட்டிக்கொண்டு விரித்த சாக் கொன்றில்

அமர்ந்து கொள்வார். கொண்டையை அவிழ்த்துவிடுவார். கருகருவென்று அவர் தலைமுடி அவர் முதுகு முழுவதையும் மறைத்துப் பரவிக்கிடக்கும் “எங்களுக்குக் கூட இந்த மனிசன்ர தலைமுடி மாதிரியில்லை. என்ன நீளம், என்ன அடர்த்தி...” என்று அம்மாவே பொறாமைப் படுவார்.

பாதாதி கேசமாக நல்லெண்ணெயை உடல் முழுவதும் தாராளமாகப் பூசிக்கொள்வார். நகக்கண் ஒவ்வொன்றும் அழுத்தி எண்ணெயைச் சளிக்கச் சளிக்கப் பூசிக் கொண்டு எதற்காகவோ காத்திருப்பார். அம்மா அவ்வேளை ஒரு சிரட்டை நிறைய ஆட்டிறைச்சிக் கறியுடன் வந்து ஐயாவிடம் நீட்டுவார். வாங்கிக் கொண்டு, “சற்குணம் வா...” என்று என்னை அழைப்பார். அந்த அழைப்பிற்காகக் காத்திருக்கும் நான் ஓடி வருவேன். என்னுடன் கூடவே ஆசை அண்ணரும் ஓடிவருவான்.

“இவங்களுக்குக் கனக்கக் குடுக் காதையுங்கோ. முழுகிவிட்டுச் சாப்பிட மாட்டான்கள்” என்று கூறிவிட்டு அம்மா செல்வா. அவற்றைக் கவனத்தில் எடுக்காத ஐயா எங்களுக்கு உண்டியபடி தானும் சாப்பிடுவார். சாப்பிட்டு முடித்ததும் வாயைக் கொப்பளித்துவிட்டு தான் ஏற்கனவே வாங்கி வைத்திருக்கும் வீரகேசரிப் பத்திரிகையை எடுத்து என்னிடம் தந்துவிட்டு, போத்தலுடன் நல்லெண்ணெய் எடுத்து வாய் நிறைய ஊற்றி நிரப்பிக் கொள்வார். சாக்கில் படுத்துக் கொள்வார். கன்னங்கள் உப்பி இருக்கும். நான் அவர் அயர்ந்து தூங்கும் வரை வீரகேசரி வாசித்துக் கொண்டிருப்பேன்.

ஐயாவிடமிருந்து பல் கொதி வந்ததாகவோ, ஏதாவது பல்லைச் சூத்தை தாக்கிப் பிடுங்கியதாகவோ நானறியவில்லை. என்பது வயதில் சாகும் வரை தான் படுத்திருக்கும் ஈசிச்செயரின் கீழ் எப்போதும் பழைய ஓர்

ஓவல் ரின் பேணியில் நிரப்பி வைத்திருக்கும் கற்கண்டை எடுத்து மொற மொறவென்று கடித்துச் சாப்பிடுவார். பிற்காலத்தில் நானும் மனைவியும் பிள்ளைகளும் அவரிடம் சென்றால் எங்களுக்குப் பேணியிலிருந்து எடுத்துக் கற்கண்டு தருவார். அவர் பற்களின் வலிமை சனி முழுக்கின் விஷேசத்தால் தான் வந்தது என எண்ணிக் கொள்வேன்.

வாய் நிறைய நல்லெண்ணெய் நிரப்பி உப்பிய கன்னங்களுடன் படுத்திருக்கும்போது இரண்டு கரத்தாலும் கன்னங்களில் ஒரு சிறு தட்டுப்போட்டு எண்ணெய் பளிச்சென வெளிவருவதைப் பார்க்க எனக்கு நீண்ட நாட்களாக ஆசை இருந்தது. ஐயா மீதிருந்த மரியாதையால் கடைசி வரை அப்படிக் குறும்பு செய்யவில்லை.

நித்திரை விட்டெழுப்பியதும் அரப்பும் ஐந்தாறு தேசிக்காயும் கொதித்தபடி தயாராகக் கிணற்றடியில் இருக்கும். அம்மா ஐயாவின் நீண்ட கூந்தலை அரப்பிட்டுத் தேய்த்து சுத்திகரித்து விடுவார். ஐயா முழுகி முடிய அரைக்கிணறு தண்ணீர் வற்றி யிருக்கும்.

ஐயாவின் உலகம் மிகச்சிறியது. காலை நேரகாலத்தோடு வெளிக்கிட்டுக் கடை திறக்கப்போவார். மத்தியானம் சாப்பிட வருவார். பின்னர் ஓய்வெடுக்காமல் மீண்டும் கடைக்குப் போவார். இரவு படர்ந்ததும் திரும்பிவருவார். திரும்பிவரும்போது ஆசை அண்ணருக்கு இதரை வாழைப்பழமும் கற்கண்டும் வாங்கி வருவார். எங்களுக்கு பொரிகடலை, முறுக்கு என ஏதாவது பலகாரங்கள் செல்லையா கடையில் வாங்கி வருவார்.

எங்களுக்கு ஐயா மீது பயமும் மரியாதையுமிருந்தது. ஆசை அண்ணருக்கு மட்டும் அவை கிடையாது. ஐயாவைக் கண்டதும் ‘கந்தையன் வாறான்’ என்பாராம்.

அண்ணர் அப்படி அழைப்பது ஐயாவிற்கும் பிடித்தமாக இருந்தது.

வெள்ளிக்கிழமைகளில் விரதம். இரவுச் சாப்பாடு வீட்டில் சாப்பிட அவருக்குப் பிடிக்காது. வரும் வழியில் மலையாளத்தான் தேநீர்க் கடையில் தோசை வாங்கிவருவார். அக்கடையின் மிளகாய்த் தூள் பொடியும் சம்பலும் சேர்த்துத் தோசையுடன் சாப்பிடுவதில் அவருக்கு வெகு பிரியம். அவர் சாப்பிட்டுவிட்டு மடித்து வைத்திருக்கும் மிளகாய்த் தூள்பொடியை எடுத்து நாக்கில் தடவுவதில் எனக்கு அலாதியான சுவை. அதேபோல அம்மா அரிவாளில் சிறுசிறு துண்டுகளாக வெட்டிய பாண் துண்டுகளை சொதியில் தோய்த்துத் தோய்த்து உண்பதில் அவருக்கு வெகு விருப்பம்.

மாலை வீட்டிற்கு வந்ததும் கைகால் முகங்கழுவிவிட்டு திருநீறு நெற்றியில் பூசிக்கொண்டு வெளியே புறப்படுவார். ஒரு மணித்தியாலம் கழித்துத் திரும்பி வரும்போது சுருட்டுப் புகைத்தபடி வருவார். வெகு காலமாக எனக்கு அவர் ஏன் இரவு படர வெளியே செல்கிறார் என்பதற்குக் காரணம் புரியவில்லை. பிற்காலத்தில் ஒருநாள் அம்மா சொன்னதாக நினைவு. சுந்தரத்திடம் வாடிக்கைக்கள் குடிக்கப் போய் வருவதாக அறிந்தேன்.

நாங்கள் அம்மன்கோயில் வீதியில் வசித்த கல் வீடு இரண்டறைகள், நடுக்கூடம், இரண்டு பக்கங்களிலும் விறாந்தைகள் கொண்டிருந்தது.

ஐயா நானறிந்த நாளிலிருந்து வெளி விறாந்தையில் வாங்கில் பாய் விரித்துப் படுப்பார். பனிக் காலத்தில் விறாந்தைக்கு மறைப்புக் கட்டிவிட்டுப் படுப்பார்.

தலைமாட்டில் அரிக்கன் லாந்தரும் நெருப்புப் பெட்டியும் எப்போதும் இருக்கும். வெளி விறாந்தையில் ஐயா படுத்திருப்பதால் சில வேளைகளில் சினிமா பார்த்துவிட்டு இரவு திரும்பி வரும் போது அகப்பட்டுக் கொள்வேன்.

ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் அளவெட்டிக்குத் தங்கச்சியைப் பார்க்கச் செல்வார். அங்கு தங்கிச்

சாப்பிட்டுவிட்டு மாலை திரும்பி வருவார். தங்கையில் அவருக்கு வலு பிரியம். இரண்டாவது அக்கா பிறந்தபோது பெயர் பதிவதற்காக ஐயா கச்சேரிக்குப் போனார். அம்மா, மகேஸ்வரி என்று பெயர் பதியும்படி கூறியனுப்பினா. ஐயா கச்சேரிக்குப்போய் தன் தங்கையின் பெயரான பாக்கியம் எனப் பதிந்து வந்துவிட்டார். இந்த இரகசியத்தை மனிசன் கடைசி வரை எவருக்கும் சொல்லவில்லை. அக்காவிற்குக் கலியாணமாகி அத்தான் தன் ஓய்வூதியத்திற்கு அக்காவின் பிறப்பத் தாட்சிப் பத்திரம் தேவைப்பட்டபோது கச்சேரியில் தேடுதல் நடத்தினார். தகப்பன் பெயர், தாய் பெயர், பிறந்த திகதி எல்லாம் சரியாக இருந்தது. அக்காவின் பெயர் மட்டும் பாக்கியம் என்றிருந்தது.

ஐயாவைக் கேட்டபோது நமட்டுச் சிரிப்புச் சிரித்தார்.

“உங்கட எண்ணப்படி நான் கச்சேரியில் பெயர் பதியவில்லை. எல்லாப் பிள்ளையருக்கும் நான் விரும்பிய பெயர் தான் வைச்சிருக்கிறேன்.” என்று பிற்காலத்தில் இரகசியத்தை அவிழ்த்தார்.

“மூத்தவள் யோகரெத்தினத்திற்கு என்ன பெயர் வச்சியள்?”

“யோகவதி”

“மகேஸ் அக்காவுக்கு பாக்கியம்... மூத்தவள் கந்தசாமிக்கு?”

“குணசிங்கம்...”

“இரண்டாமவன் ஜெயராசசிங்கத்திற்கு?”

“குணரெத்தினம்”

“ஆசை அக்கா தங்கேஸ்வரிக்கு?”

“ஈஸ்வரி...”

“தம்பி தவேந்திரராசாவுக்கு...”

“குணராசா...”

“பாவி மனிசன்...” என்றா அம்மா.

ஐயா இவ்வகையில் விசித்திரமானவர் தான். ஏதாவது தேவைக்குப் பிற்பு அத்தாட்சிப் பத்திரம் தேவைப்பட்டபோது கச்சேரியில் புதிய பெயரோடு விண்ணப்பிக்க வேண்டியிருந்தது. தன் பெண்பிள்ளைகளுக்கு ஐயா வைத்த பெயரில் இணைப்பில்லையெனினும் ஆண் பிள்ளைகளுக்கு குணசிங்கம், குணரெத்தினம், குணராசா என ஓசை ஒழுங்கு இருந்தது. இரண்டாவது அக்காவிற்குத் தன் தங்கையின் பெயரை வைத்தார். மூத்த அக்காவிற்கு யோகவதி என்றும் மூன்றாவது அக்காவிற்கு ஈஸ்வரி என்றும் ஏன் பெயர் வைத்தார் என்றும் அறிவதில் எனக்கு ஆர்வம் இருந்தது. அவரிடம் கேட்கத் துணிச்சல் இருக்கவில்லை. அப்பெயர்களில் ஐயாவிற்கு ஏதோ பிணைப்பு இருந்திருக்கிறது.

அக்காமாரிடம் விசாரித்துப் பார்த்தேன்.

“ஏனக்கா

உன்னை

யோகரெத்தினம்





என்று எல்லோரும் கூப்பிடுகினம். ஐயா ஏன் பிறப்புச் சேர்ட்டிப்பிக்கேற்றில் யோகவதி என்று பெயரைப் பதிந்தார்? ஆசை அக்காவிற்குத் தங்கேஸ்வரி என்று பெயர் இருக்க ஏன் ஈஸ்வரி எனப் பெயரைப் பதிந்தார்?”

“தொரியவில்லையடா...”

நான் அப்போது இந்துக் கல்லூரியில் ஏச்.எஸ்.சி படித்துக் கொண்டிருந்தேன். ஏதோ ஒரு கல்வித் தேவைக்காக எங்கள் பரம்பரை விபரங்கள் தேவைப்பட்டது. கடையைப் பெரிய அத்தானிடம் ஒப்படைத்துவிட்டு, ஐயா அப்போது தளர்ந்து போய் வீட்டில் ஓய்வு நிலையில் இருந்தார். அவரிடம் விசாரித்து குறித்துக் கொள்ள ஒரு நாள் விரும்பினேன். ஒரு நாள் மாலை நேரம் ஐயாவும் அம்மாவும் ஏதோ பேசிக் கொண்டிருந்தபோது நான் அங்கு வந்தேன்.

“ஐயா உங்க ஐயா பெயர் வேலுப்பிள்ளை. அம்மா பெயர் சின்னம்மா. உங்க தங்கச்சி பெயர் பாக்கியம். அவ புருசன் பெயர் பொன்னம்பலம். உங்க அண்ணார் பெயர் ஆறுமுகம். அவர் மனைவி பெயர் என்ன, ஐயா?”

ஐயாவின் முகம் கவலையில் சற்று வாடியது போல எனக்குப் பட்டது. என்னை ஏறிட்டுப் பார்த்தார். சற்று நேரம் மொனமமாக இருந்தார். பிறகு மெதுவாக அந்த வயோதிபர் பேசினார்.

“அவவின்ர பேர் யோகவதி... வீட்டில் ஈஸ்வரி என்று கூப்பிடுவினம்...”

இதுவரை காலம் விடுபடாத விடுகதைக்கு விடை ஓரளவு கிடைத்துவிட்டது.

மெதுவாக ஈஸிச் செயரில் சரிந்து கொண்டார். அதன் பின் எதுவும் பேசவில்லை. கடும் சிந்தனை வயப்பட்டவராக விழிகளை மூடிக்கொண்டார். இள வயதுக் கணவுகள் நினைவில் சதிரிட்டனவோ?

“எல்லாம் நான் பேந்து சொல்லுறன்” என்றா அம்மா மெதுவாக.

இரவு அம்மா தோசை சுட்டு என் கோப்பையிலிட்டுக் கொண்டிருந்தா. நிலத்தில் அவ முன் அமர்ந்திருந்தேன்.

அம்மா கூறினா: “சுண்டுக்குழி உன்ர ஐயாவின் ஊர். அவர்கள் மூன்றுபேர் தான். ஐயாவின் வீட்டிற்குப் பக்கத்து வீட்டில் யோகவதி என்ற ஈஸ்வரி இருந்தா. அவ நல்ல வடிவாம். உன்ர ஐயாவிலும் பார்க்க உன்ர பெரிய ஐயா வடிவு. உன்ர ஐயாவிற்கு யோகவதியில் விருப்பம் இருந்ததாம். அவவுக்கும் விருப்பு இருந்ததாக ஐயா நம்பியிருந்தார். இருந்தாற் போல ஒரு நாள் உன் பெரிய ஐயா யோகவதியைக் கூட்டிக் கொண்டு ஓடி விட்டாராம். இதனால்...”

“எனக்கு இப்ப எல்லாம் விளங்குது அம்மா.”

## புரவலர் புத்தகப் பூங்கா

மாதாந்தம் ஒரு நூல் இலவச வெளியீட்டுத் திட்டம்

எழுத்தாளர்களே! இதுவரை உங்கள் படைப்புக்கள் நூலுருவம் பெறவில்லையா?

கவலைவேண்டாம். எம்மை நாடுங்கள்.

- \* உங்கள் படைப்புக்கள் கவிதையாகவோ, சிறுகதையாகவோ, நாவலாகவோ இருக்கலாம்.
- \* ஏற்கனவே எந்தவொரு படைப்பும் நூலுருவம் பெறாத கன்னிப் படைப்பாளிகளின் ஆக்கங்களே ஏற்றுக்கொள்ளப்படும்.
- \* ஆக்கங்களின் இருபிரதிகளை பதிவுத் தபாலில் அனுப்ப வேண்டும். உறையின் இடது பக்க மூலையில் “புரவலர் புத்தகப் பூங்கா - இலவச நூல் வெளியீட்டுத் திட்டம்” எனக் குறிப்பிடல் வேண்டும்.
- \* நூலாக்கம் தொடர்பாக எமது தேர்வுக் குழுவின் முடிவே இறுதியானது.
- \* நூலின் அளவு 4 1/2” ஓ 6 1/2” ஆக அமையும்
- \* பக்கங்கள் 60 –80 வரை
- \* நான்கு வர்ண அட்டை
- \* 300 பிரதிகள் அச்சிடப்படும். பிரதிகள் யாவும் வெளியீட்டு விழாவின் பின்னர் நூலாசிரியருக்கு வழங்கப்படும்.
- \* நூல்கள் ஞானம் பதிப்பக வெளியீடாக அமையும்.

தொடர்பு முகவரி: தேர்வுக் குழு,  
புரவலர் புத்தகப் பூங்கா  
இல 25, அவ்வல் சாவிடா ரோட்,  
கொழும்பு - 14.  
தொ.பே. 0724803508 ; 0785318503

ஒட்டு மொத்தமாகவே  
உயிரை உருட்டி, ஒரே  
முச்சில் உறிஞ்சிக் கொண்டு  
பார்க்கும் இடமெல்லாம்  
பல்லிக்கிறது உன்  
நினைவுப் பூதம்!!

வாழ்க்கையின் 'இடைக்காலத்தில்'  
பாடைகட்டி புறப்பட்ட  
உன் வழியனுப்புதல்களில்  
புறப்பட்டுப் போனது  
இளமைக்காலங்கள்.

வார்த்தைகள்.  
சீறல்கள் விசாரங்கள்  
துளையிட முடியாத  
புதிய கவசங்களை  
முற்றுக்கை போட்டுவிட்டேன்;

நீ விழிமுடிய அந்த  
சாலையில் கிடந்து இன்னும்  
உடைந்து கொண்டிருக்கிறது  
என்  
பளிங்குக் கண்கள்!



வறள் பிரதேசமாக்கப்பட்ட  
அந்த 'காதல் தேசம்'  
ஏகாந்த இரவுகளில்  
எலும்புகளை துளையிடும்  
புற்று நோயாகிப்  
போன காலங்களை  
இசை கொஞ்சம்  
காப்பாற்றுகின்றது  
பேரன்பே!!

அனிச்சையான  
திருப்பங்களில்  
திடுதிப்பென்று அள்ளும்  
காற்றாக நீ  
இருக்க வேண்டும்.

இப்படி இப்படி  
இதயத்தில் ஏதோ ஒரு  
தொல்லை...!  
மனப்பளுவை மயானக்  
கரைகளில் மட்டும்  
கூடுகட்டி மெளனம்  
சுமக்கிறது,  
மீண்டும்  
ஒரு மெசியாவாகி  
உயர்த்தெழு  
மாட்டாயா...?  
என்று அசட்டு  
விருப்பங்களில்...!!!

**தரமான தங்க நகைகளுக்கு...**

# NAGALINGAMS Jewellers

**DESIGNERS AND MANUFACTURERS OF 22KT.  
SOVEREIGN GOLD QUALITY JEWELLERY**

101, Colombo Street, Kandy.  
Tel 081 - 2232545





**அறிமுகம் – புதிய தலைமுறைப் படைப்பாளிகள் – 19**



கரவெட்டி வதிரியைச் சேர்ந்த தர்மராஜா அஜந்தகுமார் 1984ல் பிறந்தவர். யாழ்ப்பாணம் பல்கலைக்கழகத்தின் கலைப்பீட மாணவன். கவிதை, சிறுகதை, கட்டுரை, ஆய்வு, புத்தி, இதழியல் விமர்சனம் ஆகியதுறைகளில் ஈடுபாடு கொண்டு எழுதிவருகிறார். மாவட்ட மட்ட தமிழ் மொழித்தின கவிதைப் போட்டியில் இரண்டாம் இடம் (2000), வலம்புரி நடாத்திய செல்லத்துரை ஞாபகார்த்தச் சிறுகதைப் போட்டியில் ஆறுதல் பரிசு, புலோலியூர் க. சதாசிவம் ஞாபகார்த்தச் சிறுகதைப் போட்டியில் ஆறுதல் பரிசுகள் (2005), (2006) பெற்றுள்ளார். சிறுவர் பாதுகாப்பு நிதியம் அனுசரணையுடனான ‘துளிர்’ சஞ்சிகையின் ஆசிரியர் (2003), ‘புதியதரிசனம்’ சஞ்சிகையின் பிரதம ஆசிரியர்.

தொடர்பு முகவரி :- யார்வத்தை, வதிரி, கரவெட்டி

ஈ ருகுகளின் மீது மிதித்துச் செல்கையில் ஓயாது கேட்டுக் கொண்டே இருக்கும் சத்தம் காதுகளை ‘விறாண்டி’ எரிச்சலை ஊட்டியது.

நடக்க நடக்க கால்கள் கடுத்தன முழந்தாள்கள் மடங்கத் தொடங்கி தசைநார்கள் விம்மிப் புடைத்து இறுகி, இனி வாழ்நாளிலே நடக்க முடியுமோ என்ற எண்ணம் ‘போகப் போக’ வலுத்தது.

வியர்த்து வியர்த்துக் கொட்டியது. அம்மா எண்ணெயை அப்பி விட்டது போல தலையெங்கும் வியர்த்துக் கொட்டி, முகமெல்லாம் வழியத் தொடங்கியது.

கண்களை மறைக்க உருண்டு வந்த துளியை வலத்தோளால் ‘உயர்த்தித்’ துடைத்தேன்.

கொஞ்சக் காலத்துக்கு முந்தி வியர்க்கத் துவங்கினாலே சந்தோசம் வந்துவிடும். தோட்டத்திலேயோ – வளவிலயோ அப்போது நின்றேன் என்றால் ஓடிப்போய் கண்ணாடி பார்ப்பேன். அந்த வியர்வை முத்துகள் மீது பெருவிருப்பு தழைத் தோங்கியிருந்தது. ஆனால் ‘இந்த’ அவசரத்தில் ஓர் அரிகண்டமாய்...

பிடரியைத் தள்ளியபடி ‘அந்த’ அசீரி இப்போதும் தொடர்வதான பிரமை சுற்றிச் சுற்றி, சுழன்று சுழன்று வந்தபடியே இருந்தது.

“கிழக்காய் – காட்டுப்பாதை வழியே போ, கால்கள் கடுக்கும், சோரும் – மனம் சலிக்கும் வலிக்கும் என்ற போதும் நீ தளராதே; உன் வலப்பாதத்தை இதுவரை உன் கண்காணாப் பெருமுள் ஒன்று தைக்கும். அந்த முள்ளை நீ எடுக்கும் போது இரத்தம் பீய்ச்சியடிக்கும்.

அந்த இரத்தம் ‘வெறுமை’ வியாபித்த காட்டுவெளியில் உன் கண்ணுக்கு மாறாய், சுவர் ஒன்றின் தோற்றம் எழுப்பும்.

காலில் இருந்து எடுத்த முள்ளை சுவரை மோதத்தக்கதாய் வீச்சாய் எறி – அங்குதான்...

தடைப்பட்ட ஒலிநாடாவாய் ‘அவ்வளவத்தோடு’ எங்கிருந்தோ ஒலித்துத் தவழ்ந்த அசீரி உறைந்து விட்டது.

நம்பமுடியாத புதிர்போட்டு; தெளிந்து, குழம்பி, குழம்பித் தெளிந்த மனசு ‘எதற்கும் பார்ப்போம்’ என்ற வீம்பில் கிளம்பிவிட்டது.

கால் போன காட்டுப் பாதை – அசீரி எந்தப் புதையலைக் கண்டடைய எனக்குக் கட்டளை தந்தது என்ற ஆர்வமும் தேடலும் நெஞ்சக் கூட்டுள் ஒளிர்ந்தபடியே இருந்தது.

ஐயோ ‘சீர்’ என்ற வலி காலில் இருந்து பீறிட்டது

குனிந்தேன்  
‘கண்டறியாப்’ பெருமுள்?

◇ ◇ ◇

சுவரை நான் மோதினேனா?

சுவர் என்னை மோதியதா?

எப்படியோ சுவரைத் தாண்டி ‘அதற்குள்’ போனேன்.

பறந்தா – நடந்தா – ஓடியா என்பதைச் சரியாகச் சொல்ல முடியவில்லை.

நாசித் துவாரங்களுள் அடர்த்தியாய் நுழைந்த மணம் தலையைக் கிறுகிறுக்க வைத்தது.

பல தசாப்தங்களாய் திறக்கப் படாதது போன்ற புத்தகங்கள் தூசியோடு குவிந்து குவிந்து கிடக்கின்றன. அதில் ஒரு புத்தகம் புறநடையாய் வெளிச்சத்துள் வீழ்ந்து கிடந்து பிரகாசம் பொழிந்தது.

எதையோ நினைக்க உன்னுகையில்,

‘ஒளிர்கின்ற புத்தகத்தை பவித்திரமாய் எடுத்துக் கொண்டு உன் இருப்பிடம் ஏகு, சாந்தியும் சமாதானமும் தான் இனி...’

அசீரி திரும்பவும் என்னுடன் பேசியதில் – விஷயத்தை அறிந்ததில் – மூளை குளிர்ந்து பரபரப்பு வீச்சுக் கொண்டது.

அந்தப் புத்தகத்தை நடுங்கும் கையோடு – பக்தியோடு எடுத்தேன்.





‘சமாதனம்’

ஒளிர்ந்தபடி விகசித்த தலைப்பை வாசித்ததும் நெஞ்சுள் ஏதோ குளிர்ந்தபடி இறங்கியது.

கையில் புத்தகத்தை வைத்திருக்கும் போதும் கண்கள் கூசும் வெளிச்சம் - படர்ந்து படர்ந்து வியாபிக்கத் தொடங்கியது.

சுவர் என்னை மோதியதா?  
சுவரை நான் மோதினேனா?

சருகுகளின் மீது திரும்பவும் நடக்கத் தொடங்கியிருந்தேன்.

மனம் குளிர்ந்து போய் - எல்லையற்ற அமைதியின் பிரகாசத்தை உணர்ந்தபடியே நடந்து கொண்டிருந்தேன்.

சருகுகளின் சத்தம் காதுகளுக்கு கேட்கவேயில்லை.

திடீரென்று

திரும்பவும் காலில் சாரீர் என்ற வலி குனிந்தேன்  
‘கண்டறியாய் புது முள்’  
அசரீரியின் ‘உடன் படிக்கையில்’  
திரும்பவும் முள் என்று சொல்லவே இல்லையே,

வலி தாங்காது ‘சப்பாணி’  
கட்டுவது போல் இருந்து பாதத்தை திருப்பி கண்கள் முனங்க - உற்றுப் பார்த்தபடி

மெதுமெதுவாய் முள்ளை எடுத்தேன்.

குபுக்கென்று இரத்தம் முகத்தில் பாய்ந்தது.

அதிர்ச்சியோடு முகத்தை ‘சேர்ட்டால்’ ஒற்றி ஒற்றி இரத்தத்தைத் துடைத்தேன்.

முள்ளை கையில் எடுத்து உற்றுப் பார்த்தேன்.

‘கரடுமுரடான முகத்தையும் - இரண்டு கொம்புகளையும் கொண்ட அரக்கனின் தோற்றமாய் முள்’  
இருட்டுள் இருப்பதான நிலை ஏன்?

ஐயோ, புத்தகம் எங்கே?  
புத்தகம் கீழே விழுந்து எப்படியோ

இரத்தத்தில் தோய்ந்திருந்தது.  
வெளிச்சம் அவிந்து போய் செத்துக் கிடந்தது புத்தகம், புத்தக மேல் அட்டையை கைகள் பதறப் பதற துடைத்துப் பார்த்தேன்.

முடியவில்லை, தலைப்பு அழிந்து விட்டது.

உள் ஒற்றைகளைத் திறந்தேன்.  
எங்கும் இரத்தம்! இரத்தம்!!

கையிலிருந்த புத்தகம் அச்சத்தில் தழுவினது சருகுகளின் சத்தம் என்னை ‘உடைத்துக்’ கொண்டு போகத் துவங்கியது.

## நூல் மதிப்புரை

நூல் மதிப்புரைக்கு நூலின் இரு பிரதிகளை அனுப்புதல் வேண்டும்.

ஒரு வருடத்தினுள் வெளிவந்த நூல்களே மதிப்புரைக்கு ஏற்றுக் கொள்ளப்படும்.

நூலின் உள்ளே கையெழுத்தில் எதுவும் எழுதி இருத்தல் ஆகாது.

சஞ்சிகைகள், பத்திரிகைகள் மதிப்புரைக்கு ஏற்றுக் கொள்ளப்படமாட்டாது.

“உங்கட எக்கவுண்ட் நம்பரத் தாங்க புள்ள” அவள் எதற்கென்றே கேட்கவில்லை. நம்பிக்கையுடன் நம்பரைக் கொடுத்தாள்.

வாய்நிறையக் கிடந்த பல்லெல்லாங் காட்டிக் கொண்டு அவர் வாங்கிக் கொண்டார். அத்துடன் அவருடன் வந்திருந்த வெள்ளைக்காரத் துரைக்கு விளக்கமுங்கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார்.

எழுந்தோடி வந்து புகுந்த சுனாமியின் அகோர வீச்சுக் காட்டிட்டு உடைந்து நொருங்கிக் கிடந்த வீட்டை, இல்லை இல்லை இடிபாடுகளைப் பார்த்த வண்ணம் இருவரும் என்னென்னவோ பேசிக்கொண்டார்கள். வெள்ளைக்காரன் நெற்றியைச் சுருக்கிப் புருவங்களை உயர்த்தித் தனது அனுதாபங்களைப் பச்சாதாபத்துடன் தெரிவித்து நின்றான்.

“புள்ள இவர் ஒரு பெரிய கோஷல்வரன்! உங்களுக்கும் ஒரு வீடுகட்டித் தருவதாகச் சொல்கிறார்” அந்த வெள்ளைக் காரனை அழைத்து வந்திருந்த “கரங்கொடுக்கும் பவுண்டேஷன்” தலைவரின் வார்த்தைகளின் மீது நம்பிக்கை வைத்திருந்தான். அவளது ஊர் எம்பிக்கில்லாத செல்வாக்கோடு இவர் வந்து சென்ற பின்னர், அவர்கள் கட்டித்தரப் போகின்ற நிவசத்தின் தோற்றம் அவளது நேத்திரங்களில் நிழற படமாய்த் தோன்றியது.

சுனாமி அடித்து நொருக்கிய உறையுளுக்குப் பதிலாக புதியதொரு நிவசம் கிடைக்கப்போகும் பூரிப்பில் அவள் புதையுண்டுபோனாள்.

அவளைப்பற்றிய விபரங்களையும், அவள் தனது வேதனையைக் குறித்துப் பண்ணிய பாப்பொச்சாரணத்தையும் கேட்டு தத்தமது இதய ஒலிநாடாவில் பதிவுசெய்து கொண்டவர்கள்போல் “சுகொப் பவுண்டேஷன்” தலைவரும் அந்த ஐரோப்பியனும் வெளியேறிச் சென்றனர்.

✕ ✕ ✕

அவர்கள் வந்ததும், அந்த அபலையைச் சந்தித்ததும் உடைந்து இடிந்து வீழ்ந்து கிடந்த இடிபாடுகளைப் பார்த்ததும் உறுதிமொழி பகர்ந்ததும், கணக்கிலக்கத்தைப் பெற்றுக் கொண்டு சென்றதும் நேற்றுப் போலிருக்கின்றது!

நாவை வெளியே போட்டுக் கொண்டோடும் நாயைப்போல காலச் சாலையில் களைப்பற்று ஒடிக்கொண்டிருந்தன நாட்கள். இங்கனமோடிய நாட்கள், ஒரு வற்சரவட்டத்தை ஒடி முடித்த ஒரு நாட் பொழுது— ‘சுகொ’ பவுண்டேசன் தலைவரின் சபாரி (Safari) வாகனம் திடீரென அவளது வாசலில் வந்து நின்றது.

“என்னமோ நல்ல செய்தியோடுதான் வந்து இருக்கின்றார் போல” அவள் இவ்வாறு எண்ணிக் கொண்டாள்,

இந்த ஓராண்டுகாலஓட்டத்தின் முடிவிலே, சபாரியின் வருகை மூன்றாம் முறையும் நிகழ்ந்துள்ளது. அதன் வருகை

நிகழும் நாளில் “பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கான பார்சல்” என்ற பெயரில் இரண்டொரு தடவை பொதி கிடைத்த உண்மையை அவள் மறக்கவில்லை. பொதிவந்த சேதியைப் புறந்தள்ள முடியாதது போல தனக்குட் கிடக்கும் உள்ளம் கொதிவந்து அவிபுந் தருணத்தைக் குறைக்கத்தான் இயலுமா?

ஆமாம்? அவளுக்குக் கொதியைக் கொடுக்கும் அந்தக் கொடூர நிகழ்வினை இன்றைக்கும் மறக்கவே முடியவில்லை.

வடக்கிலும் கிழக்கிலும் போர்த்தீ ஜுவாலை விட்டெரிந்த ஆண்டொன்றில், சுமார் ஒன்றரைத் தசாப்தங்களுக்கு முன்னர் அவளது வாழ்க்கைத் துணையைக் குண்டொன்று பலிகொண்ட சோக சம்பவம் நிகழ்ந்தது. அதன் பிறகு அவள் கைம்மை நோன்பிருப்பதையும் வசந்த காலத்தில் வரட்சிப் புயல்வீசியதால், இழந்துபோன இளமை வாழ்வையும் அவள் எப்படி மறப்பாள்? மறக்கத்தான் முடியுமா? அவளால் மட்டுமல்ல அவ்வூர் மக்களாலுங்கூட அந்நிகழ்வை மறக்க முடியவில்லை.

இவ்வளவும் போதாக்குறைக்குச் சுனாமிவேறு! சோகச்சுமையை அவளது தலையிற் தூக்கி வைத்துவிட்டது!

ஆனால் தூக்கி வைத்த சுமையை இறக்கவைக்க விரும்புமாப் போலும் பச்சாதாபம், கழிவிரக்கம், தேடிவந்து விபரங்கோரும் வேட்கை! இவையாவும் சிறுமீனைப் போட்டு பெரும்மீனைப் பிடிக்கும் யுக்தியா? சுனாமி என்னும் தளத்தில் அவள்போலும் அபலைகளை மூலதனமாக்கித் தமது சட்டை ஜேபிக்களை நிரப்பிக் கொள்ளும் வாஞ்சையா?

இல்லையேல்—

கணக்கிலக்கத்தோடு சென்றவரைக் காணவில்லை! உறுதி மொழியும் அன்னார் மேற்கொள்ள விருந்த வழியும் காலாவதியாகி விட்டனவோ?

‘இல்லை’ காலாவதியாகவில்லை’ என்பதை நிரூபிக்குமாப் போன்று, நீண்ட நாளான போதிலும், சபாரி வந்து நின்றது. இந்தமுறை ‘சுகொ’ பவுண்டேஷன் தலைவரின் தம்பிதான் அதனைச் செலுத்தி வந்திருந்தார்.

“புள்ளய வரச் சொல்லுங்க” அவளை அழைத்தார்.

“என்ன கணகாலத்திற்குப் பொறவு! ஆர் முன் எடுத்தது” எனக் கேட்டுக் கொண்டே அவள் வந்தாள்.

“ஆரும் முன்னெடுக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அழகான வாகனம்! அதில் வரக்குள்ள முன் எடுக்க வேண்டி வருமோ”

“ஒங்களுக்கு என்ன? வாகனத்தில் மட்டுமா வருவீங்க! வான ஊர்தியையும் வருவீங்க” என்று ஒரு போடு போட்டாள்!

மேலும் அவளே “வெள்ளைக் காரனைக் கொண்டாந்தீங்க வீடு கட்டித் தாரோம் என்றீங்க! எக்கவுண்ட் இலக்கத்தை எடுத்தீங்க, ஆனா இன்னும் ஒன்றையும் காணல” என ஒரே



இந்தாங்க அந்தப் பொதியை எடுங்க என்னு சபார்க்குள்ளே கிடந்த பாதிக்கப் பட்டவர்களுக்காக வலங்கும் பார்சலைச் சுட்டிக் காட்டினார். 'கொ' பவுண்டேஷன் தலைவரின் தம்பி.

சபாரி திரும்பிப் பறந்துகொண்டிருந்தது! "மோர்ப் பாணை ஒடைஞ்சி தெருநாய்களுக்கு எல்லாம் கொண்டாட்டம் போல, சனாமி வந்து போன பொறவு நம்மட ஊரிலே எல்லோருக்கும் கொண்டாட்டம்! விஷேசமாக வீடுகள் கட்டுவதில் சம்மந்தப்பட்டவர்களுக்கெல்லாம் 'மோர்ப்பாணை ஒடைஞ்சு நல்ல முகூர்த்தந்தான்' இப்போ!"

கொந்தாரத்துக் காரங்க ஒருபக்கம்! கல் அறுக்கும் கூட்டம் மறுபக்கம்! சீமேந்தும் மணலும் கலந்து அறுத்த கல் எண்டாலும் சிணுசிணுக்கும் மழை வந்தாலே போதும் கரைஞ்சி போற வெவலிலே

மூச்சில் கேட்டாள்.

"வரும்! வரும் வீடு! காசி எல்லாம் வரும்" நறுக்குத் துண்டு தெறித்தாற்போல ககொ பவுண்டேஷன் தலைவரின் தம்பி பதிலை எறிந்தார்.

"நாங்க ஏழைகள்! சனாமியாலையும் பாதிப்படைஞ்சோம். சனாமிக்கு முன்னே நாட்டில் நடந்த சண்டையால உசிர எழந்தோம். உடமைய எழந்தோம். எங்களப் போல இருபக்கமும் பாதிக்கப்பட்டவர்களைப் பிரதானமாகக் கொண்டேதான் இன்றைக்கு எத்தனையோ ஓதவிகள் இந்த நிறுவனக் காரர்களும், அரசாங்கமும் செய்து வாறாங்க! நீங்களும் ஓதவுகிற உள்ளத்தோடுதான் என்னைப் போன்ற கைம்பெண்களிடம் விபரம் எல்லாம் எடுத்துப் போனீங்க. ஆனால்... அடுத்த சனாமியும் வரப்பாக்குது. ஒன்றையும் காணல்லையே" அவரது பதிலுக்கான வினாவை விஸ்தாரமாகி வைத்தான் அவள்.

"நான் வாப்பாவைச் சந்தித்தபோது எல்லாத்தையும் சொல்லி இருக்கின்றேன். வாப்பா ஒன்னுஞ்சொல்லலையா?"

"சொன்னாங்கதான்"

"என்ன சொன்னாங்க"

"இப்போதைக்குப் பத்து வீடு கட்டுவதற்காகத்தான் அந்த வெள்ளக்காரன் காசு தந்ததாகவும், அந்தக் வீடுகளைக் கட்டி ஆர் ஆர்க்கு கொடுப்பது என்பது பற்றித் தீர்மானித்ததாகவும் சொன்னாங்க"

"எல்லாத்தையும் சொல்லித்தான் இருக்காங்க. சரிசரி இன்னும் பல வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுக்கத்தான் போகிறோம்" அடுத்த திட்டமாக நாற்பது வீடுகளைக் கட்ட இருக்கிறோம்.

கல்லு! இதுபோக பலகை கொண்டுவர ஒரு கூட்டம்! கைமரம், தடி கொண்டு வர இன்னொரு கூட்டம்! இதெல்லாம் ஏற்றிப் பறிக்க மற்றொரு கூட்டம்! அல்லாஹ்வே! கடை விரிச்சி பெரிய அளவிலே பிஸினஸ் நடத்தும் பஜார்! ஆகக் கடைசியிலேயே பார்த்தா நீட்டி நிமிர்ந்து படுத்துறங்க ஒண்ணாத வீடு. அதுக்குக் கூட உனக்கு எனக்கு என்று அடிபிடி! தேனைத் தொட்டவன் நக்கக் கூடாது என்று தடுக்க முடியாதுதான். ஆனால் இவங்களெல்லாம் முழுசாக் குடிச்சிப் போட அல்லவோ முண்டி அடிக்கிறாங்க! இத ஆரிட்டப் போய்ச் சொல்லுறது?" ஆற்றாமையுடன் அந்த அபலை தன்னந்தனியே புலம்பிக் கொண்டிருந்தாள்.

அப்போது அவளது மூத்த மைந்தன், தான் கொணர்ந்திருந்த சஞ்சிகையொன்றிலிருந்து "2004 இயற்கை அனர்த்தம் சொல்லும் செய்தி" என்னுந் தலைப்பிலான ஒரு வியாசத்தை உரக்க வாசித்துக் கொண்டிருந்தான். அச்செய்திகள் அவளது செவிப்பறைகளையும் சென்றடைந்தன.

"தம்பி அதக் கொஞ்சம் உரத்துப்படி, கேட்போம், சனாமியைப் பற்றி இதுவரை சொல்லப்படாத செய்தி போல கிடக்கின்றான்" அவள்.

அவன் தொடர்ந்து படிக்கத் தொடங்கினான்: 2004-12-26 ஆம் திகதி ஆருமே எதிர்பார்த்திராத வண்ணம் அகோரமாய் எழுந்தடித்த ஆழிப் பேரலை. அந்தப் பேரலைக்கு 'சனாமி' என்றொரு பெயருஞ் சொல்லப்படுவது அன்று நம்மில் அநேகருக்குத் தெரியாது. அன்று சூல்கொண்டு வீசிய சனாமி அனர்த்தம் முதல், இன்று 2006 ஆண்டின் இறுதிப் பகுதிவரை



இயற்கை அனர்த்தங்கள் எல்லாத் திக்கிலும் நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றன! அவ்வனர்த்தங்கள் பீதியை ஊட்டுகின்றன. பெரும் பெரும் வடிவங்களில் வந்து போகின்றன.

குறிப்பாகக் கூறப்போனால் பூமியதிர்ச்சியாகவும், எரிமலைக் குழம்பாகவும், கடற் கொந்தளிப்பாகவும், கடும் வரட்சியாகவும், பெரும் வெள்ளமாகவும், காட்டுத் தீயாகவும் புதுப்புதுப் பெயர்களுடனான கொள்ளை நோயாகவும் ஏன் நிலக்கரிச் சுரங்கங்களின் வெடிப்புகளாகவும் இயற்கை அனர்த்தங்கள் நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றன! நிகழ்ந்தும் முடிந்துள்ளன.

அண்மைக் காலமாக அதிகரித்துச் சென்று கொண்டிருக்கும் இந்த இயற்கை அனர்த்தங்களைப் பார்க்கின்ற பொழுது உலகில் ஏதோ நடக்கப் போகிறதாய்த் தோன்றுகின்றது. அல்லாஹுத்த ஆலா இவற்றினூடாக மனிதனுக்கு ஏதோ அதன் அந்திம காலத்தை அடைந்து கொள்ளப் போவதற்கான அடையாளமா இவை?

இவ்வகை இயற்கை அனர்த்தங்களால் இறையச்சம் பெருகிவிட்டதா? உள்ளங்களில் நற்றெளிவு பிறந்து விட்டதா? அநியாயங்கள் அழிந்து நியாயங்கள் நிமிர்ந்து விட்டதா? எல்லாமே கேள்விக்குறி! எவ்வகையிலாவது பொருளீட்டுவதில் மட்டும் வெறி!!

உலகப் பற்றுறுதியோடும் உல்லாச போகத்தோடும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும், வாழத் துடித்துக் கொண்டிருக்கும் மனிதர்களின் இதயங்களில் படிந்திருக்கும் அசுத்தங்களை இவ்வனர்த்தம் அப்புறப்படுத்தவும், அநியாயங்களையும் அழித்து விடுவதாகவும்.... அவன் தொடர்ந்து வாசிக்கப் போனான்.

“இரு இரு ஆர் சொன்னது? இந்த அனர்த்தங்கள் மனிதன் உள்எத்தில் உள்ள அழுக்கையும் இந்த மண்மீது நிறைஞ்சி போன அநியாயங்களையும் அழிச்சி விடுவதென்று”

“இத ஆருஞ் சொல்ல உம்மா, அல்லாஹ்தான் சொல்கிறான்”

“அல்லாஹ் சொன்னாலும் கூட அதை அலட்சியம் பண்ணுற மனிசர்களா மாறுவார்கள்? எப்போ சனாமி வரும்? எங்கே சுரண்டலாம்? எப்படிச் சுருட்டலாம் என்றெதிர்ப் பார்க்கும் மனிசர்களின் உள்ளத்து அழுக்கா ஓடிப் போகும்?” “தனக்குத் தனக்கு என்றால் சளகு படக்கு படக்கு என்பார்களே. அப்படித்தான் தம்பி நமக்கு உதவ வந்தவங்களும் கூட” தாயின் பாப்பொச்சாரணத்தைத் தனது காதில் வாங்கிப் போட்டுக் கொண்டு மீண்டும் அவன் வாசிக்கத் தொடங்கினான்.

“எப்பொழுதும் அநியாயமும் அசுத்தமும் அதிகாரத்தில் இருக்கக் கூடாது. அல்லாஹ் அதனை அனுமதிக்க மாட்டான். இதனைத்தான் அல்லாஹ் கூறுகிறான்”

“அந்த நாட்களை நாம் மக்கள் மத்தியில் மாற்றி மாற்றிக் கொடுத்துக் கொண்டிருப்போம்” (அல்குர் ஆன்)

அசுத்தமும் அநியாயமும் அழிந்து, சுத்தமும் நியாயமும் நிலைத்து நல்லடியார்கள் ஆட்சி பீடம் ஏறப் போகும் நாள் வெகு தூரமில்லை! இந்தப் பூமியில் மாற்றம் ஒன்று நிகழ்வதற்கான சூழ்நிலையை இறைவன் உருவாக்கப் போகிறான். அல்லது “அந்த நாட்களை மக்கள் மத்தியில் மாற்றி மாற்றி கொடுத்துக் கொண்டிருக்கும்” இறைவன் பூமியை முழுமையாகப் புரட்டிப் போடுகின்ற அந்த நாளின் அதி சீக்கிரமாக வருகையை மாற்றிக் கொடுத்துவரும் நாட்களுக்குள்ளேயே மறைத்து

வைத்துள்ளானோ? யார் அறிவார்?

அவன் கருத்தூன்றிக் கேட்ட கட்டுரையை மகன் படித்து முடித்த போது பொதியைத் தந்துபோன ‘சபாரி’ (வாகனத்தின் நாமம்) கூட வந்து போனதையே மறந்து போனான்.

.....

காலம் சருகுபோல் கருகிக் கொண்டிருந்தது.

பொதியோடு வந்து போகும் ‘சபாரி’ இப்போதெல்லாம் பொதி இல்லாமற் கூட வருவதில்லை. நிதியோடு கூடிய வாழ்வுறுதி நிரூபணமாகிவிட்டதால் வண்டி ஏன் வரவேண்டும்?

“தேன் தொட்டவர் நக்கட்டும்! ஆனால் முழுமையாகக் குடிக்க முனைவதுதான் கூடாது” இப்படி அந்த அபவையால் எண்ணாமலும் சிந்திக்காமலும் இருக்க முடியவில்லை.

ஆகும் ஆகாதென்ற விதிவிலக்கைப் பேணுபவர் எண்ணிக்கையின் விழுக்காடு சொற்பமே! இது விடுவிக்கப்படவியலாத வேணவா ஆயிற்று!

ஆதலால் தேன் தொட்டவர் நக்காமல் இருக்க வேண்டியதில்லை! நன்றாகவே குடிக்கட்டும்! ஆனால் அந்தத் தேனுக்குரிய பங்காளிகளை மறந்துவிடுவதான குற்றம்!

சனாமி அனர்த்தம் சுமத்திய, சோகப் பளுவை இறக்கி வைப்பதற்கு இவர்கள் வந்தார்களா? அல்லது ஆசைப் பளுவை அவர்கள் சுமக்க வந்தார்களா? எதுவுமே விளங்குதில்லை.

கணக்கிலக்கம், அத்தோடு ஆள்பற்றிய விபரம் எல்லாம் பெற்றுக் கொண்டு சென்ற போதிலும் தேனுக்குரிய பங்காளிக்குத் தேன் இன்னும் கிடைக்கவில்லையே!

அவன் இத்தனை எண்ணக் கற்பனைகளையும் இதயக் குளத்தில் எறிந்த வண்ணமே கிடக்கின்றான்.

நாளும் பொழுதும் நடந்துபோனாலும் சலனமற்றதாய் இதயக் குளம்! ஆயினும் சபாரி மட்டும் இப்போதெல்லாம் வீட்டுப் பக்கம் வருவதே இல்லை!

--00--



**எழுந்து வர  
ஆடி வேறோடு  
கிளைகள் பரப்பு  
தளிரிகள் தளைத்து  
தலை நிமிர்ந்து  
தலை ஓது  
இன்று ஒரு  
கிடி இறங்கலாம்  
கிளைகள் முறியலாம்  
இலைகள் உதிரலாம்  
சுளைத்து விடாதே  
உள்கொன்றோடு  
உறமற மன்  
உன்னிடம் இருக்கும் வரை  
மீண்டும் துளிர் விடு  
ஆடி வேறோடு  
மீண்டும் மீண்டும்  
எதிரி களைக்கும் வரை**

# உமகாஸ கலைஇலக்கிய நிகழ்வுகள்

ஞானபண்டிதன்

## ஞானம் இலக்கியப் புரவலர்கள் கௌரவீழ்வும் நூல் வெளியீடும்

ஞானம் இலக்கியச் சஞ்சிகையின் ஏற்பாட்டில் மக்கள் கலை இலக்கிய ஒன்றியம் நடாத்திய மேற்படி நிகழ்வு 28.01.2007 அன்று கண்டிடி. எஸ். சேனநாயக்க நூல் நிலையக் கேட்போர் கூடத்தில் பேராசிரியர் சோ. சந்திரசேகரன் தலைமையில் நடைபெற்றது. மக்கள் கலை இலக்கிய ஒன்றியத்தின் தலைவர் இரா. அ. இராமன் வரவேற்புரை நிகழ்த்தினார். ஞானம் இலக்கியச் சஞ்சிகை ஒரு பார்வை என்ற தலைப்பில் தெளிவத்தை ஜோசப் சிறப்புரை ஆற்றினார். திருமதி ஞானம் ஞானசேகரன் எழுதிய இந்துமதம் என்ன சொல்கிறது பாகம் - 2 நூல் வெளியீடும் இந்நிகழ்வில் இடம்பெற்றது. நூலின் முதற்பிரதியை அல்ஹாஜ் ஹாசிம் உமர் பெற்றுக் கொண்டார் நூல் பற்றிய கருத்துரையை திருமதி கோகிலேஸ்வரி ராம்குமார் நிகழ்த்தினார். திரு அந்தனி ஜீவா கருத்துரை வழங்கினார். இந்நிகழ்வில் ஞானம் சஞ்சிகையின் வளர்ச்சிக்கு ஆதரவு வழங்கியவர்கள் விருது வழங்கிப் பொன்னாடை போர்த்திக் கௌரவிக்கப்பட்டனர். இலக்கியக் காவலர் லக்கிலேண்ட் எஸ். முத்தையா ஜே.பி. நாகலிங்கம் ஜுவலர்ஸ் இலக்கிய காவலர் இரத்தினசபாபதி மோகன், சமூகத் தொண்டர் - சமூக ஜோதி சேகரன் சோமபாலன் சமூகத் தொண்டர் - சமூக ஜோதி என்.எஸ். சிவானந்தன், சமூகத்தொண்டர் எம்.சத்தியமூர்த்தி ஜே.பி. சமூகத்தொண்டர் எம். பெரியசாமி ஆகியோர் ஞானம் சஞ்சிகையின் வளர்ச்சிக்கு ஆற்றிய தொண்டுகளை ஞானம் சஞ்சிகையின் பிரதம ஆசிரியர் விபரிக்க, பேராசிரியர் சந்திரசேகரன் இலக்கியப் புரவலர் அல்ஹாஜ் ஹாசிம் உமர் ஆகியோர் கௌரவம் வழங்கினார். நூலாசிரியர் ஞானம் ஞானசேகரன் ஏற்புரை வழங்கினார். இந்நிகழ்வில் கலந்து கொண்ட பாடசாலை அதிபர்கள், மாணவ மாணவியர் ஆகியோருக்கு ஞானம் இதழ்களும் ஞானம் பதிப்பக நூல்களும் வழங்கப்பட்டன. மக்கள் கலை இலக்கிய ஒன்றியத்தின் செயலாளர் கவிஞர் இக்பால் அலி நன்றியுரை கூறினார்.

## வ. இராசையா அவர்களின் மறைவு குறித்த இரங்கல் கூட்டம்

ஞானம் கலை இலக்கியப் பண்ணையின் ஏற்பாட்டில் அமரர் வ. இராசையா அவர்களின் மறைவு குறித்த இரங்கல் கூட்டம் 04.03.2007 ஞாயிற்றுக்கிழமை கொழும்புத்தமிழ்ச்சங்க மண்டபத்தில் நடைபெற்றது. ஞானம் ஆசிரியர் திரு. தி.

ஞானசேகரன் தலைமையில் நடைபெற்ற இக்கூட்டத்தில் பத்மாசோமகாந்தன், திருவாளர்கள் ஏ. இக்பால், தெளிவத்தை ஜோசப், டொமினிக் ஜீவா, கம்பவாரிதி இ. ஜெயராஜ், கே.எஸ். சிவகுமாரன், த. சிவசுப்பிரமணியம் ஆகியோர் இரங்கல் உரைகள் நிகழ்த்தினார். திரு தெளிவத்தை ஜோசப் பேசுகையில் அமரர் வ. இராசையா அவர்களின் செயற்பாட்டில் இருந்த 'தகவம்' அமைப்பின் பணிகளை விதந்து கூறி அதனை இராசையா மாஸ்டரின் வழிவந்த திருமதி வசந்தி அவர்களும் திரு. தயாபரன் அவர்களும் தொடரவேண்டும் எனக் கேட்டுக்கொண்டார். கூட்டத்தில் பேசிய பலரும் இராசையா மாஸ்டரின் பணிகளையும் எழுத்தாளர்களை அவர் ஊக்குவித்த முறைமைகளையும் எடுத்துக் கூறினர். இராசையா மாஸ்டரின் குடும்பத்தினரின் சார்பில் அவரது மகள் வசந்தி தயாபரன் ஏற்புரை நல்கினார்.

## இன ஒற்றுமையைச் சித்தரிக்கும் திரைப்படம்

“ஒரே நாளில் - எக்கம தவச” என்ற இன ஒற்றுமையைச் சித்தரிக்கும் திரைப்படத்தின் ஆரம்பவிழா 12.05.2007 சனிக்கிழமை இலங்கை தேசிய திரைப்படக் கூட்டுத்தாபன சரசவி திரையரங்கில் நடைபெற்றது. பிரில்லியன் கிரியேஷன் சார்பில் ஏ.ஆர்.எம். நாசீன் தயாரித்து அளிக்கவிருக்கும் இத்திரைப்படத்தின் ஆரம்ப விழாவில் பிரதம அதிதியாக அமைச்சர் மகிந்த யாப்பா அபயவர்த்தனாவும் சிறப்பு அதிதிகளாக சட்டத்தரணி இஸ்மாயில் பி.ம. ஆரிப், அ. முத்தப்பன் செட்டியார், தம்பி ஐயா தேவதாஸ், ஜனாதிபதியின் ஊடக ஆலோசகர் ஏ.எச்.எம். அஸ்வர், இலங்கை தேசிய திரைப்படக் கூட்டுத்தாபனத் தலைவர் அசோக சேரசிங்க ஆகியோர் கலந்து சிறப்பித்தனர்.

## வித்தியாதீபம் மலர் வெளியீடு

வவுனியா பூந்தோட்டம் தேசிய கல்வியியல் கல்லூரியின் பதினமூன்றாவது ஆண்டு நிறைவையொட்டி 'வித்தியாதீபம்' மலர் வெளியீடு 16.05.2007 புதன் அன்று கல்லூரியின் கேட்போர் கூடத்தில் பீடாதிபதி கே. பேனாட் தலைமையில் நடைபெற்றது. இந்த மலரின் ஆசிரியர் எம் கௌரி முகுந்தன். நூலின் முதற்பிரதியை சி.ஏ. இராமசாமி பெற்றுக்கொண்டார். பிரதம விருந்தினராக டாக்டர் எஸ். சுதாகரன் கலந்து சிறப்பித்தார். எம். குசைதாசன், சி. இராசநாயகம், செல்வராசா ஆகியோர் விழாவில் உரையாற்றினார்.

## வாழும்போதே வாழ்த்துவோம் நிகழ்வு

உலக ஊடக சுதந்திர தினத்தை முன்னிட்டு சுயாதீன தேசிய முன்னணி ஏற்பாடு செய்த “வாழும் போதே வாழ்த்துவோம்” நிகழ்வு அல்மனார் மத்திய கல்லூரியில் 06.05.2007 அன்று ஞாயிற்றுக்கிழமை இடம் பெற்றது. ஊடகவியலாளர்கள் ஏ.எல்.எம். சலீம், ஏ.சி. அகமட்லெப்பை, எஸ். சிவப்பிரகாசம், எம்.ஏ. பகுந்தன், வி.ரி. சதாதேவராசா, ஐ.எல்.எம். றிஸான், பி.எம்.எம்.ஏ. காதர், எஸ். பேரின்பராசா ஆகியோர் இவ்விழாவில் கௌரவிக்கப்பட்டனர். இவ்விழாவில் அமைச்சர் றவூப் ஹக்கீம், நவமணி பத்திரிகை ஆசிரியர் எம்.பி.எம். அஸ்ஹர், ஜனாதிபதியின் ஆலோசகர் ஏ.எச்.எம். அஸ்வர் ஆகியோர் கௌரத்தை வழங்கினர். மஞ்சர் மொலானா அப்துல் கையூம் ஆகியோரும் விழாவில் கலந்து சிறப்பித்தனர்.

## அறிவுச்சுரங்கம் நூல்வெளியீடு

அகில இலங்கை நகைச்சுவை மன்றத்தின் விழாவும் அறிவுச் சுரங்கம் நூல் வெளியீடும் 22.04.2007 அன்று கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் கே. அரசரத்தினம் தலைமையில் நடைபெற்றது. பிரதம அதிதிகளாகத் தெ. ஈஸ்வரன் தம்பதிகள் கலந்துகொண்டனர். “நகைச்சுவை வேந்து இ. சிறிஸ்கந்த ராசாவின் 13ஆவது நூலாக வெளிவந்திருக்கும் ‘அறிவுச் சுரங்கம்’ நூல் பலவகைப்பட்ட தகவல்களையும் உள்ளடக்கிய அறிவுப் பெட்டகமாக திகழ்கிறது. நூலாசிரியரின் பணி பாராட்டப்படவேண்டியது” என வாழ்த்துரை வழங்கிய பேராசிரியர் சோ. சந்திரசேகரம் குறிப்பிட்டார். செல்வி சரணியா ஞானதேவன், செல்வி நாகபூசணி கருப்பையா, இரகுபதி பாலசிறீதரன், உடுவை தில்லை நடராசா, எஸ்.ஆர். பாலச்சந்திரன் ஆகியோரும் சொற்பொழிவாற்றினர். புரவலர் ஹாசிம் உமர் நூலின் முதற் பிரதியைப் பெற்றுக் கொண்டார்.

## அட்டன் மதுரத் தமிழ் இலக்கியப் பேரவை அங்குரார்ப்பணம்

ஞானம் சஞ்சிகையின் ஏப்ரல் மாத அட்டைப்படத்தில் இடம்பெற்ற மலையக எழுத்தாளர் கலாபூஷணம் மல்லிகை சி. குமார் அவர்களை ஞானம் ஆசிரியர் தி. ஞானசேகரன், கவிஞர் கே. பொன்னுத்துரை ஆகியோர் பொன்னாடை போர்த்திக் கௌரவித்தனர். 02.04.2007 அன்று அட்டனில் நடைபெற்ற இந்நிகழ்விற்கு எழுத்தாளர் பாலா சங்குப்பிள்ளை தலைமை வகித்தார். அட்டன் மதுரத் தமிழ் இலக்கியப் பேரவையின் அங்குரார்ப்பண விழாவின் போது நடைபெற்ற இந்நிகழ்வில், திரு.தி. இரா. கோபாலன் அந்தனி ஜீவா, மாரிமுத்து சிவகுமார், சிவனுமனோகரன், தமிழ்நாடு மணிமேகலைப் பிரசுரகர்த்தா திரு ரவி தமிழ்வாணன் உட்பட பலர் கலந்து சிறப்பித்தனர்.

## குறைந்தபட்சக் கோரிக்கைகள் நூல் அறிமுகம்

திருகோணமலை விழுது அலுவலகத்தில் “குறைந்த பட்சக் கோரிக்கைகள்” கவிதை நூல் அறிமுகவிழா கவிஞர் ஷெல்லிதாஸன் தலைமையில் நடைபெற்றது. சம்பூர் எம். வதனரூபனின் இந்நூலுக்கு சமூக அபிவிருத்தி ஆய்வு நிறுவனத்தின் தலைவர் யதீந்திரா ஆய்வுரை நிகழ்த்தினார். எழுத்தாளர் எஸ். தனபாலசிங்கம் அவர்களும் இவ்விழாவில் கலந்து சிறப்பித்தார்.

## இராமேஸ்வரம் திரைப்படத்தில் ஈழத்துக் கலைஞர் தங்கவேலாயுதம்

இலங்கைத் தமிழ் அகதிகளின் கதையைக் கூறும் “இராமேஸ்வரம்” படப்பிடிப்பின் ஆரம்பவிழா 02.07.2007 அன்று சாலிக் கிராமத்தில் உள்ள ஐ.ரி.ஏ பிலிம்ஸ் நிறுவனத்தில் இடம்பெற்றது. இப்படத்தில் ஜீவா, பாவனா ஆகியோர் பிரதான பாகங்களில் நடிக்கின்றனர். மணிவண்ணன், கஞ்சாக்கருப்பு, கருணாஸ், சம்பத் ஆகியோருடன் இணைந்து நம்நாட்டுக் கலைஞர் தங்கவேலாயுதமும் நடிக்கிறார்.

ஈழத்தின் மூத்த நாடகக் கலைஞர்களில் ஒருவரும், சிறுகதையாசிரியருமான தங்கவேலாயுதம், ஈழத்தின் திரைப்படங்கள் சிலவற்றிலும் நடித்துள்ளார். தங்கவேலாயுதம் சிங்களச் சிறுகதைகள் பலவற்றை மொழிபெயர்த்து ஞானம் சஞ்சிகையூடாக வெளியிட்டுள்ளார் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

## இந்து தர்மத்தில் பத்துக்கள் சின்னத் திரை இறுவெட்டு வெளியீடு

பாமா கிரியேசன் அளிக்கும் கலாபூஷணம் சு. துரைசிங்கம் அவர்களின் இந்து தர்மத்தில் பத்துக்கள் இறுவெட்டு வெளியீடு 20.05.2007 அன்று கொழும்பு தமிழ்ச்சங்கத்தில் ஞான ஏந்தல் சி. சிவசரவணபவன் சிற்பி அவர்களின் தலைமையில் நடைபெற்றது. திரு எஸ். கோணேஸ்வரன் (ஸ்கிரிப் நெற் SL) நெறியாள்கையில் வெளிவந்திருக்கும் இந்த இறுவெட்டினை செல்வி சற்சொருபவதி நாதன், திரு.எஸ். நடேசசர்மா, திருமதி பத்மா சோமகாந்தன், திருமதி ஹேமா சண்முகசர்மா, திருமதி கோகிலா மகேந்திரன், சோக்கெல்லோ சண்முகம், திருமதி இராஜேஸ்வரி ஜெகானந்தகுரு, ஸ்ரீதயாளன், கவிஞர் துரையர், திரு.க. புவனேந்திரநாதன் ஆகியோர் இணைந்து வழங்கியுள்ளனர். இந்நிகழ்வில் திரு.வி. சிவாகர், திரு. இ. உருக்குமணி காந்தன், சோக்கெல்லோ தா. சண்முகநாதன், கலாநிதி வி. தேவராஜ், கவிஞர் துரையர், பேராசிரியர் சி. தில்லைநாதன், திரு.மு. கிரிதரன், சைவப்புலவர் க. செல்லத்துரை ஆகியோர் கலந்து சிறப்பித்தனர்.

## எது வெக்கம்

அழகம்மா கொஞ்சம் இஞ்சவா சொல்றதக் கேளு அன்னமணியப் போறவழியில ஒழுங்குகையில் கண்டன் பழகின நேசம் பாத்துக் கணகாலம் பழகத்தில் பாசமுடன் “வாகாபுள்ள” எண்டு சொல்லிக் கூப்பிட்டன் பக்கெண்டு சிரிச்சி பகிடிபண்ணி கோபிச்சான் பதறிப்போய் குளறி ஏன் எண்டு கேட்டன் மக்குமனிசியே சவுதி போய் வந்த எண்ணைநீ மரியாத இல்லாமல் ‘வாகா’ எண்டு கூப்பிடலாமா பக்கத்தில வந்து பட்டாசாய் வொடிச்சிப் போனான் பெரிய வெக்கத்தோடு ஆக்கள் புதினம் பாத்தாங்க அடியே, அன்னமணி அவன் பணியாளாய் போனவன் அருமை தெரியாதா அவளுக்கு நம்மஉவர் காவுக்கு ஆடவர் தோளிலும் கா. அரிவையர் நாவிலும்காண்டு அறிஞர்சதாசிவஜய்யர் பாராட்டிச் சொன்னாராம் எப்பவோ போடிஎது வெக்கம் பறியாதஹாயும் (H1) பாயும்தான் (BYE)





# புகலிடத் தலை இலக்கிய குழுவின்

என். ரிசல்வராஜா  
புலகவியலாளர்,  
லண்டன்

## கவிதை சிந்தும் கண்ணீர் (பாரிஸ்)

இவ்விதழ்க்கான புகலிட இலக்கியப் பதிவுகளை பாரிசிலிருந்து வெளிவந்துள்ள கவிதை சிந்தும் கண்ணீர் என்ற கவிதைத் தொகுப்பு பற்றிய அறிமுகத்துடன் ஆரம்பிக்கவுள்ளேன். இந்நூலாசிரியர் வி. பாஸ்கரன் சாவகச்சேரியின் கிராமங்களில் ஒன்றான மீசாலையில் பிறந்தவர். உயர்கல்வி வரை மீசாலை விக்கினேஸ்வராமகாவித்தியாலயத்தில் பயின்றவர். 1985இல் பிரான்ஸ் தேசத்திற்குப் புலம்பெயர்ந்து அங்கு பாரிசில் வாழ்ந்து வருகின்றார். பாஸ்கரன், தான் உயர்கல்வி கற்கும் பொழுதே கவிதைகள் எழுத ஆரம்பித்தவர். படிப்படியாக பாடல்கள், சிறுகதைகள், கட்டுரைகள் என்பவற்றை மீசாலையூர் சுதந்திரன் என்ற புனைபெயரில் இவர் எழுதிவந்திருக்கிறார்.

தற்பொழுது, இவற்றுடன் மேலதிகமாகச் சிறுவர் நாடகத்துறையிலும் தன் ஆர்வத்தை வெளிப்படுத்தி வருகின்றார். இவரது ஆக்கங்களில் பல பாரிஸ் ஈழநாடு, சிரித்திர, தென்றல், ஈழமுரசு, சுட்டுவிரல் ஆகிய ஊடகங்களில் வெளிவந்துள்ளன. ஐ.பீ.சீ. தமிழ் வானொலியினூடாகவும் இவரது சில படைப்புகள் வானலைக்கு வந்துள்ளன. இவர் வான்மதி, மாணவன் ஆகிய சிற்றிதழ்களின் ஆசிரியர் குழுவிலும் பணியாற்றியிருக்கின்றார். தமிழ்ச்சோலையில் இணைந்து தமிழ்க்குழந்தைகளின் தமிழ்மொழிக் கல்வியிலும் கலைத்துறை மேம்பாடுகளிலும் தன் பங்களிப்பினை நல்கிவரும் வி. பாஸ்கரனின் கவிதை சிந்தும் கண்ணீர் என்ற நூல் லண்டன் வாசகன் அச்சகத்தில் அச்சிடப்பட்டு செப்டெம்பர் 2007இல் வெளிவந்துள்ளது. கவிஞர் காசி ஆனந்தனின் வாழ்த்துரையுடன் வெளிவந்துள்ள இத்தொகுதியின் 61 கவிதைகளும், சில பாடல்களும் தாய்மொழி உணர்வினையும், தாய்மண் பற்றினையும், விடுதலை வேட்கையினையும், மனிதநேயத்தையும் தன் பிரதான பாடற்பொருளாகக் கொண்டமைந்துள்ளன.

இந்நூலுக்கு ஐரோப்பிய தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கத்தின் தாபகத் தலைவரும் நாடக ஆசிரியருமான எம். அரியநாயகம் விரிவான அணிந்துரையொன்றினை வழங்கியுள்ளார். வி. பாஸ்கரனையும் அவரது முதல் வெளியீடாக மலர்ந்துள்ள இந்நூலையும் வெகுவாகப் பாராட்டியுள்ள அவர் புலம்பெயர்ந்தோர் இலக்கியப் படைப்புகள், இலக்கிய களங்கள்

மிக இறுக்கம் பெற்றுவரும் இவ்வேளையில், புலம்பெயர்ந்தோர் இலக்கிய வானில் ஒளிபரப்பவரும் ஒரு புதியவரவாகத் தான் பாஸ்கரனைப் பார்ப்பதாகவும், அவரது கவிதைகளில் சொல்லாளுமை, பொருள்வீச்சு என்பவற்றையும் தனது சமூகத்தின்பால் அக்கறைகொண்ட ஒரு படைப்பாளியின் ஏக்கத்தையும் காணமுடிவதாகக் குறிப்பிடுகின்றார்.

புலம்பெயர்ந்து கடல்தாண்டி வந்துவிட்டாலும்கூட ஈழப் போராட்டத்தின் சமகால நகர்வில் அவரது ஆழ்ந்த அவதானிப்பை அனைத்துக் கவிதைகளிலும், பாடல்களிலும் ஓரளவு தீவிரமாகக் காணமுடிகின்றது. தன் உணர்வுகளை தான் பெற்றுள்ள இலக்கிய அறிவுக்குள் நின்று முடிந்தவரை அழகாக வெளிப்படுத்தியுள்ளார். புலம்பெயர் இலக்கியத் துறையில் வி. பாஸ்கரனின் அறிமுகம் வரவேற்கத்தக்கது. எதிர்காலத்தில் தாயக உணர்வுகளை மானசீகக் கவிதைகளாக வடிப்பதுடன் மாத்திரம் நின்றுவிடாது தன்னைச் சுற்றியுள்ள புலம்பெயர் மண்ணின் யதார்த்தத்தையும் உள்வாங்கி ஐரோப்பிய மண்ணில் வாழத்தேர்ந்துகொண்ட ஈழத்துத் தமிழ் பேசும் மக்களின் வகிபாகத்தையும் ஆய்ந்தறிந்து, இன்று புலம்பெயர்ந்தோரின் நிலைபற்றியும் அவர்களது புகலிட வாழ்வியல் தரிசனங்களையும் கவிதைகளாக்கும் அளவிற்கு அவரது பார்வை விரியவேண்டும் என்று விரும்புகின்றேன். அதற்கு இன்று தாயகத்திலும் புகலிடத்திலும் வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் நல்ல ஈழத்துக் கவிஞர்களின் கவிதைத் தொகுப்புக்களின் பரிச்சயம் அவருக்குத் துணைசெய்யும் என்ற நம்பிக்கையுடன் அடுத்த நூலுக்குச் செல்வோம்.

## தாமரை - உலகக்கிண்ணத்துக்கான கிரிக்கெட் சிறப்பிதழ் (பாரிஸ்)

உலகக் கிண்ண கிரிக்கெட் போட்டிகள் அண்மையில் முடிவடைந்த நிலையில் கிரிக்கெட் தொடர்பாக தமிழில் வெளிவந்த சிறு நூலொன்று பற்றிய குறிப்பினை இங்கு பதிவுசெய்கின்றேன்.

பிரான்ஸ் நாட்டில் பாரிஸ் நகரில் ஸ்ரீ பாரதி அச்சகம் என்ற பதிப்பகம் அண்மைக் காலங்களில் அவ்வப்போது தாமரை என்ற தலைப்பில் விளம்பர இதழ் ஒன்றினை வெளியிட்டு வருகின்றது. பாரிஸ் நகர வர்த்தக அமைப்புகள் பற்றிய தகவல்களும், நுகர்வோர்களுக்குப் பயனுள்ள செய்திகளும்

தாமரை இதழ்களில் இடம்பெறுவதுண்டு. கடந்த 1998ம் ஆண்டு பிரான்சிஸ் நடைபெற்ற உலகக் கிண்ண உதைபந்தாட்டப் போட்டியின் போது உலகக்கிண்ணம் 98 என்ற தலைப்பில் சிறப்பிதழ் ஒன்றையும் ஸ்ரீபாரதி பதிப்பகத்தினர் வெளியிட்டு வைத்திருந்தார்கள். இந்த ஆண்டும் அண்மையில் 2007 உலகக்கோப்பை கிரிக்கட் சிறப்பிதழ் என்ற தலைப்பில் தாமரை தனது சிறப்பிதழ் ஒன்றை 2007 மார்ச் 13 முதல் ஏப்ரல் 28 காலத்திற்குரிய மலராக வெளியிடப் பட்டுள்ளது.

50 பக்கங்களே கொண்ட இச்சிறு நூலில் ஏராளமான கிரிக்கெட் செய்திகள் பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ளன. தாமரை நிர்வாக ஆசிரியர் இரா. சிறீதரன் அவர்களின் மிக ஆழமான தேடலில் வெளிப்பாடாக உலக அரங்கின் கிரிக்கெட் செய்திகளும், கிரிக்கெட் வீரர்களின் வாழ்க்கைக் குறிப்புகளும், அவர்களது விளையாட்டுச் சாதனைகளும் சுருக்கமாகவும் செறிவாகவும் இந்நூலில் இடம்பெற்றுள்ளது. ஆங்காங்கே முக்கிய செய்திகளைத் தாங்கிய கறுப்பு வெள்ளைப் புகைப்படங்களும் இந்நூலில் சிறப்பிடம் பெற்றுள்ளன.

2007 உலகக் கோப்பைக்கான கிரிக்கெட் போட்டிகளில் ஈடுபடும் நாடுகள் பற்றியும், விளையாட்டு வீரர்கள் பற்றியும் அடிப்படைத் தகவல்களை தமிழ் ஆதரவாளர்கள் பெற்றுக்கொள்ள இந்நூலிலுள்ள தகவல்கள் உதவுகின்றன. ஈழத்துத் தமிழ் வெளியீட்டுத்துறையில் விளையாட்டுத்துறை என்றுமே முதன்மையிடம் பெற்றிருக்கவில்லை என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. விரல்விட்டு எண்ணக்கூடிய நூல்களே ஈழத்தவர்களால் தமிழில் இத்துறையில் எழுதப்பட்டுள்ளன. இந்த வரலாற்றுக் கசப்புணர்வின் மத்தியில் அவ்வப்போது, இத்தகைய சிறு நூல்களில் வெளியீட்டுடன் திருப்திப்பட்டுக் கொள்ளவேண்டியவர்களாகவே ஈழத்துத் தமிழ் வாசகர்கள் உள்ளனர்.

### உயிர்த்தீ, நங்கூரம் (கவிட்சர்லாந்து)

அடுத்ததாக, கவிட்சர்லாந்தில் தற்போது புலம்பெயர்ந்து வாழும் நளாயினி தாமரைச்செல்வனின் இரண்டு கவிதை நூல்களை இங்கு அறிமுகம் செய்ய விரும்புகின்றேன். தமிழகத்தின் எழுத்தாளர் மனுஷ்யபுத்திரனின் உயிர்தீ, நங்கூரம் ஆகிய இரண்டு நூல்களும் ஏககாலத்தில் டிசம்பர் 2005இல் வெளியிடப்பட்டுள்ளன.

தனது பதினேழாவது வயதில் தாயகத்திலிருந்தபோதே கவிதை உலகில் தடம்பதித்தவர் நளாயினி தாமரைச்செல்வன். ஈழத்தில் யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தின் சிறுப்பிட்டி என்ற கிராமத்தில் பிறந்து ஆரம்பக்கல்வியை புத்தூர் ஸ்ரீ சோமாஸ்கந்தாவிலும், பின்னர் உயர் கல்வியை யாழ்ப்பாணம் வேம்படி மகளிர் கல்லூரியிலும் கற்றுத்தேர்ந்தவர். ஈழத்தில் போராட்டச் சூழ்நிலையால் கல்வியைத் தொடரமுடியாமல் இந்தியாவுக்குச் சென்று திருச்சி Holy Cross கல்லூரியில் ஒருவருடம் கல்வி கற்றார். அந்தக் காலம் இந்திய அமைதிப் படையினரின் இலங்கை ஆக்கிரமிப்புக்காலமாக இருந்தது. அக்காலகட்டத்தில் சமாதானம் மீள் வரும் என்ற நம்பிக்கையுடன் தாயகம் திரும்பிய பல ஈழத்தமிழர்களுள் நளாயினியின் குடும்பமும் அடங்கியிருந்தது. சமாதானம் அங்கும் கானல்நீராக அமைந்ததால் 1991இல் புலம்பெயர்ந்து குடும்பத்தினருடன் கவிட்சர்லாந்துக்கு வந்து குடியேறிவிட்டார்.

நளாயினி தாமரைச்செல்வனின் கவிதைகள் ஆரம்பத்தில் புகலிட வானொலிகளில் களம்கண்டு உத்வேகம் கொண்டன. நீண்டகாலமாக இணையத்தளங்களை அவை அழகுபடுத்தி வந்துள்ளதை இணையத்தள வாசகர்கள் அறிந்திருப்பார்கள். யாழ், வார்ப்பு, அப்பால், சூரியன், பதிவுகள், ஊடறு, நிலாமுற்றம், திண்ணை, திசைகள், தமிழமுதம், தமிழ் மன்றம் ஆகியவற்றில் இவரது கவிதைகள் வெளியாகியுள்ளன. சக்தி, ஈழநாடு, வடலி, ஊடறு, பெண்கள் சந்திப்பு மலர், அவள் விகடன், பூவரசு ஆகிய ஊடகங்களிலும் இவரது கவிதைகள் எழுத்துருவில் பிரசுரமாகியுள்ளன.

இன்று தனக்கெனத் தனியானதொரு இணையப் பக்கத்தை வைத்திருக்கும் கவிஞரான நளாயினி, சிறந்ததொரு புகைப்படப் பிடிப்பாளரும் கூட. இவரது புகைப்படக் கருவிக்குள் சிறைப்பிடிக்கப்பட்ட இயற்கை அழகின் வித்தியாசமானதொரு பரிமாணத்தைக்கண்டு நான் பிரமித்துவிட்டேன். எமது கண்ணுக்குச் சாதாரண மரப்பட்டைகளாகவும், மண்ணின் படிவுகளாகவும் தெரிந்த காட்சிப்படிமங்கள் பல இவரது கவித்துவமான புகைப்படக்கண்களுக்குள் அழகான நவீன ஓவியங்களாகச் சிக்கிக் கொண்டதை இவரது இணையத்தளத்தில் கண்டு பிரமித்துப்போனவர்களுள் நானும் ஒருவன். இவரது கவித்துவம் மிக்க புகைப்படத்துறைப் பதிவுகள் இவரை கவிஞராகவும் மாற்றியதா அல்லது கவித்துவம் கொண்ட இவரது பார்வை இவரை ஒரு நல்ல புகைப்படக்காரராகக்கியதா என்பதை அவர் தான் எமக்குச் சொல்லவேண்டும்.

இணையத்தளங்களில் மட்டும் தேங்கியுள்ள இவரது புகைப்படங்கள் இவரது கவிதை நூல்கள் எதிலும் தலைகாட்டாதது எனக்குள் ஒரு குறையாகப்படுகின்றது. குறைந்த பட்சம் அட்டைப் படங்களையாவது இவர் தனது கவித்துவச் சித்திரங்களால் வடிவமைத்திருக்கலாம். அதையும் தமிழகத்தின் உயிர்தீ பதிப்பகத்திடம் விட்டுவிட்டார் போல் உள்ளது. ஏனெனில் இவரது உயிர்த்தீ, நங்கூரம் ஆகிய இரண்டு கவிதை நூல்களிலும் நந்தா கந்தசாமி என்பவரின் ஒத்த தடத்தில் பயணிக்கும் இரண்டு ஓவியங்களே இடம்பெற்றுள்ளன.

நளாயினி தாமரைச்செல்வனின் நங்கூரம் என்ற கவிதைத் தொகுப்பு பற்றிய உள்ளடக்க அறிமுகத்திற்கு முதலில் வருகின்றேன். நங்கூரம் என்ற இத்தொகுதி பலவகையான காதலைச் சொல்லிச் செல்கின்றது. காதலை அதன் நுண்ணிய உணர்வுகளை ஆண்களின் பார்வையிலேயே அதிகமாகத் தரிசித்து வந்த இலக்கிய வாசகனுக்கு நளாயினியின் நங்கூரம் கவிதைகள் புதிதான அல்லது வித்தியாசமான உணர்வினை நிச்சயம் வழங்கும். ஏனெனில் ஆண் பெண் இருவருக்குள்ளே முகிழ்க்கும் காதல் உணர்வினை ஒரு பெண்ணின் பார்வையில் மிகத் தெளிவாகவும் அழகாகவும் இந்நூலில் சித்தரித்துள்ளார். இங்கு ஒருதலைக்காதல், இருதலைக்காதல், பெற்றோரால் பிரிந்து போயிருக்கும் காதல், ஏமாற்றுக் காதல், கபடநெஞ்சின் காதல், இனமத பேதங்களால் பிரிந்து நிற்கும் காதல், மொழியால், இனத்தால் பிரிந்து நிற்கும் காதல், மனதுள் மட்டும் பூத்துவிட்டு உதிர்ந்துவிட்ட காதல் – இப்படியாகப் பல்வேறு காதல்களைப் பேசுவதாக இக்கவிதைகள் விரிகின்றன.

உலகில் பிறந்த ஒவ்வொரு மானிடரையும் அவரது வாழ்வின் ஏதோவொரு காலகட்டத்தில் காதல் தன் வசப்படுத்தும் என்பது வாழ்வியல் நிதர்சனம். பெரும்பாலும் இளவயதில்தான் காதல் உணர்வு அரும்பும் சாத்தியம்

இருந்தாலும்கூட வாழ்வின் குறிப்பிட்ட ஒரு கட்டத்தில்தான் காதல் உணர்வு ஏற்படவேண்டும் என்ற விதி ஒன்று இல்லை. நளாயினி தாமரைச்செல்வனின் நங்கூரத்தை வாசிக்கும் ஒவ்வொருவரும் ஒரு கவிதைக்கு உரிமைகோருபவராகவே இருப்பார் என்பது உறுதியாகும். அக்கவிதையின் நாயகனாகவோ நாயகியாகவோ அவர் நிச்சயம் தன்னை மனத்தளவில் இனங்காட்டியவராக இருப்பார்.

நளாயினி தன் உள்ளக்கிடக்கையை முகவுரையாகக் கூறுகின்றார்: “ஒவ்வொருவரது காதல் மனநிலையை, உணர்வை இயன்றவரை தமிழ்க் கயிறேறி என் உணர்வு மண்டலத்துடன் போராடி தமிழ்க் கயிற்றால் கட்டி, இழுத்துவந்து உங்கள்முன் கவிதைகளாய் தந்துள்ளேன்” என்கிறார். மொத்தம் 31 கவிதைகள் நங்கூரத்தில் இடம்பெற்றுள்ளன. இதில் 16ம் பக்கத்தில் உள்ள காத்திருப்புகள் என்ற கவிதையும், 30ம் பக்கத்தில் உள்ள இன்ப வலி என்ற கவிதையும் வரிவடிவம் மட்டுமே மாற்றப்பட்ட ஒரே கவிதையாக இருப்பதால் 30 கவிதைகள் என்று கூறுவதே பொருந்தும்.

பரிசோதனை முயற்சியாக நாட்டாரியல் பாணியில் தேதி ஒன்று குறிங்கையா என்ற கவிதை எழுதப்பட்டுள்ளதாகத் தோன்றுகின்றது. தமிழகத்துக் கிராமிய மணம் கமழும் இக்கவிதையின் மூலம் நளாயினியின் கவிதைத் தளம் ஈழத்துக் கவிதைப்பாணியிலிருந்து விலகி தமிழக கிராமியத்தளத்தில் சென்று நிற்பதாகப்படுகின்றது. நங்கூரம் என்ற இக்கவிதைத் தொகுப்பின் மூலம் காதலை கவிதையாக்கிய நளாயினி, தொடர்ந்து உயிர்த்தீ என்ற தொகுப்பின் வாயிலாக நட்புக்கு வரைவிலக்கணம் தேட முயல்கின்றார்.

ஆண் - பெண் தோழமை பற்றிப் பேசும் கவிதைகளாக உயிர்த்தீ அமைகின்றது. இங்கு ஆண் - பெண் இருபாலாரினதும் சமத்துவம் பேணப்படுவதுடன் அவரவர்களின் தனித்துவமும் காக்கப்படவேண்டும் என்று சொல்லப்படுகின்றது. தமிழகப் படைப்பாளி புதிய மாதவி அவர்கள் இந்நூல் பற்றித் தன் இணையத்தளமொன்றில் குறிப்பிடும்போது, எல்லா மதங்களையும் ஆண்கள் தான் உருவாக்கினார்கள். எல்லாச் சட்டங்களையும் அவர்களே படைத்தார்கள். எல்லாக் கல்வி முறைகளையும் ஆண்களே நிர்ணயித்தார்கள். இப்படி எல்லாம் ஆண்களால் உருவாக்கப்பட்ட சமூகப் பின்னல் கொண்ட சமுதாயத்தில் இதுவரைக்கும் பெண் தன்னுடைய தனித்துவத்தை இழக்காமல் பிழைத்திருப்பது மாபெரும் அற்புதம் என்கிறார். இயற்கையே பெண்ணைப் பாதுகாத்து வந்துள்ளது என்று கூறும் புதிய மாதவி, உயிர்த்தீ அணையாமல் இருக்க இயற்கை அவள் தனித்துவத்தை அடைகாத்து வந்துள்ளது என்று குறிப்பிடுகின்றார். இங்கு நளாயினி தாமரைச்செல்வன் ஆண் பெண் நட்பை உயிர்த்தீயாகக் கண்டு உருகுகின்றார்.

நங்கூரம் போலன்றி உயிர்த்தீ தலைப்புகளற்ற கவிதைகளைக் கொண்டதாக உள்ளது. மனுஷ்யபுத்திரனின் உயிர்மை பதிப்பகம் நளாயினியின் உயிர்த்தீ கவிதைத் தொகுதியின் பக்க வடிவமைப்பில் சில குளறுபடிகளை செய்திருப்பதாக எனக்குப் படுகின்றது. சில பக்கங்கள் கவிதையின் அர்த்தம் காணமுடியாத இரண்டு வரிகளை மட்டும் கொண்டதாக அமைந்துவிட்டுள்ளது. இரு பக்கங்களில் அமையக்கூடிய ஒரு நீண்ட கவிதை 2 முதல் 4 வரிகளை மட்டும் பக்கத்துக்கொன்றாகக் கொண்டு 10,12 பக்கம் வரை நீண்டு செல்கின்றது. மொத்தம் 144 பக்கங்கள் கொண்ட

இத்தொகுதியை பதிப்பாளர்கள் முறையாகக் கவனமெடுத்து பதிப்பித்திருந்தால் நங்கூரம் போன்று கச்சிதமாக அமைந்திருக்கும் வாய்ப்பு உண்டு.

கவிதைகளுக்குத் தலைப்பு முக்கியம் என்ற கட்சியைச் சேர்ந்தவன் நான். தலைப்பு வாசனை கற்பனைப் பிரபஞ்சத்தில் சுதந்திரமாக அலைவதைக் கட்டிப்போடும் என்று கூறும் எதிர்வாதத்தை ஒருசில இடங்களில் தான் ஏற்றுக்கொள்ள முடிகின்றது. உயிர்த்தீ தொகுதியின் கவிதைகளுக்குத் தலைப்பிடப்படாமைக்கு அது தான் காரணம் என்று கருத இடமுண்டு. காரணம் தோழமை பற்றிய ஒவ்வொரு கவிதையின் கருத்தும் முதலில் வாசித்த கவிதையின் தொடர்ச்சியாக எடுத்துச் செல்கின்றது. இக்கவிதைகள் ஒழுங்குமுறையாகப் பிரிந்து பக்கவடிவமைப்புச் செய்யப்பட்டிருந்தால் நளாயினியின் எண்ணம் நன்றாக ஈடேறியிருக்கும். பக்கங்களை குழப்பி வைத்திருப்பதால் ஒரு கவிதையின் முடிவும் மறுகவிதையின் தொடக்கமும் தேடி சாதாரண வாசகர் குழம்பவேண்டியுள்ளது.

நங்கூரத்தில் நளாயினியின் முன்னுரை இடம்பெற்றிருந்தது. அதில் கவிதைசார் உள்ளக்கிடக்கையை வெகுவாகப் பகிர்ந்துகொண்டிருந்தார். உயிர்த்தீயில் தலைப்பற்ற கவிதைகளுக்கான தன் புரிதல்களையும் முன்னுரையாகப் பகிர்ந்து கொண்டிருந்திருக்கலாம் என்ற எண்ணத் தோன்றுகின்றது. இதன்மூலம் இலக்கியச் சுவைஞரிடம் தன் அழகிய கவிதைகளை நெருக்கமாக எடுத்துச் சென்றிருக்கமுடியும். பெற்றோரின் ஆசி உரையுடன் மட்டும் மட்டுப்படுத்திக்கொண்டு, உயிர்த்தீ கவிதைகள் அடுத்த பக்கத்திலேயே படரத் தொடங்கிவிடுகின்றது.

நங்கூரம், உயிர்த்தீ ஆகிய கவிதைத் தொகுதிகளுக்கு அடுத்தபடியாக பூக்கள் பேசினால், உயிர்கொண்டு திளைத்தல் ஆகிய இரு தொகுதிகளை வெளியிடும் எண்ணத்தை அவர் தன் நூலில் பகிர்ந்துகொண்டுள்ளார். நளாயினியிடமும் அவரையொத்த பிற புகலிடப் படைப்பாளிகளிடமும் இச்சந்தர்ப்பத்தில் ஒரு வேண்டுகோளை நாம் விடுக்கவேண்டியுள்ளது.

தமிழகத்தில் நூல்களை பதிப்பிப்பதால் தமிழக வாசகர்களுடன் புலம்பெயர்ந்த ஈழத்து எழுத்தாளன் நன்கு பரிச்சயமாவது உண்மைதான். சாத்தியமாகும் இன்றைய நிலையில், தயவுசெய்து உங்கள் படைப்புக்களை ஈழத்து வாசகர்களிடமும் சென்றடைய முயற்சி செய்யுங்கள். தாயகத்தில் எமது படைப்புக்களை நூலுருவில் உலாவவைப்பதும் எமது அடையாளங்களை அங்கு தங்கவைத்துக்கொள்வதும் மிகவும் முக்கியமான விடயமாகும். அதுவே புலம்பெயர்ந்த ஈழத்துப் படைப்பாளியின் தார்மீக உரிமையும் கூட. தமிழகத்தில் பதிப்பிக்கப்படும் ஈழத்தவரின் நூல்கள் பல எமது கைகளை வந்தடைவதில் நீண்டகாலத் தாமதங்கள் ஏற்படுகின்றன. அவற்றை எளிதில் புகலிடத்திலும், தாயகத்திலும் ஒரே வேளையில் கிடைக்கச் செய்யும் சிக்கலற்ற விநியோக நடைமுறைகள் இன்றுவரை ஏற்படுத்தப்படவில்லை. பொருளாதார, லாப நோக்கங்களால் அது திட்டமிட்டு தடுக்கப்பட்டு வருவதாகவும் ஒரு கருத்து உள்ளது. இந்நிலையில் தமிழகத்தில் வெளியிடப்படும் எமது நூல்களின் மீள்பதிவுகள் தாயகத்திலும் வெளியிடப்பட்டு பரவலான விநியோகத்தை மேற்கொள்வது முக்கியமானதாகும்.





# ஆக்க இலக்கியப் படைப்புகளில் ஆங்கில மொழிப் பிரயோகம்

(புலோலியூர் இரத்தின வேலோனின்  
நெஞ்சாங்கூட்டு நினைவுகள் சிறுகதைத் தொகுதி  
ஆய்வரங்கில் விவாதிக்கப்பட்டதன் எதிர்வினை)

ச. முருகானந்தன்

தமிழ் மொழி இன்னும் 50 ஆண்டுகளுக்குள் அழிந்து விடும் என்ற அச்சுறுத்தலுக்கு மத்தியில் இன்றைய தமிழ் சினிமா மற்றும் தொலைக்காட்சிகள் ஆங்கில மோகத்துள் மூழ்கி, தமிழை புறம் தள்ளி வரும் இன்றைய காலகட்டத்தில், ஆங்கில மொழியின் ஊடுருவல் பற்றி இரத்தின வேலோனின் சிறுகதை ஆய்வரங்கில் விவாதிக்கப்பட்டமை காலத்தின் தேவை கருதிய முக்கியமான ஒரு கலந்துரையாடலாகும். தேசிய வானொலிகளின் பகல் இரவு சேவைகள் கூட ஆங்கிலத்துள் அமிழ்ந்து போயுள்ளன.

இரத்தின வேலோனின் நெஞ்சாங்கூட்டு நினைவுகள் சிறுகதைத் தொகுதியில் வடமராட்சிப் பிரதேச மொழியாடல்களுடன் பல கதைகள் இடம்பெற்றுள்ளன சரவணை, ஒற்றைப்பனை முதலான சிறுகதைகள் வடமராட்சிப் பாரம்பரியம் மிக்க கதைகளாகவும், மன உணர்வுகளை உசுப்பும் சிறுகதைகளாகவும் இத்தொகுதிக்கு மகுடம் சூட்டி நிற்கின்றன. நாடறிந்த எழுத்தாளர் இரத்தின வேலோனது ஒன்பதாவது நூலாக வெளிவந்த இத் தொகுதியின் அட்டைப்படம் மூவாணத்தில் அமையாவிட்டாலும், கதைகளில் வழமையான சுவையை உணரமுடிகிறது. அலங்காரம் செய்யாத புதுமணப்பெண் போன்ற அட்டைப்படம் சிறிது நெருடலாகவே இருக்கிறது.

இத்தொகுதி பற்றி விமர்சனம் செய்த தம்பு சிவா, இத்தொகுதியிலுள்ள பிறந்தநாள் சிறுகதையில் 30க்கு மேற்பட்ட ஆங்கிலச் சொற்களைப் பயன்படுத்தியுள்ளதாக குறிப்பிட்டதை அடுத்து, இது தொடர்பாக காத்திரமான கருத்துக்கள் முன்வைக்கப்பட்டன. தமிழக சிறுகதைகளில் பயன்படுத்தப்படுமளவு இதில் மோசமாக ஆங்கிலச் சொற்பிரயோகம் இல்லை என நிகழ்வுக்குத் தலைமை தாங்கிய டாக்டர் எம்.கே. முருகானந்தன் குறிப்பிட, இப்படியான சொற்பிரயோகங்கள் நடுத்தரவர்க்க கதைமாந்தர் உலாவரும் கதைகளில் தவிர்க்க முடியாத தனது என நீர்வைப் பொன்னையனும் படைப்புருவாக்கங்கள் மொழிகளுக்கு அப்பாற்பட்டவை என ஞானம் ஆசிரியர் டாக்டர் ஞானசேகரனும் குறிப்பிட, அதை மறுத்து பருத்தியூர் பாலவரவநாதனும் டாக்டர். ச. முருகானந்தனும் இன்னும் சிலரும் குறிப்பிட்டனர்.

ஆங்கிலம் உலகமொழி ஆங்கிலத்தை அனைவரும் தெரிந்து வைத்திருக்க வேண்டும். எனினும் ஆங்கிலத்தை ஆங்கிலமாக பேசுதலன்றி, அதை தமிழ் உரையாடல்களில் சேர்ப்பது உசிதமல்ல என்றும், அவ்வாறு அதிகமாக கலந்து உரையாடுவதன் மூலம் தமிழின் தனித்தன்மை குன்றிவிடுமென்றும், இன்று ஏழு சொற்கள் கொண்டதமிழ் வசனத்தில் மூன்று அல்லது நான்கு ஆங்கிலச் சொற்களைக் கலந்து உரையாடுவது தவறு என்றும் ச. முருகானந்தன் குறிப்பிட்டார். ஆங்கில மொழிகளை அதிகம் கலந்து உரையாடல்களை அமைக்கும் போது, அது சாமான்ய

வாசகனுக்கு புரிந்துகொள்ள சிரமமாக இருக்கும் என சிவசுப்பிரமணியம் குறிப்பிட்டார்.

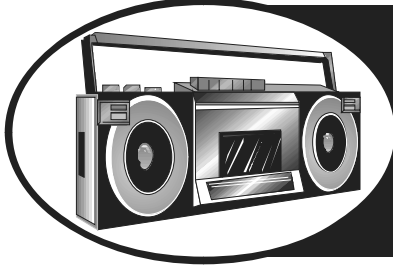
கத்தி, சத்தகம், மூடல், குஞ்சுப்பெட்டி, பங்கார், பின்னை, பேந்து போன்ற பேச்சு மொழியிலுள்ள சொற்களைக் கையாண்ட கதைகளிடையே, ஆங்கில மொழிப் பிரயோகம் மிக்க கதைகள் நெருடலாக இருப்பதாக, பால வரவநாதன் குறிப்பிட்டார். பங்கார் போன்ற பிரதேச மொழி சொற்களைத் தன்னால் புரிந்து கொள்ள சிரமமாக இருந்ததாக தேவகௌரி குறிப்பிட்டார். நாளாந்த வாழ்வில் பயன்படுத்தும் ஆங்கிலச் சொற்களை, படைப்புகளில் பயன்படுத்துவதில் தவறில்லை என தினகரன் ஆசிரியர் சிவா சுப்பிரமணியம் குறிப்பிட்டார்.

உண்மை தான். எமது நாளாந்த வாழ்க்கையில் பல ஆங்கிலச் சொற்களை உரையாடலில் பயன்படுத்திப் பழகி விட்டோம். ஓ.எல், ஏ.எல், ரீயூசன், தியேட்டர், ரேடியோ, போட்டோ, போன், கார் பஸ், ரீவி, சயிக்கிள் என பல உதாரணங்களைக் குறிப்பிடலாம்.

எமது தமிழ்மொழி காலத்தால் அழியாது சிறப்புற வேண்டுமானால் நாம் இயன்றவரை தமிழ் சொற்களை நாளாந்த வாழ்வில் பயன்படுத்த வேண்டும். அப்படி பயன்படுத்தும் போது அவை நெருடலாக இருப்பதாக பின்தள்ளுவது உசிதமல்ல. தமிழ் வாழ வேண்டுமானால் நாம் ஆங்கில மோகத்தைக் கைவிடவேண்டும். புதிய சொற்களுக்கு பொருத்தமான தமிழ்ச்சொற்களை கண்டுபிடித்து பயன்படுத்துதல் காலத்தின் தேவையாகும். இன்றைய தலைமுறையினர், தமது உரையாடலில் ஆங்கிலத்தை சேர்த்து உரையாடுதலை நாகரீகமாக கருதுகிறார்கள். ஏற்கனவே அழகான தமிழ்ச் சொற்களை புழக்கத்தில் இருந்ததையும் புறம் தள்ளிவிட்டு, ஒத்த ஆங்கிலச் சொற்களைப் பயன்படுத்துகின்றமை வேதனையாகிறது.

யாமறிந்த மொழிகளிலே தமிழ் மொழி போல் இனியதெங்கும் காணோம் என்ற கவிஞரின் கூற்றையும் பின்னுக்குத் தள்ளிவிட்டு, ஆங்கில மோகம் கொண்டு அலைவது ஏனோ? தொலைக்காட்சி, வானொலி, திரைப்படத் துறையினருக்கு புரிய வைப்பது எங்ஙனம்? எனினும் பூனைக்கு மணி கட்டித் தானாக வேண்டும். இல்லாவிட்டால் தமிழ் தேய்ந்து விடும். அழகான தமிழ்ச் சொற்கள் எல்லாம் அற்றுப் போய்விடும். எனவே குறைந்தபட்சம் ஏற்கெனவே இருக்கிற தமிழ்ச் சொற்களையாவது பயன்படுத்தி தமிழை அழிவிடிரந்து மீட்போம். புலம் பெயர் தமிழர்களை விட, இஸ்லாமிய தமிழர்களை விட மோசமாக எமது தேசிய தமிழர்கள் தான் தமிழை மிதிக்கிறார்கள்.

நன்றி என்றும், வணக்கம் என்றும் கூறுவது வன்னியில் நெருடலாக இல்லாத போது, கொழுப்பில் மட்டும் ஏன் நெருடலாக இருக்க வேண்டும்? சித்திரமும் கைப்பழக்கம், செந்தமிழும் நாப்பழக்கம். தமிழை தமிழர் நாம் வாழவைப்போம்.



# திரைமறைவுக் கலைஞர்கள் ஓர் அனுபவத் தொகுப்பு

எஸ். குடகுஜன்



30 வருடங்களுக்கு மேலாக ஒலிபரப்புத் துறையிலும் 20 வருடங்களுக்கு மேலாக ஒளிபரப்புத் துறையிலும் பணியாற்றி வருபவர் S. நடராஜன் இலங்கை வானொலியில் அறிவிப்பாளராக, செய்தி வாசிப்பவராக, நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பாளராக, வானொலி மாமாவாக அரும்பணியாற்றிய அவர் ஆயை கும்பாபிஷேகம், தேர்த் திருவிழா என்பனவற்றின் நேர்முக வர்ணனையாளராகவும் இருந்துள்ளார். ரூபவாஹினியின் “ஐ” அலைவரிசையிலும் செய்திவாசிப்பவராக இருந்து இப்போது சைவ நீதி நிகழ்ச்சிக்குப் பங்களிப்பைச் செய்து வருகின்றார். இரு ஊடகங்களினது செய்திப் பிரிவுகளில் தொடர்ந்தும் அவரது சேவை இருந்து வருகிறது.

10வது தெற்காசிய விளையாட்டுப் போட்டிகள் ஆகஸ்ட் மாதம் 18ம் திகதி ஆரம்பித்து 28ம் திகதி முடிவடைந்தன. இந்தியா 118 தங்கப் பதக்கங்களைப் பெற்று முதலாம் இடத்திலும், பாகிஸ்தான் 43 தங்கங்களை வென்று இரண்டாம் இடத்திலும் உள்ளன. 37 தங்கப் பதக்கங்களைப் பெற்ற இலங்கை 3ம் இடத்தை அடைந்துள்ளது. தெற்காசிய நாடுகளின் அடுத்த விளையாட்டுப் போட்டிகள் பங்களாதேஷின் டாக்கா நகரில் நடைபெறும்.

உலகின் முதலாவது பெண் பிரதமர் என்ற புகழையும் பெருமையையும் பெற்ற ஸ்ரீமாவோ பண்டாரநாயக்காவின் ஆட்சிக் காலத்தின் போதும், 1965ம் ஆண்டில், மண்டலம் சேரா நாடுகளின் கண்காட்சியொன்று மிகப் பிரமாண்டமான அளவில் நடைபெற்றது. அணிசேரா நாடுகள் பல அவற்றின் தயாரிப்புக்களையும் உற்பத்திப் பொருட்களையும் அங்கு காட்சிக்கு வைத்திருந்தன. விவசாயம், போக்குவரத்து, கல்வி, மருத்துவம், கைத்தொழில், நீர்ப்பாசனம், கடற்றொழில், வீடமைப்பு விஞ்ஞானம், தொழில்நுட்பம் ஆகிய துறைகளிலான அதி நவீன உற்பத்திப் பொருட்கள் அங்கு காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டிருந்தமை முக்கிய அம்சமாகும். 50க்கு மேற்பட்ட நாடுகள் பங்குபற்றின.

பலவருடகால இடைவேளைக்குப் பின்னர் இடம் பெற்ற, நாடுகள் பல பங்கு பற்றிய கண்காட்சி இது என்பதனால் இதற்குப் பெரும் வரவேற்பு இருந்தது. இதனைப் பார்வையிடவென நாட்டின் சகல பகுதிகளிலிருந்தும் மக்கள் வந்து சென்றனர். இவர்களுக்குத் தேவையான சகல தகவல்களும் வழங்கப்படவேண்டுமென்பதில் கண்காட்சி ஏற்பாட்டாளர்கள் தீவிர கவனம் செலுத்தினார்கள். சகலவித தகவல்களும் தயாரிக்கப்பட்டு மும்மொழிகளிலும் அவை அறிவிக்கப்படுவதற்கான ஒழுங்குகள் பூர்த்தி செய்யப்பட்டன. பொதுமக்களுக்கான தமிழ் மொழி அறிவிப்புக்களை செய்வதற்கு, வர்த்தக சேவையின் அப்போதைய அறிவிப்பாளர் ராஜகுரு சேனாதிபதி கனகரத்தினமும் நானும் அனுப்பப்பட்டோம்.

பாரிய அளவில் இடம்பெற்ற கைத்தொழில் கண்காட்சி என்பதனால் தினமும் பல ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் நாட்டின் பல பகுதிகளிலிருந்தும் வந்து சென்றார்கள். கொழும்பு 7ல் இருந்த முன்னைய குதிரைப் பந்தய மைதானத்தில் இது இடம்பெற்றது. எங்களுக்கு கிடைத்த தகவல்களை வைத்து, ஏனைய அம்சங்களையும் விபரங்களையும் திரட்டி, எமது சக்திக்குட்பட்ட வகையில் எமது கடமையை சிறப்பாகப் பூர்த்தி செய்தோம்.

பார்வையாளர்களாக வந்தவர்கள் கண்காட்சியை மாத்திரம் பார்த்து விட்டுப் போகவில்லை. மும் மொழிகளிலும் அங்கு

இடம்பெற்ற அறிவிப்புக்கள் உட்பட பல விடயங்களை அவதானித்தார்கள். சொந்த இடங்களுக்கு அவர்கள் திரும்பியதும், தமிழ் நிகழ்ச்சி அதிகாரிக்கு கண்காட்சி அறிவிப்புக்கள் சம்பந்தமான பாராட்டுக் கடிதங்கள் அனுப்பி வைத்ததை இன்னும் என்னால் மறக்க முடியவில்லை.

அ. “தமிழில் இடம்பெற்ற எல்லா அறிவிப்புக்களும் நன்றாக இருந்தன. அறிவிப்பாளர்கள் இலங்கை வானொலியைச் சேர்ந்தவரென்பதனால் அவருக்கு எனது பாராட்டுக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.”

ஆ. பொதுமக்களுக்கான அறிவிப்புக்களைச் செய்த அறிவிப்பாளரை நான் பாராட்டுகின்றேன். அவருக்கு நல்ல குரல் வளம் உள்ளது. அவரது அறிவிப்புக்கள் பற்றி மற்றும் பலரும் பாராட்டியதை நான் அவதானித்தேன். என்னால் நேரடியாக வந்து பாராட்டுக்களை தெரிவிக்க முடியாமைக்கு வருந்துகின்றேன்.”

என்பன போன்ற பல கடிதங்களை தமிழ் நிகழ்ச்சி அதிகாரி என்னிடம் தந்தார். இந்தத் துறையில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களுக்கு “நிகழ்ச்சி நன்றாக இருந்தது” என்ற அந்த 2 சொற்களுமே பல கோடி ரூபா பெறும்.

வானொலி நேயர்கள் – நிகழ்ச்சிகள் சம்பந்தமான விருப்பு, வெறுப்புக்களை கடித மூலம் தெரிவித்தார்கள். தமிழ் ஒலிபரப்பு சிறப்பாக இருக்க வேண்டும் என்பதே அவர்களது ஒரே நோக்கமாக இருந்தது. சுய புராணம் என குற்றம் சுமத்தப்பட்டாலும் 1976ம் ஆண்டுக் காலப்பகுதியில், பாராளுமன்ற உறுப்பினர் M.H.M. நைனாமரிக்கார் அவர்கள், சில ஆலோசனைகளைத் தெரிவித்து கடிதமொன்றை அனுப்பி வைத்ததை இங்கே குறிப்பிட வேண்டும்.

“உங்களது செய்தி வாசிப்பு விரைவாக இருக்கிறது. ஆனால் தெளிவாக இருந்ததை ஏற்றுக் கொள்கின்றேன். ஓரளவு ஆறுதலாக, சில சொற்களுக்கு அழுத்தம் கொடுத்து வாசிப்பீர்களானால், உங்களது செய்தி வாசிப்பு சிறந்ததாக இருக்கும். பாமரமக்களும் தமிழ் செய்திகளைக் கேட்டே – சமய, சமூக, பொருளாதார, உலகியல் அறிவை விருத்தி செய்து கொள்கிறார்களென்பதனால், அவர்களும் விளங்கிக் கொள்ளக் கூடிய வகையில் செய்தியை வாசிப்பது – அறிவிப்பாளர்களின் கடமையாகும்” என்று அவர் குறிப்பிட்டிருந்தார்.

ஒலிபரப்பாகும் நிகழ்ச்சிகள், அவற்றின் தயாரிப்பு, அறிவிப்புக்கள் என்பனவற்றை வானொலி நேயர்கள் தீவிரமாக கவனிக்கும் காலம் ஒன்றிருந்தது. அவை பற்றிய தங்கள்

கருத்துக்களை உடனுக்குடன் தமிழ் நிகழ்ச்சி அதிகாரிக்கு அறிவித்தார்கள் தொலைபேசி மூலமும் விருப்பு - வெறுப்புக்கள் தெரிவிக்கப்பட்டன. இவை எல்லாம் அடுத்து வரும் நிகழ்ச்சிகளைச் சிறப்பாகத் தயாரிக்க பெரிதும் உதவின என்பதை மறுக்க முடியாது. ஆங்கிலத்தில் அதனை Feed Back என்று குறிப்பிடுவோம்.

நேயர்களின் விமரிசனத்துக்குள்ளான மற்றொரு நிகழ்ச்சி பற்றியும் இங்கே குறிப்பிட வேண்டும். அறிவிப்பாளர்கள் அனைவரும் குறிப்பிட்ட ஒரு விடயத்தை எடுத்துக்கொண்டு 30 நிமிடத்துக்கான பிரதி தயாரித்து இசைத்தட்டுக்களிலிருந்து பாடல்களைச் சேர்த்து மாதம் 1 தடவை நிகழ்ச்சி ஒன்றை ஒலிபரப்பும் முறை இருந்து வந்தது. பொதுவாக - தாய்ப்பாசம், காதல், சகோதர உறவு, கல்வியின் சிறப்பு போன்ற தலைப்புக்களிலேயே நிகழ்ச்சிகள் ஒலிபரப்பாயின.

எனது முறை வந்ததும் “காவடிச் சிந்து” என்ற தலைப்பில் நிகழ்ச்சி ஒன்றை ஒலிபரப்பினேன். M.L. வசந்தகுமாரி போன்ற கலைஞர்கள் பாடிய காவடிச் சிந்துப் பாடல்கள் அதில் இடம்பெற்றன. நிகழ்ச்சி ஒலிபரப்பாகி 2வார காலத்தில் தீவகத்தைச் சேர்ந்த நேயர் ஒருவர் இந்த நிகழ்ச்சி பற்றி முறைப்பாடு செய்திருந்தார்.

“நிகழ்ச்சி நன்றாக இருந்தது. கீழ்க்கண்ட அதிகமான காவடிச் சிந்துகளை ஒரே நேரத்தில் கேட்டு மகிழ்ச்சி அடைந்தேன். ஆனால் காவடிச் சிந்தை இயற்றிய சென்னிகுளம் அண்ணாமலை ரெட்டியாரின் பெயர் ஒரு இடத்திலும் குறிப்பிடப்பட வில்லை. அவர் இல்லாமல் - காவடிச் சிந்து இல்லை என்பதனால் அவரது பெயர் கட்டாயம் இடம் பெற்றிருக்க வேண்டும்” என்று குறிப்பிட்டிருந்தார். அது உண்மையில் ஒரு பாரிய தவறுதான். 250 மைல்களுக்கப்பாலிருந்து எங்கேயோ ஒரு மூலையில் வானொலி நிகழ்ச்சிகளை கேட்பவர்கள் இருக்கிறார்களே! அது பற்றிய விமர்சனங்களை உடனுக்குடன் தெரிவிப்பவர்களும் உள்ளனர்! என்று மகிழ்ச்சி அடைந்தேன். இன்றைய துரிதகதியில் இயங்கும் மக்களின் வாழ்க்கையில் இவை சாத்தியமாகுமோ? என்பது கேள்விக் குறி.

நேரடி ஒலிபரப்புக்கள், நேர்முக வர்ணனைகள் பல தரப்பட்டவை. ஆலய தேர்த்திருவிழா, கும்பாபிஷேகம், கண்டிப்பெரஹர, சுதந்திர தின வைபவம், விளையாட்டுப் போட்டிகள் பிரமுகர்களின் இறுதி ஊர்வலம் என்பன இவற்றுட் சில. இவற்றின் நேர்முக வர்ணனையின் போது பொருத்தமான சொற்பிரயோகம் முக்கியமாகும்.

விளையாட்டுப் போட்டி சம்பந்தமான நேர்முக வர்ணனையின்போது உற்சாகத்தையும் குதூகலத்தையும் காண்பிக்கும் வகையிலான சொற்பிரயோகங்களை மேற்கொள்ளலாம். குரலிலும் ஓரளவு குதூகலத்தைக் காண்பிப்பது - வரவேற்கப்படும். இதற்கு எதிர்மாறானது - பிரமுகர்களின் இறுதி ஊர்வல நேர்முக வர்ணனை. மறைந்த வரை மேன்மைப்படுத்தும் வகையிலான கண்ணியமான சொற்பிரயோகம். குடும்ப அங்கத்தவர்களுக்கு ஆறுதல் வார்த்தைகள், சமூகமளித்துள்ள பிரமுகர்களின் விபரங்கள் என்பன முக்கியமானவை. குரலினும் அமைதியும், சாந்தமும் பிரதிபலிக்க வேண்டும்.

வரலாற்றுப்புகழ் பெற்ற கண்டி பெரஹரவின் நேர்முக வர்ணனை - அதன் பாரம்பரியத்துக்கும், தெய்வீகத் தன்மைக்கும் மதிப்பளிக்கும் வகையில் சாந்தமான தொனியில் இடம்பெறுவது வரவேற்கத்தக்கது. இத்தகைய நேர்முக வர்ணனையின் போது வீண் சொற் சிலம்பங்களை நேயர்கள் விரும்பமாட்டார்கள். தற்சமயம் சிங்கள மொழியில் மாத்திரம்

இடம்பெறும் பெரஹர நேர்முக வர்ணனை, சில வருடங்களுக்கு முன்னர் - மும் மொழிகளிலும் சமகாலத்தில் நடைபெற்றது. மும் மொழிகளிலும் செய்தி அறிக்கைகள் ஒலிபரப்பானதையடுத்து இரவு 9.30க்கு ஆரம்பமாகும். நேர்முக வர்ணனை நள் இரவு 12.00 மணிவரை நீடிக்கும். கண்டியிலுள்ள பிரபல ஹோட்டல் ஒன்றின் முதல் மாடியில் சிங்கள + தமிழ் + ஆங்கில நேர்முக வர்ணனையாளருக்கான ஒலிவாங்கிகள் பொருத்தப்பட்டிருக்கும்.

புத்தர் பெருமானின் கீழ்த்தாடை இடப்பக்க தந்தம் பாதுகாத்து வைக்கப்பட்டு பூஜிக்கப்படும் ஸ்ரீ தலதா மாளிகையில் பெரஹர சம்பந்தமாக நடைபெறும் சகல நிகழ்ச்சிகளையும் இங்கிருந்து பார்க்க முடியும். அவ்வாறு இடம்பெறும் நிகழ்ச்சிகளை அவதானித்து அவற்றை நேர்முக வர்ணனையாக வழங்குவதே மூன்று அறிவிப்பாளர்களின் கடமையாக இருந்தது.

இதற்கான ஆயத்தங்கள் பெருமளவு செய்யப்பட வேண்டியிருந்தன. தலதா மாளிகையின் வரலாற்றுப் பாரம்பரியம், அங்கு நடைபெறும் வழிபாட்டு விபரங்கள், சுற்றியுள்ள தேவாலயங்களின் தொடர்புகள் - கடமையாற்றுவோரின் பணிகள், பெரஹர பற்றிய தகவல்கள் உட்பட சகல விடயங்களும் கைவசம் இருந்தால் தான் நேர்முக வர்ணனையை சிறப்பாகச் செய்ய முடியும். சில வருடங்களுக்கு முன் ஒரு தடவை இடம்பெற்ற சம்பவம் பற்றி இங்கே குறிப்பிட வேண்டும். கண்டிப் பெரஹர நேர்முக வர்ணனைக்கான சகல ஒழுங்குகளும் பூர்த்தி செய்யப்பட்டு விட்டன. நேரம் இரவு 9.25. கொழும்பில் தலைமை நிலையத்துக்கும் எமக்கும் இடையிலான தொடர்புகளும் ஏற்படுத்தப்பட்டுவிட்டன. எந்த நேரத்திலும் நேர்முக வர்ணனை ஆரம்பிக்கப்படலாம் என்ற சூழ்நிலை. இந்தச் சமயத்தில் தான் தலதா மாளிகையிலிருந்து ஒரு அறிவித்தல் கிடைத்தது. தவிர்க்க முடியாத காரணங்களினால் பெரஹரவை 9.30க்கு ஆரம்பிக்க முடியாது. 10.30க்கே ஆரம்பிக்கும். தேவையான ஒழுங்குகளைச் செய்து கொள்ளவும்” என்பதே அந்த அறிவித்தலாகும்.

நேரம் இரவு 9.27 எமது பொறுப்பதிகாரி அறிவிப்பாளர் மூவரிடமும் இரண்டே இரண்டு கேள்விகளை மாத்திரம் கேட்டார்.

1. இந்த ஒருமணி நேர இடைவெளியை உங்களால் நிரப்ப முடியுமா? அல்லது
2. நிலையம் திரும்பி மீண்டும் 10.30க்கு இணைப்பை ஏற்படுத்தவா? என்று கேட்டார்.

இதற்கு பதிலளிக்க 1 வினாடி தான் கால அவகாசம் எமக்கு இருந்தது. “1 மணிநேர இடைவெளியை நாங்களே நிரப்புகின்றோம். நிலையம் திரும்பி வாத்திய இசையை ஒலிபரப்ப வேண்டிய அவசியம் இல்லை! என்று கூறினோம்.

ஸ்ரீ தலதா மாளிகை பெரஹர சம்பந்தமாக 1 மணி நேரமல்ல - 3 மணி நேரம் பேசக்கூடிய தகவல்கள் எம்மிடம் இருந்ததே இத்தகைய அசாத்திய துணிவிற்கான காரணம் என்று கூறினால் அது மிகையல்ல.

இப்படிப்பட்ட ஆலோசனையை வழங்கியவர். முன்னாள் பதில் தமிழ் நிகழ்ச்சி அதிகாரியாக இருந்த C.V. ராஜசுந்தரம் அவர்கள். நேர்முக வர்ணனையின்போது எத்தகைய சூழ்நிலையையும் ஈடு செய்யக்கூடிய வகையில், உங்களை நீங்களே தயார் செய்து கொள்ள வேண்டும் என்று கூறியிருந்தார்.

(முற்றும்)





**லண்டன் ஜெயிலில் செக்ஸ் கொடுமைகள்**

பொதுவாக மேற்குலக நாடுகளில் உள்ள சிறைச்சாலைகள் எமதுர் சிறைகள் போல இருக்காது என்று ஒரு நண்பர் சொன்னார்.

அவர் நினைத்துச் சொன்னது இங்கு மனித உரிமைகள் தொடர்பாக அதிகமாக அக்கறை எடுப்பார்கள் துன்புறுத்த மாட்டார்கள் என்ற நம்பிக்கையில்.

ஆனால் ஐரோப்பிய நாடுகளில் உள்ள சிறைகளில் மிகவும் வன்மையானது ஓரினச் சேர்க்கையாகும். சிறைகளில் உள்ளவர்கள் தாமாகவே ஓரினச் சேர்க்கையில் ஈடுபட சந்தர்ப்பம் அதிகமாகவே உள்ளதாக சமூகவியல் ஆய்வாளர்கள் சொல்கிறார்கள்.

ஓரினச் சேர்க்கையில் விருப்பம் இல்லாதவர் ஒருவர் ஜெயிலுக்குள் போனாலும் அவர் வற்புறுத்தி புணரப்படுவார் என்கிறார் ஜெயிலுக்கு போய் வந்த ஒருவர்.

ஒரு கொலை கேஸில் மாட்டுப்பட்டு இங்கே பிரித்தானிய சிறைக்கு போய்விட்டு வந்த ஒருவரைச் சந்தித்தது எனக்கு இங்கே சிறையில் நடக்கும் விடயங்கள் தொடர்பான ஒரு தெளிவை ஏற்படுத்தியது.

பொதுவான நம்பிக்கைகள் உடைந்தது. தனக்கும் ஜெயிலில் இருந்த வெள்ளைக்கார கைதிகள் பின் வழியாக புணர்ந்தார்கள் என்றார் அவர்.

தான் விருப்பமில்லாமல் அடம்பிடித்த போது அவரை அடித்து துன்புறுத்தியிருக்கிறார்கள்.

பின்னர் செக்ஸ் வைக்க அனுமதித்த பின்புதான் தனக்கு அவர்கள் அடித்ததை நிறுத்தினார்கள் என்றார். ஆண்கள் செக்ஸ் செய்வதற்கான ஓயில் போன்றவை சிறைக்குள் கைதிகளின் நண்பர்களால் எடுத்து வரப்படுகின்றதாம். அத்தோடு போதைப் பொருட்களும் தாராளமாக சிறைக்குள் வருகின்றதாம்.

பெண்கள் பகுதி சிறைக்கதவுக்குள்ளும் பாலியல் புணர்ச்சி மற்றும் போதைப் பொருள் பாவனை இன்னும் கஞ்சா பாவனை தாராளமாக இருக்கின்றதாம்.

நீண்டகாலம் சிறையில் இருப்பவர்களுக்கும் ஜெயில் காவலர்களுக்குமிடையில் தொடர்பு வந்து விடுகிறது. அதனால் இலகுவாக ஜெயில் காவலர்களுக்கு லஞ்சம் கொடுத்து போதைப் பொருள் உள்நுழைவதாக சொன்னார் அவர்.

போதை அடித்து விட்டு இருக்கும் மயக்க நிலையில் அடித்த புணர்ச்சி மட்டும் தான் அவர்களுக்கு ஒரு பொழுது போக்கு என்பதாக அவர் சொன்ன பொழுது அதிர்ந்தேன்.

ஓரினச் சேர்க்கையைத் தவிர வேறென்ன பொழுது போக்கு அவர்களுக்கு என்றார். சில வேளை ஜெயில்களும் கைதிகளோடு செக்ஸ் வைத்துக் கொள்வதாக சொன்னார். எல்லாமோ ஹோமோ செக்ஸ்.

இது ஒரு வகை துன்புறுத்தலுக்குள் கொண்டு சென்று, வெளியில் வரும் பொழுது ஒரு மென்டலாகவே வருவார் என்றும் அவர் சொன்னார்.

ஒரு பாலுறவு விருப்பமில்லாதவர்களோடு பலவந்தமான செக்ஸில் ஈடுபடும் பொழுது அவர்கள் மன நோய்க்கு உள்ளாகின்றனர்.

இந்த நிலமை ஒரு புறம் மறுபுறம் ஜெயிலில் துன்புறுத்தல்கள் அதிகரிக்கின்றன. அத்த சத்தம் போட்டு தூங்க விடாமல் பண்ணுவது. கிரிமினல் குற்றங்களோடு உள்ளே போகின்றவர்கள் வெளியில் வரும் பொழுது மூளை பிசகியவர்களாகவே வருகிறார்கள். அவ்வளவு தூரம் உளவியல் ரீதியாகவும் உடல் ரீதியாகவும் துன்புறுத்தப்பட்டுத் தான் வெளியில் விடப்படுகிறார்கள். ஏனெனில் மீண்டும் ஒரு கிரிமினலாக அவரை வெளியில் ஊருக்குள் விடக்கூடாது என்பதில் மிகக் கவனமாக இருக்கிறார்கள்.

ஆனால் செக்ஸ் தொல்லைகளும், செக்ஸ் வன்முறைகளும் நிறைந்தது ஐரோப்பிய சிறைகள் என்பது தான் உண்மையான விடயம்.

**ஒரு ஆங்கில ஆசிரியையின் செக்ஸ் மோகம்**

இங்கு இங்கிலாந்தில் ஆசிரியை 26 வயதுடைய ஸாவிலா கிங் இவளுடைய கதைதான் பிரபல்யமாக இருக்கிறது.

காரணம் நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட ஆண் மாணவர்களுடன் செக்ஸ் செய்திருக்கிறார். 15,16 வயது மாணவர்களுடன் செக்ஸ் வைத்திருக்கிறார்.

தொடர்ந்தும் அதிக செக்ஸ் நாட்டமுள்ளவராக இருந்த ஸாவிலா சிறிய ஆண்களையே அதிகம் விரும்பி அவர்களை தனது கணவனார் வேலைக்கு போகும் சமயம் பார்த்து வீட்டுக்கு அழைத்து வந்து அவர்களோடு செக்ஸ் வைத்திருக்கிறார்.

இன்றநெற் சற்றிங் மூலமாகவும் SMS மூலமாகவும் மாணவர்களுக்கு மனக்கிரப்பூட்டும் செய்திகளை கதையாடல்களை அனுப்புவாராம். முதலில், அதன் பின்பு கொஞ்சம் கொஞ்சமாக தனது வலைக்குள் மாணவர்களை விழுத்தி செக்ஸ் செய்வதற்கான தூண்டுதலை ஏற்படுத்தி வீட்டுக்கு கொண்டு போய் ஈடுபடுவாராம்.

ஸாவிலா கைது செய்யப்பட்டு நீதிமன்றில் நிறுத்தப்பட்டுள்ளார். 15 வயதில் இருந்து 18 வயதுவரை 3 வருடம் செக்ஸ் வைத்த ஒரு மாணவன் மூலமாகவும் விஷயம் வெளியில் வந்துள்ளது.

தகுந்த ஆதாரங்களோடு ஆசிரியை கைது செய்யப்பட்டார். ஏழு பாலியல் வன்முறை குற்றங்களுக்கு அவர் முகம் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது இப்பொழுது.

இங்கு ஐரோப்பாவில் அதிகமாக பாடசாலைகளில் செக்ஸ் வைத்துக் கொள்வது சாதாரணமாகவே ஒருவிடயம். ஆனால் விடயம் பெரிதாகி வெளியில் தெரியும் பொழுதுதான் பிரபல்யமாகிறது.

பாடசாலை மாணவர்கள் மத்தியில் செக்ஸ் தொடர்பான கதையாடல்கள் பொதுவாகவே இருக்கின்றன.

இன்றைநெற் தொழில்நுட்ப மூலமாகவும் தகப்பன் தாயின் பழக்கவழக்கங்கள் மூலமாகவும் பிள்ளைகள் பாலியல் தொடர்பாக மிக விரைவாகவே தெரிந்து கொள்கின்றனர். தகப்பன் தாய்மார் பிள்ளைகள் பார்க்கிறார்களே என்ற கவலை கூட இல்லாமல் முத்தமிடுதல் செக்ஸ் வைத்துக் கொள்வது வெள்ளைக்காரர் மத்தியில் சாதாரணமாகவே இருப்பதனால் பிள்ளை அதனைப் பார்த்து தனது மூளையில் பதித்து வைத்துக் கொள்கிறது.

14, 15 வயது பிள்ளைகள் பியர் குடிப்பதும் நோட்டில் வைத்து முத்தமிடுவதும் சாதாரணமாகவே இங்கு ஐரோப்பிய நாடுகளில் பார்க்கக் கூடியதாக இருக்கிறது.

மனத் தூண்டுதல் அதனை நியலாக செய்ய தூண்டும் பொழுது அவர்கள் அதற்குள் தாமாகவே போய்விடுகிறார்கள். போனபின்னர் ஒன்றும் செய்ய முடியாது. அவர்கள் அப்படியே ஆகி விடுவார்கள். அத்தமாக சின்ன வயதில் மன ரீதியாக பிறழ்வு அடைவதற்கும் செக்ஸ் குற்றவாளிகளாக மாறுவதற்கும் இவை காரணங்கள்.

## ஷில்பா ஷெட்டியும் முத்தங்களும்

முத்தங்கள் எப்பொழுது சர்ச்சைக்குரியனவாகின? உண்மையில் முத்தமிடுதல் தொடர்பாக பொதுமக்கள் கேள்வி எழுப்பத் தொடங்கியிருப்பதை என்னவென்று சொல்ல.

ஒரு இந்தியப் பெண்ணுக்கு வெள்ளைக்காரர் முத்தமிட்டதுதான் பிழை என்கின்றனரா பொதுமக்கள். அந்த சர்ச்சைக்குரிய முத்தங்கள் தொடர்பாக இங்கே இங்கிலாந்திலும் இந்தியர்கள் பேசுகிறார்கள்.

டில்லியில் எயிட்ஸ் விழிப்புணர்வு பிரச்சார நிகழ்ச்சி ஒன்றில் வைத்து அமெரிக்க நடிகர் ரிச்சர்டு ஜெர்ரி ஷில்பா ஷெட்டியை கட்டிப்பிடித்து கொடு கொடுத்து கொடுத்த முத்தங்கள் பெரும் சலசலப்பை வட இந்தியாவில் ஏற்படுத்தி விட்டது.

பொது மக்கள் குழறி விட்டனர். எப்படி இப்படி முத்தமிடலாம் என்பது தான் பிரச்சினை.

ஷில்பா ஷெட்டி அது பரவாய் இல்லை என்று சொன்னாலும் மக்கள் விட்டபாடில்லை.

ஜெர்ரியின் கொடும்பாவியை ஒரு சாரார் எரித்தனர். ஷில்பாவை கொஞ்சியதற்காக.

ஷில்பா ஷெட்டியின் கொடும்பாவியை ஒரு சாரார் எரித்தனர். ஜெர்ரியை கொஞ்ச விட்டதற்காக இரண்டு தர்பாக எதிர்ப்பு இருந்ததை காணமுடிந்தது. பிக் பிரதர் நிகழ்ச்சி மூலம் ஷில்பா சர்ச்சைகளுக்கு உள்ளானார். அதன் பின்பு இந்த முத்த விவகாரம். பிறகு இப்பொழுது ஷில்பா பேயை வணங்கினார் என்பது லேட்டல் செய்தி.

தனது தாய் பிறந்த ஊரான Nidohdi கிராமத்துக்கு சென்று அங்கு நடந்த 'பூத கொல்லா' என்ற பழமையான பேயை வணங்கும் சடங்கில் கலந்து கொண்டார் ஷில்பா.

பூத கொல்லா என்பது துளு மொழி பேசும் சமூகத்தினரின் பழமையான சடங்காகும்.

ஷில்பாவின் அம்மாவின் தாய் மொழி துளுவாகும்.

பேய் வணங்கு சடங்குக்கான ஏற்பாடுகள் பிக் பிரதர் நிகழ்ச்சியில் கலந்து கொள்வதற்கு முன்பு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது என்று ஷில்பா சொல்லியிருக்கிறார்.

என்ன இருந்தாலும் பிரபல்யமானவுடன் சர்ச்சைகளும் பின்னால் குடை பிடித்துக் கொண்டே வந்து விடும்.

## 25 வருடங்களின் பின்பு எனது அரிவர் மாஸ்டர்

உண்மையில் அதிர்ச்சிதான். வாழ்வு வருடங்களோடு சேர்த்து உருண்டோடிய படி இருக்கின்றது. ஒவ்வொரு

பிறந்த நாளும் எமது வயதை கூட்டிக் கொண்டு போய்விடுகிறது.

சின்ன வயதில் நான் பிறந்த ஆஸ்பத்திரி, நான் தவழ்ந்து திரிந்த வீட்டு முற்றம், நான் அள்ளித்தின்ற எனது மண், நான் முதன் முதலில் நடை வண்டில் பழகிய வீட்டு முற்றம், அம்மா ஏணை கட்டி என்னை உறங்கவைத்த முற்றத்து பலாமரம், முதன் முதலில் பயணம் செய்த CTB பஸ் வண்டி, நான் பழகிய பைசிக்கிள், நான் ஓடிய உழவு இயந்திரம், நான் மிதித்து திரிந்த எனது புல்வெளி, நான் குளித்த குருவிச்சை ஆறு, முத்தையன் கட்டுக் குளம், புளியங்குளம் எல்லாம் எல்லாமாக மனதில் 'ப்' என்று ஒட்டிக் கிடப்பது போல எனக்கு அரிவரி படிப்பித்த வாத்தியார் மனதிலே உட்கார்ந்திருக்கிறார் அட்டணக் கால் போட்டு.

ஊரில் இருந்திருந்தால் நான் ஒரு விவசாயியாக வளருவதை வாத்தியாரும் வாத்தியார் வயதாகி கிழவனாவதை நானும் நேரடியாகவே கண்டிருப்போம்.

ஆனால் புலம் பெயர்ந்து போய் திரியும் இவ்வாழ்வில் 25 வருடங்களின் பின்பு எனது அரிவரி வாத்தியாரை லண்டனில் வைத்து சந்தித்த போது உண்மையில் பிரமிப்பாக இருக்கிறது.

வயதையும் காலத்தையும் அது கடந்து போவதை நினைக்கும் போதெல்லாம்.

வயதாகுவது என்பது இதுதானா? எனது ஐந்து வயதில் இருந்து 15 வயது வரை அவரோடு கூடவே பின்னால் போய் இருக்கிறேன். அவர் படிப்பித்த பாடசாலைகளுக்கு.

தில்லையம்பலம் வாத்தியார் என்றால் ஊரில் பயம் மட்டுமே பொருளாக இருக்கும். அடி மாஸ்டர் என்று தான் அவர் பிரபல்யம். அவரின் அகோர அடிக்கு சுத்துப்பட்டு கிராமபள்ளிக்கூட மாணவர்களுக்கே பயம்.

அவர் எமது ஸ்கூலுக்கு வரக்கூடாது என்று கோவிலுக்கு பலர் நேத்தி வைத்தது எனக்குத் தெரியும். எமது காலத்து மாணவர்களை கேட்டால் எல்லா மாணவர்களும் இதனைத்தான் சொல்வார்கள். அது தான் நிதர்சனம். பல முறை தேவையில்லாமல் அடித்திருக்கிறார். இங்கே லண்டனில் அவரது மகனைப் பார்ப்பதற்காக ஆறுமாத விசாவில் வந்திருந்தார்.

தலை நரைத்திருந்தது. முன் பல் மூன்று விழுந்திருந்தது. மூம்பை அடைந்து விட்டார். தெளிவாக பேசுகிறார்.

பொதுவாக சாதாரணர்களுக்கான சிந்தனையை விட எழுத்தாளர்களுக்கான சிந்தனையும் கற்பனை வளமும் கொஞ்சம் அதிகமாகவே இருக்கும் இல்லையா? எனக்கு தில்லையம்பல மாஸ்டரைக் கண்டவுடன் கடகடவென சிந்தனை எனது 5 வயதுக்கு இயல்பாகவே போய்விட்டது. அவரின் சைக்கிளில் பின்னால் கரியரில் அம்மா ஏத்திவிட இருந்து போனது. நல்ல சிமாட்டாக இருப்பார்.

நல்லா தண்ணியடிப்பார் ஊரெல்லாம் அவருக்கு பெண் சினேகிதிகள். இருக்காதா பின்னே நல்ல அழகான மனிசன் அவர்.

பழைய நினைவுகளை நாங்கள் இரண்டு பேரும் மணிக்கணக்காக பேசிக் கொண்டிருந்தோம். படித்த பள்ளிக்கூடம், பழைய மனிதர்கள், ஊர் நிலவரம், யுத்தம், அழிவு, மக்களின் மனநிலை எல்லாமே பேசிக் கொண்டு இருந்தோம்.

எல்லாவற்றையும் நினைவில் மட்டுமே வைத்திருக்க மக்களை சிதைந்து விட்டது யுத்தம்.

இப்பொழுது இருக்கும் ஒரு 30 வயது மனிதனுக்கு யுத்தம், அழிவு, கொலை இதற்கு, அப்பால் எதனையும் யோசிக்க முடியாத அவலத்தைப்பற்றிச் சொன்னார் மாஸ்டர். தமிழர் வாழ்வை நினைக்க நெஞ்சை அடைத்துக் கொண்டு வருகிறது.



நூல் :  
ஒரு சாலையின் கதை  
(கவிதைத் தொகுப்பு)  
ஆசிரியர் :  
சி. பன்னீர் செல்வம்  
வெளியீடு :  
மக்கள் கண்காணிப்பகம்  
தமிழ்நாடு

தமிழ்நாட்டில் மட்டுமல்ல இலங்கையிலும் அறியப்பட்ட கவிஞரான சி. பன்னீர்செல்வம் அவர்களின் 'ஒரு சாலையின் கதை' என்ற கவிதை நூல் தமிழ்நாடு மக்கள்

கண்காணிப்பகத்தினூடாக வெளிவந்துள்ளது.

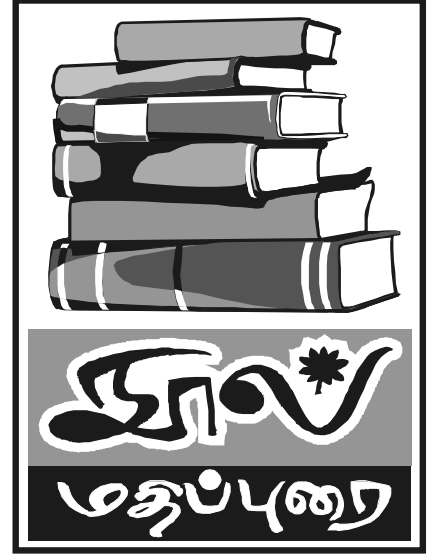
அலங்காரமற்ற அர்த்தபுஷ்பியான அட்டைப்படத்தைத் தொடர்ந்து சமர்ப்பணச் செய்தியும், அதைத் தொடர்ந்து முனைவர் இ. தேவசகாயம் அவர்களின் காத்திரமான பதிப்புரையோடு, கவிஞர் பன்னீர் செல்வம் அவர்கள் பற்றியதொரு சிறுகுறிப்பும் இடம்பெற்றுள்ளன.

“இலங்கை மலையக மண்ணில் எனக்குள் செழுமையான சிந்தனைகளை விதைத்துவிட்டு, தேயிலைச் செடிகளுக்குள் அமர்த்துவும் பெற்றுவாழும் எங்கள் தந்தையார் சின்னச்சாமி அவர்களுக்கு....” என சமர்ப்பணச் செய்தி அமைந்துள்ளது. மிகவும் சுருக்கமாகவும், ஆழமாகவும், இலகுவாகவும் அதேநேரம் ஒரு துளி உணர்வுகூட சிதைவுறாத நிலையிலும் கவிஞர் தனது ஆத்ம வேதனையையும், ஆத்ம தாகத்தையும் வெளிப்படுத்தியிருப்பதானது தொப்புள் கொடி உறவுக்கூடாக 'மண்தாகம்' கலந்த குருதி வழிந்து வருகின்ற ஒரு வேதனை உணர்வையே நமக்கு ஏற்படுத்துகின்றது.

முனைவர் இ. தேவசகாயம் அவர்களின் பதிப்புரையில், வன்முறைகள் பற்றி அவர் குறிப்பிட்டுள்ள விளக்கம் நமது மனதில் பதிந்து விடுகின்றது. “.....மானிடச் சிதைவில் பல்வேறு வடிவங்களைத்தான் மீறல்களின் வடிவங்கள் என்கிறோம். மீறல் என்பது வெறும் ஒற்றைச் சொல்லல்ல- ஒவ்வொரு மீறலும் மானிடத்தைச் சிதைக்கின்ற வன்முறையே....” முனைவர் தேவசகாயம் அவர்களின் இக்கூற்று 'பதிப்புரை' என்ற எல்லைக்குள் பதிவாகியிருந்தாலும், மனதில் பதித்துக் கொள்ள வேண்டியதொரு தத்துவ விளக்கமாகவும் உணரப்படவும், உணர்த்தப்படவும் வேண்டிய முக்கிய கூற்றாகவும் அமைந்துள்ளது.

“எனது கவிதைகளுக்கு இரட்டைமுகம் இல்லை என எழுத்துக்கும் வாழ்க்கை முறைக்கும் வித்தியாசத்தை உணர்ந்தவில்லை.....” கவிஞர் அவர்கள் தனதுரையில் இவ்வாறு நிறுதிட்டமாகக் கூறியுள்ளார்.

சிருஷ்டிப்புக்களில் கூறப்படுபவைகளுக்கும், அவற்றைச் சிருஷ்டிக்கும் சிருஷ்டி கர்த்தாக்களின் நடைமுறைகளுக்கு மிடையே நிறைய உடன்பாடற்ற நிலை காணப்படுவதாக வாசகர்களால், 'இலக்கிய நீதி மன்றில்' தாக்கல் செய்யப்பட்ட குற்றமனுப் பற்றிய விசாரணை நீண்டு கொண்டிருக்கும், குழ்நிலையில் கவிஞரின் இக்கூற்று வெளியாகியுள்ளது. 'சோர்ந்து' போயிருந்த கர்த்தாக்களுக்கு எதிர்பாராமல் கிடைத்ததொரு பலமான சாட்சியாகவே கவிஞரின் இக்கூற்று அமைந்துள்ளது எனலாம். இக்கவிதை நூலின் நுழைவாயிலில் நாம் சந்தித்த கருத்து நிலைகளையும் உள்ளடக்கியுள்ள கவிதைகளில் காணப்படுகின்ற மறுதலிக்க முடியாத யதார்த்த



வெளிப்பாடுகளின் தளம்பல் அந்த நிலையினையும் தொகுத்துப் பார்க்கின்றபோது முகமறியாத கவிஞரின் கூற்றை சாத்தியமற்றதெனக் கொள்ள முடியவில்லை.

110 பக்கங்கள் கொண்ட இத்தொகுப்பில் 45 கவிதைகள் உள்ளடங்கியுள்ளன. 1969-2006 வரையான காலப்பகுதிகளில் எழுதப்பட்டு பல்வேறு வெளியீடுகளில் பிரசுரமான கவிதைகளே இத்தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ளன.

பொதுவாகக் கவிதைகளில் நியாயங்களை வேண்டிநிற்கும் உணர்வுகள் அமைந்திருப்பதை அவதானிக்கலாம். ஆனால் பன்னீர் செல்வம் அவர்களின் அநேகமான கவிதைகளில் சராசரி நிலைக்கும் மேலால் கருத்து நிலை ஆழம் பெற்றிருப்பதையும் பகிரங்கப்படுத்தும் ஆத்மபலத்தினைக் கொண்டிருப்பதையும் அவதானிக்கமுடிகின்றது.

மகாகவி பாரதியாரின் கவிதைகளும் நிலைத்து வாழ்வதற்கு மேற்கூறப்பட்ட காரணங்களே அடிநாதமாய் அமைந்தனவென கவிதை ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர்.

தனிமனித உணர்வுகளைப்பற்றி, மண்பற்றுப்பற்றி, அரசியல்பற்றி, நீதிபற்றி, சர்வதேசம்பற்றி பலவிடயங்கள் இந்நூலில் கவிதைகளின் கருப்பொருட்களாக அமைந்துள்ளன.

கவிஞர் பன்னீர்செல்வம் அவர்களின் கவிதைகள் (அனேகமானவைகள்) குளிர்மையும், வாசனையும் மிக்க பன்னீர்த்துளிகளல்ல- அவைகள், கொதித்து மிதக்கின்ற கொப்புளங்களும், ஆவியும் நிறைந்த 'வெந்நீர்த்துளிகள்' என்பதுதான் உண்மை.

-கே. ஆர். டேவிட்



நூல் :  
ஒர் உன்னதத் தமிழனின் கதை  
(சிறுகதைத் தொகுதி)  
ஆசிரியர் :  
பாலா. சங்குப்பிள்ளை  
மணிமேகலைப் பிரசுரம்  
இலக்கியப்பரப்பில் மிகவும் அறியப்பட்ட எழுத்தாளரும், நடிகருமான சங்குப்பிள்ளை



பாலகிருஷ்ணன் அவர்கள், பாலா. சங்குப்பிள்ளை கே.எஸ் பாலா, இளையபாலா என்ற புனைபெயர்களிலேயே எழுதிவருகின்றார். அவரின் 'ஓர் உன்னதத் தமிழினின் கதை' என்ற சிறுகதைத் தொகுப்பு மணிமேகலைப்பிரசுரமாக வெளிவந்துள்ளது.

204 பக்கங்களைக் கொண்ட இத்தொகுப்பில் 13 சிறுகதைகள் உள்ளடங்கியுள்ளன. நூலின் முகப்பில் ஆசிரியரின் உரையும் கலாபூஷணம் பி. எம்.லிங்கம் அவர்களின் அணிந்துரையும் இடம்பெற்றுள்ளன. தவிர நூலின் பின் அட்டையில் ஆசிரியரின் புகைப்படத்தோடு அவர்பற்றியதும், அவரது படைப்புக்கள் பற்றியதுமான விபரங்கள் பதிவாகியுள்ளன.

இவரது சிறுகதைகளை ஒட்டுமொத்தமாக நோக்கும் போது இரண்டுவித படிமங்கள் தெளிவாகத்தென்படுகின்றன. ஒன்று கதைகளின் உள்ளடக்கமும் உருவமும் சார்ந்தது. எழுத்தாளரின் கவனத்திற்குட்பட்ட சம்பவங்களுக்கோ அல்லது கருத்துக்களுக்கோ மிக இலகுவான மொழிநடையில் உருவம் கொடுத்து அதற்கூடாக நோகாமல் கருத்தை வெளிப்படுத்தும் இலக்கியவாண்மை.

இரண்டாவது எழுத்தாளரின் கருத்துநிலை சார்ந்தது. சமூகங்களைக் கூறுபோட்டு நிற்கின்ற சாதி, இனம், வர்க்கம் போன்ற இரும்புத்திரைகளைத் தகர்த்து பேதமற்ற ஒரு தேசியத்தை உருவாக்கவேண்டுமென்ற முனைப்பும் அதை ஒளிவுமறைவின்றிக் கூறும் துணிச்சலும்.

மேற்கூறப்பட்ட இரண்டு விடயங்களையும் தவிர, எழுத்தாளரின் இயங்கியல் பண்புசார்ந்த இன்னொரு விடயத்தையும் குறிப்பிடுவது அவசியமாகும்.

மனிதர்களுக்கிடையே பாரம்பரியமாக நிலவிவருகின்ற ஏற்றத்தாழ்வு மரபுகளையும், தங்களை இனங்காட்டிக் கொள்வதில் தயக்கம் காட்டும் பரிதாபமான இன்றைய வன்மையான சூழ்நிலைகளையும் கடந்து நின்று, எந்தவித சலனமோ, சபலமோ இன்றி "மலையகத் தமிழனான நான்.." என தனது உரையை ஆரம்பிக்கும் பாலா. சங்குப்பிள்ளை அவர்களின் 'தாழ்வுச்சிக்கல்களை' கடந்த அல்லது களைந்த, அவரது வைராக்கியம் பாராட்டுக்குரியது. ஒரு சிருஷ்டிகர்த்தாவின் படைப்புக்கள் வாசகர்கள் மத்தியில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்துகின்றதோ இல்லையோ, ஆனால் அதைப்படைக்கின்ற படைப்பாளி எழுதியதைப் போல் வாழ்ந்து காட்டுவதை சமூகம் எதிர்பார்க்கின்றது. சமூகம் எதிர்பார்க்கின்ற அந்தமாற்றத்தை எழுத்தாளர் பாலா. சங்குப்பிள்ளையிடம் ஏற்பட்டிருப்பதை அவரின் உரையுலம், படைப்புக்கள் மூலம் உணரக்கூடியதாகவுள்ளது.

'திருமதி சீதாலட்சுமி ரணசிங்கா' என்ற சிறுகதையில் மாலினி என்ற சிங்களப்பெண்,

"பேசும் மொழி வேறாக இருந்தாலும், நாங்களெல்லாம் மனிதர்கள்தானே என்று கூறுவதும்,

"இந்த வீணான சந்தேகங்கள்தான் எங்களிடையே சண்டை சச்சரவை, வீணான மனித அழிவுகளை ஏற்படுத்துகின்றன" என்று கூறுவதும் கவனிக்கப்பட வேண்டிய உரையாடல்களாகும்.

சமூகத்தின் இயங்கியலிலுள்ள மேடுபள்ளங்களை அவதானித்து, அவைகளுக்கொரு இலக்கியவடிவம் கொடுத்து, திரும்பவும் அதை சமூகத்தின் பார்வைக்கு விடுகின்ற பாலா சங்குப்பிள்ளை அவர்களின் வாண்மை பாராட்டுக்குரியது. மீதலை அகிலன்



நரல் :  
மனம் விந்தையானதுதான்  
ஆசிரியர் :  
யோகேஸ்வரி  
சிவப்பிரகாசம்  
பிரசுரம் :  
மணிமேகலைப் பிரசுரம்

மூத்த எழுத்தாளரான யோகேஸ்வரி சிவப்பிரகாசம் அவர்களின் ஐந்தாவது இலக்கியப் பிரசவமாக 'மனம் விந்தையானதுதான்' என்ற சிறுகதைத்தொகுதி

மணிமேகலைப் பிரசுரமாக வெளிவந்துள்ளது.

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகப் பட்டதாரியான இவரின் இலக்கிய வெளியீடுகளை யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம், சப்ரகமுவ பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர் தமிழ் பல்கலைக்கழகம் ஆகிய மூன்று பல்கலைக்கழகங்கள் ஆய்வுக்குட்படுத்தியுள்ளமை குறிப்பிடக்கூடிய பதிவுகளில் ஒன்றாகும்.

இலக்கிய ஆக்கங்களுக்குரிய அங்கீகாரம் வாசகர்களிடமிருந்தே பெறப்படவேண்டும் என்றொருநிலை இருப்பினும், கல்விப்பீடங்களின் உயர்கல்விப் பீடங்களான பல்கலைக்கழகங்களின் கவனத்தையும் இவரது இலக்கியங்கள் ஈர்ந்திருக்கின்றன என்பதானது அங்கீகாரத்தை உள்ளடக்கிய உயர்ந்ததொரு அந்தஸ்தாகக் கொள்வதில் தவறில்லை.

எழுத்தாளர் யோகேஸ்வரி சிவப்பிரகாசம் அவர்களின் இரத்தினச் சுருக்கமானதொரு குறிப்பும், நூலின் பின்னட்டையில் எழுத்தாளர் பற்றியதும், அவரது இலக்கிய ஆக்கங்கள் பற்றியதுமான குறிப்புக்களும் இடம்பெற்றுள்ளன.

இருபத்துமூன்று வரிகளைக் கொண்டு, நான்கு பந்திகளுக்கூடாக தேவையான விடயங்களை மட்டும் நேரடியாகவும் இலகுவாகவும் எழுத்தாளர் கூறியிருக்கும் 'நாகரிகத்திலும் ஒரு கனதியை அவதானிக்க முடிகின்றது. ஏனையவர்களால் பின்பற்றப்பட வேண்டிய ஒரு நெறிமுறையெனவும் கொள்ளலாம்.

'அமைதி' என்பதை, ஆழத்தின் ஒரு வடிவமாகக் கொள்கின்ற கருத்துநிலை இன்றும் ஆரோக்கியமாக உள்ளதால், யோகேஸ்வரி சிவப்பிரகாசம் அவர்களின் அமைதியான இலக்கிய வெளிப்பாடுகள், அவரின் ஆளுமையின் வடிவமாகவே தென்படுகின்றன.

பதினெட்டுச் சிறுகதைகள் இத்தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ளன. இவற்றில் ஒன்பது கதைகள் சங்குநாதம், ஞானம், சுடர்ஒளி, மல்லிகை, தினக்குரல், வீரகேசரி ஆகிய வெளியீடுகளில் 1987 ஆண்டு தொடக்கம் 2002 ஆண்டுக்கு இடைப்பட்ட காலத்தில் பிரசுரமானதற்குரிய பதிவுகள் காணப்படுகின்றன.

பதினெட்டுச் சிறுகதைகளில், 'சங்கமம்' என்ற சிறுகதை சற்று விசிவாக அமைந்துள்ளது. இக்கதையில் பல்கலைக்கழக மாணவர்களாக இருந்து வெளியேறியவர்கள் மீண்டும் சந்தித்து தங்கள் அனுபவங்களைப் பகிர்ந்து கொள்ளும் வடிவில் அமைந்துள்ளது. 'என்னுடைய ஆசை', 'கவனிக்காமல்', 'புத்தகமும் செங்கல்லும்', 'நாவால் அரிந்து' ஆகிய நான்கு சிறுகதைகளும் சுருங்கிய வடிவிலும், ஏனைய கதைகள் சராசரி வடிவங்களிலும் அமைந்துள்ளன.

இத்தொகுப்பிலுள்ள பதினெட்டுக் கதைகளில் பெருமளவிலான கதைகள் எழுத்தாளரின் 'மெய்யியல்

தரிசனத்தை அடியொற்றிப் பிறந்தவைகள் என்பதை மிக இலகுவாகப் புரிந்துகொள்ளக் கூடியதாக உள்ளன.

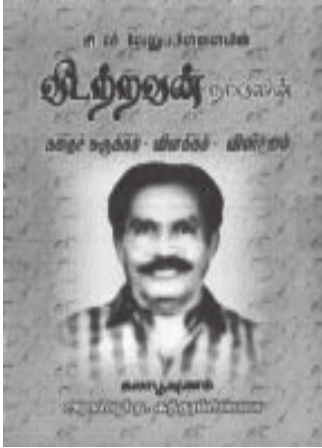
கண்பார்வை இழந்த ஒரு குருட்டுச் சிறுவன், கண்களைக் காட்டிக் கொள்ளாமல், கண்கட்டி விளையாட்டு விளையாடுவதிலுள்ள உணர்வுக்கொதிப்பை மனிதம் நிறைந்த ஒருவரால்தான் உணரமுடியும். தனது வாழ்வில் இப்படி எத்தனையோ உணர்வுக் கொதிப்புகளை எழுத்தாளர் அனுபவித்துள்ளமையை அவரது சிறுகதைகள் உணர்த்துகின்றன.

“எமது தேசத்தில் நடந்துவரும் போர், எனது ஆக்கங்களை எனது கண்முன்னால் அழித்துக் கொண்டிருப்பதைப் பார்த்ததன் காரணமாகவே அந்த ஆக்கங்களை நூலுருவில் வெளியிட்டால், எங்கோ ஒரு மூலையில் இருந்தேனும் அதை மீளப்பெற்றுக் கொள்ளாமென்ற நம்பிக்கையிலேயே அவற்றை அச்சேற்றத் தொடங்கினேன்” என எழுத்தாளர் தனது உரையில் குறிப்பிட்டுள்ளதானது காலத்தின் தேவைகருதியே கனதியானதொரு உரையாகும்.

ஒரு மொழியில் எழுதுகின்ற இலக்கியங்கள் அந்த மொழியின் பொக்கிசங்களாகவே மதிக்கப்படுகின்றன.

“தமிழ்பிரதேசங்கள் எரிந்து சாம்பலாகிக் கொண்டிருக்கின்றன. மொழியின் பொக்கிசங்களான இலக்கியங்களையாவது காப்பாற்றுங்கள்” என சகல எழுத்தாளர்களையும் நோக்கி எழுத்தாளரால் கூறப்பட்ட துயர்க்குரலாகவே கேட்கின்றது.

-கே. ஆர். டேவிட்



நூல் : C.V. வேலுப்பிள்ளையின் வீடற்றவன் நாவலின் விளக்கமும் விமர்சனமும் ஆசிரியர் : கலாபூஷணம் அராலியூர் ந. சுந்தரம் பிள்ளை

மலையக எழுத்தாளர் C.V. வேலுப்பிள்ளையின் வீடற்றவன் நாவல், க.பொ.த.சா. பரீட்சைக்கு தமிழ்ப் பாடத்தில் ஒரு பாடப்புத்தகமாக வைக்கப்பட்டுள்ளது. அந்த நூல், அச்சில் இல்லை. ஆசிரியர்கள் அதைக் கற்பிக்கிறார்கள்; மாணவர்கள் படிக்கிறார்கள். எப்படிக்கற்பிக்கிறார்களோ? எப்படி படிக்கிறார்களோ?

இந்தக் குறையை நீக்குவதற்காக அராலியூர் சுந்தரம்பிள்ளை அந்த நாவலின் கதை சுருக்கம், விளக்கம், விமர்சனம் ஆகியவை உள்ளடங்கிய ஒரு நூலை எழுதி வெளியிட்டார். விமர்சனத்திற்காக எந்த நூலின் எந்தப் பகுதியையும் எடுத்துக் கையாளலாம். மேலும் நூல் இல்லாதா இடத்து, அதன் கதைச் சுருக்கத்தையாவது கொடுத்தால் தானே வாசகர்கள், குறிப்பாக மாணவர்களும் ஆசிரியர்களும் அந்த விமர்சன நூலில் இருந்து உரிய பயனைப் பெறுவார்கள்? நூல் விற்று முடித்து விட்டதால், ஆசிரியர் அதன் இரண்டாம் பதிப்பைச் சற்று விரிவாகவே எழுதி வெளியிட்டுள்ளார், இலக்கிய ஆர்வலர் எல்லோருக்கும் பயன்பட வேண்டும் என்று. நூலின் முன்னுரையில் ஆசிரியர் இப்படிக்கூறுகிறார்.

இந்தியாவில் நாவல்களைத் திறனாய்வு செய்து பலர் நூல்கள் வெளியிட்டுள்ளனர். இலங்கையிலும் பல இலக்கிய விமர்சகர்கள் இருந்தார்கள். இப்பொழுதும் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லோரும் தத்தமது கொள்கைகள் கோட்பாடுகளை வெளியிட்டிருக்கிறார்களே அல்லாது, சமகால நூலொன்றை தனியே எடுத்து, திறனாய்வு செய்து, நூல் ஒன்று வெளியிடவில்லை! ஒருவரும் அப்படி வெளியிடவில்லை!

நானே முதல் முதலாக சிறுகதை, நாவல், குறுநாவல், நாடகம், இலக்கிய விமர்சனம் எல்லாவற்றிற்கும் விளக்கங்களும் விமர்சனங்களும் எழுதி, இலக்கியக்கட்டுரைகள் என்ற பெயரில் வெளியிட்டேன். அவற்றில் வீடற்றவன் நாவலும், பொருளோ பொருள் நாடகமும் அடங்கும். அடுத்து, கோடை நாடகத்திற்கும் நாகம்மாள் நாவலுக்கும் விமர்சனம் எழுதி இலக்கிய விமர்சனம் என்ற பெயரில் வெளியிட்டேன். பின்பு வீடற்றவன் நாவலுக்கும் பொருளோ பொருள் நாடகத்திற்கும் விளக்கமும் விமர்சனமும் எழுதி, அவற்றைத் தனித்தனி நூல்களாக வெளியிட்டேன்.

இவற்றில் இலக்கியக் கட்டுரைகள் விற்று முடிந்து விட்டது. இப்பொழுது அதன் இரண்டாம் பதிப்பு விற்பனையாகிக் கொண்டிருக்கிறது. வீடற்றவன் நாவலின் விமர்சனமும் இப்பொழுது விற்று முடிந்து விட்டது. எனவே அந்த நூலையும் மறுபிரசுரம் செய்ய வேண்டியது எனது கடமையாகிறது. இரண்டாம் பதிப்பைச் சற்று விரிவாக எழுதியுள்ளேன்.

மாணவர்கள் இந்த நாவலைக் கற்பதற்கு உதவுவதற்காகவே இந்த நூலை எழுதினேன். தமிழ் மொழியில் வளர்ந்து வரும் கலையான இலக்கிய விமர்சனத்தை, மாணவர்களுக்கு அறிமுகம் செய்வதும் எனது நோக்கங்களில் ஒன்று. நல்ல நூல்களைத் தெரிவு செய்து கற்பதற்கு, அந்த அறிவு அவர்களுக்கு உதவும். மாணவர்களுக்கும், ஆசிரியர்களுக்கும் எழுதினாலும், எல்லோரும் நூலை வாங்கிப்படித்துப் பயன் பெறுவார்களாக!

எல்லா வகை இலக்கியங்களையும் படைத்துள்ள சுந்தரம்பிள்ளை, பல தளங்களில் நின்று, வீடற்றவன் நாவலுக்கு விளக்கமும் விமர்சனமும் எழுதியிருக்கிறார். அதில் உள்ள பல குறைபாடுகளைச் சுட்டிக் காட்டியிருந்தாலும்..... “இறுதியில் ராமலிங்கம் தனக்காக மட்டும் அழுவில்லை. தனது குடும்பத்திற்காகவும் அழுகிறான். தனது மூதாதையரையும் எண்ணிப்பார்த்து அழுகிறான். 150 வருடங்களுக்குப் பின்பும் தனது சமூகத்தின் நிலை பழைய மாதிரியே இருக்கிறதே என்றும் எண்ணி அழுகிறான். எனவே இது ஒரு சமுதாயத்தில் கதை. வேலுப்பிள்ளை அவர்களது வாழ்க்கையைப் பிழிந்தெடுத்து, அதன் சாரத்தை வீடற்றவனாகத் தந்துள்ளார்.

எனவே, முழுக்க முழுக்க இந்திய வம்சாவழி மலையகத் தமிழ் தோட்டத் தொழிலாளரது வாழ்க்கையைத் திறம்படச் சித்தரிக்கின்ற, முதலாவது முழுமையான ஒரு தமிழ் நாவல், வேலுப்பிள்ளையின் ‘வீடற்றவன்’ என்று சொல்லலாம். ! காலத்தால் அழியாத ஒரு சிறந்த நாவல்!

என்று அதன் சிறப்பையும் எடுத்துச் சொல்கிறார். இலக்கிய ஆர்வலர்கள் எல்லோரும் வாங்கிப் படித்துப் பயனடைவார்களாக!

S. பத்மராஜா BA;M Phill



நரல் :  
மரம் வைத்தவன்  
ஆசிரியர் :  
பவானி சிவகுமாரன்

அண்மைக்காலமாக எழுதிவரும் பெண் எழுத்தாளர்களில் அதிக கவன ஈர்ப்பை ஏற்படுத்தி வருபவர்களில் பவானி சிவகுமாரனும் ஒருவர். சுமார் ஒரு தசாப்தத்திற்கு முன்னதாகவே எழுத்துலகில் அரிச்சுவடி பதித்த போதிலும்

கடந்த மூன்று வருடங்களாகவே முனைப்புடன் எழுதி சிலமுகிய பரிசில்களையும் பெற்று சிறுகதை துறையில் தனக்கென ஓர் இடத்தைப் பெற்றுள்ளார். இவரது முதலாவது நூலாக 'மரம் வைத்தவன்' சிறுகதைத் தொகுதி மீரா வெளியீடாக அறுவடையாகியுள்ளது. ஈழத்தில் வெளியீட்டு துறையில் பல புதியவர்களையும் ஊக்குவித்து, தனது 63வது வெளியீட்டை கொண்டு வந்துள்ள இரத்தினவேலோன் பாராட்டுக்குரியவர்.

மரம் வைத்தவன் தொகுதியில் மொத்தம் 11 சிறுகதைகள் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. வாசிப்புத்துறை அருகிவரும் இன்றைய காலகட்டத்திலும், ஈழத்து எழுத்தாளர்களின் படைப்புகள் சுயமுயற்சியால் இன்னமும் வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் இன்றைய காலகட்டத்தில் பெண் எழுத்தாளர்கள் பலர் களமிறங்கியுள்ளனர். தாட்சாயனி மலைமகள், ஆதித்தநிலா, அனார், பெண்ணியா, சந்திரகாந்தா, பவானி, புனிதகலா என நீளும் பட்டியலில் பலரது ஆக்கங்கள் ஈழத்து இலக்கியப் பரப்பில் பேசப்படும் படைப்புகளாக இருக்கின்றன. ஈழத்து தமிழ்ச் சிறுகதை வரலாற்றில் பெண் எழுத்தாளர்களின் பங்களிப்பு குறைவாக இருந்த காலத்திலும், அவற்றின் காத்திரத் தன்மை என்றமே சோடை போனதில்லை. இதற்கு சான்று பகர்வதாகவே பவானியின் சிறுகதைகளும் அமைந்துள்ளன. பவானி ஆழ்வாப்பிள்ளைக்கு பின்னர் தற்போது புதிதாக பவானி சிவகுமாரன் அவதாரித்துள்ளார். இவரது வரவு மிக வேகமாக; ஒரு சூழல்காற்று போல சலசலப்பை ஏற்படுத்துகிறது.

பவானி சிவகுமாரன் ஒரு பெண் எழுத்தாளராக இருந்த போதிலும், பெண்ணியம் பற்றி அதிகம் பேசாமல், சமகால - குறிப்பாக புலம் பெயர் வாழ்வின் பின் ஏற்பட்ட அவலங்களை அதிகம் பேசுவதாக பொதுவான பிரச்சினைகள் அனைத்தையும் அணுகியுள்ளார். ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றின் தமிழ்த் தேசிய உணர்வுக் காலத்தில் அரும்பி வளர்ந்ததுடன், போருக்குள் சிக்குண்ட வன்னியில் ஆங்கில ஆசிரியையாக போர்க்காலத்தில் பணியாற்றிய அனுபவம் அவர் கதைகளுக்கு உரம் சேர்த்து நிற்கின்றன. வன்னி நிலத்தின் சிறுகதை எழுத்தாளர்களான தாமரைச் செல்வி, ச. முருகானந்தன், கருணை ரவி, கர்ணன் போன்றவர்கள் போல் அன்றி, இவர் நேரடியாக போர் சமாச்சாரங்களை அலசாமல் அதன் தாக்கங்களையே அணுகியுள்ளார். குறிப்பாக போர் தொடர்பான விடயங்களை நேரடியாக அணுகிய கதைகளின் களங்களை வடித்துள்ளார். இது இன்றைய யுத்த சூழலின் அச்சுறுத்தல்களிலிருந்தான தற்காப்பு நடவடிக்கையாகவும்

கொள்ளலாம். தமிழ்த் தேசிய உணர்வுக் காலக் கதைகளில், முனைப்புப்பெற்றிருக்கும் இன்றைய தனிநாட்டு போராட்டம் ஒரு புறமும், அது சமூகத்தில் ஏற்படுத்தி நிற்கும் தாக்கங்கள் மறுபுறம் என இருவகையான கதைக்கருக்கள் எடுத்தாளப் படுகின்றன. பவானியின் இரண்டாவது வகை கதைகள் ஆழமாக மனதைத் தொடுகின்றன.

ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலை போட்டியில் பரிசுபெற்ற 'பவானியின் பார்வைகள்' முதற் தொட்டு அன்றைய கருணை இன்னமும் சாகவில்லை கதைவரையிலான பதினொரு கதைகளில் அனேக கதைகள் புலம் பெயர் கலாசாரத்தின் எதிர்விளைவுகள் விசாரணைக்கு உட்படுத்துவனவாக அமைந்துள்ளன. பணத்திற்காக, வாழ்வின் வசந்தங்களை இழந்து, அது தெரியாமலே வாழ்வதை பார்வைகள் மனிதர்கள் கதையில் காணமுடிகிறது. வெளிநாடுகளில் புலம் பெயர்ந்து வாழும் பிள்ளைகளோடு கவனிப்பற்று வாழ்வதை விட, தாயகம் திரும்பி அகதி முகாமில் வாழும் ஒருவரை அற்ற குளத்துப் பார்வை சிறுகதையில் உருக்கமாக சித்தரித்துள்ளார். உழைத்து உழைத்து உறவுகளுக்கு உதவி செய்து வயோதிபத்தில் அனைத்தையும் இழந்து வாடுவதை உறவைத் தேடும் தீவுகள் கதையிலும் தரிசிக்க முடிகிறது. எனினும் இக்கதையை விட 'வெளிச்ச வீடு' கதை இன்னொரு படி சிறப்பாக, உறவுகளுக்கு உதவி இறுதிகால எதிர்பார்ப்புகள் சிதலமடைவதை உருக்கமாக எடுத்துக்காட்டியுள்ளது.

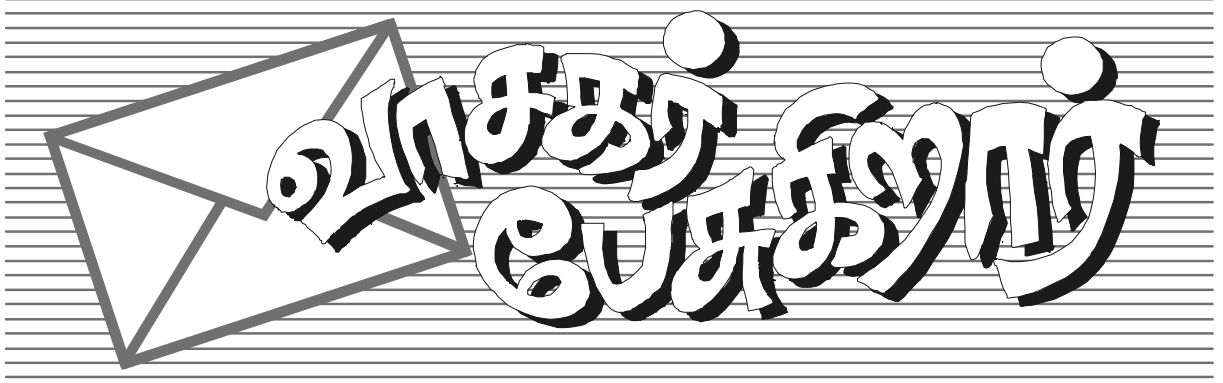
கோடையில் ஒருநாள், ஒரு கணம் தவறி, கருணை இன்னும் சாகவில்லை என்பனவற்றில் பெண்களின் வாழ்வு அவலங்களைப் பேச முனைந்துள்ளார். எனினும் பெண்ணியப் பார்வை இக்கதைகளில் பற்றாக்குறையாகவே உள்ளன. ஆணாதிக்க சமூகத்தின் பிரதி நிதியாகவே நின்று இக்கதைகள் புணையப்பட்டுள்ளன எனலாம்.

'இலவு காக்கும் கிளிகள்' ஒரு விடுதலைப் போராளியின் உருக்கமான கதை. தமிழ்த் தேசியப் போராட்டத்தில் நாம் சந்தித்த ஒரு கதையை, பாதுகாப்பு நிமித்தம் ஆபிரிக்கக் களத்தில் தந்துள்ளார் என்று தோன்றுகிறது. செ. கதிர்காமநாதனின் 'வியட்னாமே உன் தேவதைகளின் தேவவாக்கு' சிறுகதை புணையப்பட்டபோது ஈழத்தில் போராட்டம் வெடித்திருக்கவில்லை. தற்போதைய கதையோ இன்றைய ஈழப் போராட்டக்காலத்தில் ஆபிரிக்கத் தோல் போர்த்திய தேசியப் போராளி ஒருவரின் வீர வரலாறு என்பது தெளிவாகத் தெரிகிறது. இச் சிறுகதை இத்தொகுதியில் தனித்து சிறப்புடன் நிற்கிறது என்றால் அதற்கும் காரணம் பவானி தேர்ந்தெடுத்த களம் மாத்திரமன்றி, உருக்கமான எமது தேச உண்மைக்கதை என்பதும் இன்னொரு காரணம்.

பவானியின் எழுத்து நடை தெளிவான நீரோடையாக உள்ளமையும், கதைகள் உருவகப்படுத்தியுள்ள விதமும் சிறப்பாக உள்ளன. சில பாத்திர வார்ப்புகளும் கச்சிதமாக அமைந்துள்ளன. குறைபாடு அதிகம் இல்லாது விட்டாலும், அவசர அறுவடையினால் ஏற்பட்டுள்ள சில சொல்வன மீளச் சொல்லப்படுதலும், ஒத்த பாத்திர வளர்ப்புகளும் தவிர்க்கப்படலாம். சமூகக் கண்ணோட்டம் மிக்க படைப்புகளைத் தந்துள்ள பவானியின் பார்வைகள் இன்னமும் விரிவு படும் போது இன்னும் சில காத்திரமான கதைகள் உருவாக்கலாம்.

வன்னோர் ஐயா





ஞானம் 84 இதழ் ஆச்சரியத்தைத் தந்தது. அதன் வடிவம் வழமையைவிட மாறுபட்டு பெரிய அளவில் இருந்தது. பேராசிரியர் சிவத்தம்பியின் பவள மலராக வந்ததால் இந்த மாற்றமா அல்லது தொடர்ந்தும் இந்த அமைப்பிலேதான் ஞானம் வருமா? பேராசிரியருக்கு பவள மலர் வெளியிட்டதைப் பாராட்டுகிறேன். முன்பு மலையை எழுத்தாளர் கே. கணேஷ், வரதர் ஆகியோருக்கு ஞானம் சிறப்பு மலர்களை வெளியிட்டபோதும் பேராசிரியரின் சிறப்புமலர் ஞானத்தை ஒருபடி மேலே கொண்டு சென்றிருக்கிறது என்றே கருதலாம். சிவத்தம்பியின் பவள மலர் வைத்துப் பாதுகாக்கவேண்டிய மலராக மலர்ந்திருக்கிறது; பாராட்டுக்கள்.

முத்து இராமகிருஷ்ணன், பதுளை

\*\*\*\*\*

பேராசிரியருக்கு பவள மலர் வெளியிட்டு ஞானம் வேறு எவரும் செய்யாத சிறப்பினைச் செய்துள்ளது. பேராசிரியர் இன்று நம்மிடையே வாழும் பேரறிஞர். அவரிடம் கற்றவர்கள் பயன் பெற்றவர்கள் பலர் அவர்களை விழிப்படையச் செய்திருக்கிறது ஞானம்.

-தவசீலன், கொழும்பு - 13

\*\*\*\*\*

ஞானம் 84 இதழ் அட்டைப்படம் பேராசிரியர் சிவத்தம்பியை தத்ரூபமாக முன்னிறுத்தியது ஓவியர் கௌதமனை எவ்வளவு பாராட்டினாலும் தகும். பேராசிரியரின் புகைப்படத்தினை அட்டைப்படத்தில் வெளியிடாது அவரது ஓவியத்தினை வெளியிட எடுத்த முயற்சிக்காக ஞானம் ஆசிரியரையும் பாராட்டவேண்டும். பேராசிரியரைப் பற்றி எழுதுவதற்குப் பொருத்தமானவர்களைக் கொண்டு கட்டுரை எழுதுவித்து வெளியிட்டமை இதழுக்கு மேலும் கனிதியைக் கொடுக்கிறது.

சி. சண்முகநாதன், புத்தளம்

\*\*\*\*\*

பேராசிரியர் கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி பவளமலரை ஒரே மூச்சில் வாசித்து முடித்தேன். பேராசிரியரின் பல்வேறு திறமைகளையும் வெளிக்கொணரும் வகையில் கட்டுரைகள் அமைந்துள்ளன. பேராசிரியரின் சிறுவயதுக் காலம் அவரது தாய் தகப்பன், பிறந்த கிராமப் பின்னணி போன்றவற்றை வே. விமலராஜா பேராசிரியருடன் சிறுவயதில் ஒரே பாடசாலையில் படித்தவர் தந்துள்ளார். பேராசிரியருடன் ஸாகிராக் கல்லூரியிலும் பல்கலைக்கழகத்திலும் படித்த அ. முகம்மது சமீம் அடுத்த காலகட்டத்தை எழுதியுள்ளார். பேராசிரியரின் மாணவர்கள் அ. இரவி, க. இரகுபரன், எஸ். மோசேஸ் ஆகியோர் பேராசிரியரின் கற்பித்தல் முறை மாணவர்களின் ஆளுமைகளை வளர்த்தெடுத்தல் போன்றவற்றை வெளிக்கொணர்ந்துள்ளனர். பேராசிரியர் சி. மௌனகுரு பேராசிரியர் சிவத்தம்பியின் நாடகப் பணிகள்பற்றி மிக விரிவாகவே எழுதியுள்ளார். தமிழகப் பேராசிரியர் பெ. மாதையன், கலாநிதி செ. யோகராசா ஆகியோர் பேராசிரியரின் ஆய்வுத் திறமை பற்றி விளக்கியுள்ளனர். பேராசிரியர் சந்திரசேகரன், பேராசிரியர் நா. சுப்பிரமணியன் ஆகியோர் வெளிநாடுகளில் பேராசிரியருக்குள்ள கௌரவம் மதிப்பு போன்றவற்றை விளக்கியுள்ளனர். தெனியான், செங்கை ஆழியான், அந்தனி ஜீவா போன்றவர்கள் எழுத்தாளர்கள் அவர்கள் தாம் எவ்வாறு பேராசிரியரைப் பார்க்கின்றோம் என விளக்கியுள்ளனர். குறிப்பாக தெனியான், செங்கை ஆழியான் ஆகியோர் பேராசிரியரின் விமர்சன முறை பற்றி கூறியுள்ளனர். மொத்தத்தில் பேராசிரியரின் பல்வேறு திறமைகளையும் அவர் பற்றிய முக்கிய விபரங்களையும் வெளிக் கொணர்வதாக இந்தப் பவள மலர் அமைந்துள்ளது. இத்தகைய ஒரு பவளமலரை வெளியிட்டு உரிய காலத்தில் பேராசிரியரை கௌரவித்த ஞானசேகரன் பாராட்டுக்குரியவர். ஞானம் பவள மலரை வெளியிட்டதன் மூலம் வேறும் பலரும் பேராசிரியரைக் கௌரவிக்காமல் இருக்க முடியாத ஒரு நிலைமையை ஞானம் தோற்றுவித்துள்ளது. பேராசிரியரினால் எமது நாட்டுக்குப் பெருமை. அவரைக் கௌரவிப்பது எம் எல்லோரதும் கடமை.

இரா. அ. இராமன், தலைவர், மக்கள் கலை இலக்கிய ஒன்றியம்

\*\*\*\*\*

சென்ற இதழில் பேராசிரியர் சி. மௌனகுரு எழுதிய அற்றைத் திங்கள் அவ்வெண்ணிலவில் என்ற கட்டுரை பேராசிரியர் சிவத்தம்பி ஈழத்து நாடகவளர்ச்சிக்கு ஆற்றிய மிக முக்கியமான பங்களிப்பை வெளிப்படுத்தியுள்ளது. பேராசிரியரை ஒரு தமிழ் அறிஞராக விமர்சகராகவே பலர் அறிந்துள்ளார்கள். அவர் ஒரு நாடகக் கலைஞர், நாடக ஆய்வாளர், நாடக நெறியாள்கையாளர், மரபு வழி நாடகங்களை செம்மைப்படுத்தியவர் என்பதெல்லாம் இக்கட்டுரை மூலம் வெளிப்பட்டுள்ளது. இக்கட்டுரையை வாசித்த போது என் மனதில் பேராசிரியரைப் பற்றிய கணிப்பீடு மேலும் உயர்ந்தது.

-விமாமம் நியாஸ், கீழக்குப் பல்கலைக்கழகம்

\*\*\*\*

பேராசிரியரின் மாணவன் அ. இரவி அவரைப் பற்றி எழுதிய கட்டுரை மிக முக்கியமானது. பேராசிரியர் அகதிகள் புனர்வாழ்வுக் கழகத் தலைவராக இருந்து எத்தகைய மனிதாபிமானத்துடன் பணியாற்றினார் என்பதை இக்கட்டுரையில் பார்த்தேன். “தம்பி இரவி நீ இப்படிப்பாரன் எங்கன்ரை மகள் அவள். விதவையா இருக்கிறாள். அவளுக்கு ஒரு கலியாணம் கூடி வருகுது. அதுக்கு சீதனமா நாங்கள் கோழிப்பண்ணை போட்டுக் குடுக்கிறம். அவள் வாழப் போற புதுவாழ்க்கைக்கு தொழில்ஒண்டு தொடக்கிக் குடுக்கிறம். அப்பிடிப் பாரன்...” எனக்குச் சரீரென்றது. மனிதம் வெளிப்பட்ட முகம் இது. மனிதத்தை இப்படியும் வாசிக்கலாமா? இப்படி நான் ஏன் யோசிக்கவில்லை? பக்குவம் போதாதா? மனசு சுத்தமில்லையா? நிரம்பிக் கிடப்பது அழுக்கா? நான் நல்லவனே இல்லையா? பேராசிரியர் கனிந்துபோய் இருக்கிறார். கருணை ததும்புகிறது அவர் முகம். எது கோயில் நான் நெடுஞ்சாண்கட்டையா விழுந்திருப்பேன்...” என்று இரவி எழுதிச் செல்கிறார். பேராசிரியர் நம் மனதில் உயர்ந்துநிற்கிறார்.

செ. கணபதிப்பிள்ளை, கொழும்பு.

\*\*\*\*

மாதம் முதற் கிழமையில் வெளிவரும் ஞானம் ஏன் காணவில்லை என்று தினமும் பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலைக்குச் சென்று பார்ப்பேன். பேராசிரியரின் பிறந்த நாளில் வெளியிட வேண்டுமென்று தாமதித்துள்ளீர்கள் என்பது பேராசிரியரின் பவள மலரைப் பார்த்தபோதுதான் தெரிந்தது. ஒரே மூச்சில் பவள மலரை வாசித்தேன். பேராசிரியரின் பல்வேறு திறமைகளைக் கண்டு கொண்டேன். இந்த இதழில் சிறுகதை, கவிதைகள், பத்தி எழுத்து போன்ற விடயங்களையும் சேர்த்துள்ளீர்கள் அவற்றைத் தவிர்த்து தனியாக பேராசிரியரின் கட்டுரைகளை மட்டுமே வெளியிட்டிருக்கலாம் என்ற எண்ணம் தோன்றியது. பேராசிரியரின் நேர்காணலில் இருந்து சில பகுதிகளை ஆங்காங்கே கட்டமிட்டு வெளியிட்டுள்ளீர்கள். அவற்றையே முதல் வாசிப்பில் வாசித்தேன். பின்புதான் நீண்ட கட்டுரைகளை வாசித்தேன். மொத்தத்தில் சிறப்பாக வெளிவந்துள்ளது இந்தப் பவள மலர்.

என். தேவகுமார், வத்தளை.

\*\*\*\*

வாழும்போது பெரியவர்களைக் கௌரவிக்கும் பணி சிறப்பானது. அந்தவகையில் ஞானம் பல இலக்கிய வாதிகளையும் கலைஞர்களையும் கௌரவித்து வருவது பாராட்டுக்குரியது. இதுவரை காலமும் வெளிவந்த ஞானம் இதழ்களில் பேராசிரியர் சிவத்தம்பி பற்றி வெளிவந்த பவள மலரே அதிகம் சிறப்புடையது. முன்னர் ஈழத்தவர்களான சுவாமி விபுலானந்தர், ஆறுமுகநாவலர் ஆகியோர் தமிழகத்தில் கௌரவம் பெற்றனர். பேராசிரியர் சிவத்தம்பி தமிழக அரசால் திரு.வி. கல்யாணசுந்தரனார் விருது அளித்துக் கௌரவம் பெற்றவர். இத்தகைய பெரியாரின் பவளவிழா பல்கலைக்கழக மட்டத்தில் கொண்டாடப்படவேண்டியதொன்றாகும். இலங்கையில் உள்ள பல்கலைக்கழகங்கள் இதுபற்றி யோசிக்கவேண்டும். ஞானம் முன்னோடியாக அமைந்தது பெருமைப்படவேண்டிய விசயம்.

மாரீமுத்து சிவகுமார், ஹட்டன்

\*\*\*\*

“இச்சகம் இருக்கும் வரை உங்கள் அச்சகம் நிலைக்கும்” - கவிஞர் வைரமுத்து

## யுனி ஆர்டஸ் (பிறைவேட) லிமிடெட்

(அச்சுக்கலையின் ஆலயம்)

தமிழ், சிங்கள, ஆங்கில கணனி வடிவமைப்பு மற்றும் அச்சவேலைகள்

- ♦ அழைப்பிதழ்கள்
- ♦ நூல்கள்
- ♦ விளம்பர பதாகைகள்
- ♦ கலண்டர்கள், டையர்கள்
- ♦ அரங்கேற்ற அழைப்பிதழ்கள்
- ♦ ஞாபகார்த்த மலர்கள்
- ♦ அரங்கேற்ற மலர்கள்

48B, புளுமெண்டால் வீதி, கொழும்பு 13.

தொலைபேசி : 011 2330195, 011 2478133

தொலைநகல் : 2330195. மின்னஞ்சல் : unieart@sltnet.lk

தருமண  
அழைப்பிதழ்களை  
உங்கள் ரசனைக்கேற்றவாறு  
வடிவமைக்கலாம்

கிளை :

யுனி ஆர்டஸ் என்டர்ஹைசஸ்

இந்திய திருமண அழைப்பிதழ்கள் மற்றும் கலைப் பொருட்கள்

இல. 4, வவசற் பிளேஸ், கொழும்பு 6. தொலைபேசி : 2582827